

การลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการ
The Technical Analysis for Investment of Stock

โดย
นายทิตยติโชค ก้วยเกียรติกุล
รหัสประจำตัว 45065408

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **51106**
วัน,เดือน,ปี- **2 ก.ค. 2547**

เสนอ

.b.....
.i.....

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการ
นักศึกษา : นายทิตยติโชค ก่วยเกียรติกุล
ระดับการศึกษา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา

เนื่องจากสภาวะอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารมี อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำมาก (อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน = 0.75%, ฝากประจำ 1 ปี = 1.00 % ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2546) แต่อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทยอยู่ที่ 2.5% ดังนั้นจึงเป็นโจทย์ที่ทำให้ต้องว่า จะทำอย่างไรให้ค่าของเงินในอนาคตมากกว่าค่าของเงินในปัจจุบัน หรืออย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราเงินเฟ้อของปีนั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในเชิงปฏิบัติการสำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการหาจังหวะในการลงทุนโดยใช้ การวิเคราะห์ทางเทคนิคและเป็นแนวทางในการพยากรณ์แนวโน้ม ราคาของหลักทรัพย์ ให้เหมาะสมกับ การลงทุนในระยะสั้น และการลงทุนแบบเก็งกำไร โดยการศึกษาวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนหุ้นสามัญขนาดใหญ่เป็นที่สนใจของนักลงทุน และมีสภาพคล่องสูง ได้แก่ ธนาคารทหารไทย บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน) ซึ่งแสดงผลเป็น รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน

ผลของการศึกษาพบว่า ในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และการפורมรูปแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน เพื่อหาจังหวะในการเข้าซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของธนาคารทหารไทย มีทิศทางและความสอดคล้องกันทางด้านราคา คือควรรอเข้าซื้อหลักทรัพย์ในช่วงราคาที่ 3.96 – 4.00 บาท และการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับการลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรทำการทยอยขายตามแนวด้านที่ 1 ที่ราคา 4.26 บาท แนวด้านที่ 2 ช่วง 4.48 – 4.54 บาท และการลงทุนในระยะสั้น ควรทำการทยอยขายตามแนวด้านที่ 1 ในช่วง 4.48 – 4.54 บาท แนวด้านที่ 2 ที่ราคา 4.76 บาท

2. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) มีทิศทางและความสอดคล้องกัน ถึงแม้ว่าในรายละเอียดของตัวเครื่องมือในบางเครื่องมือจะมีทิศทางขัดแย้งกันบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางด้านราคาควรรอซื้อตามแนวรับของราคาที่ 5.20 – 5.45 บาท และการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 6.00 บาท แนวต้านที่ 2 อยู่ในช่วง 6.90 – 7.50 บาท

3. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ทิศทางและความสอดคล้องกัน ถึงแม้ว่าในระยะเยียดของเครื่องมือในบางเครื่องมือจะมีทิศทางที่ขัดแย้งกันบ้างทางด้านราคาควรรอซื้อตามแนวรับที่ราคา 15.30 – 15.60 บาท และการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรหลีกเลี่ยงและรอให้เส้นราคามีรูปแบบที่ชัดเจน ส่วนการลงทุนในระยะสั้นควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 18.30 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านของกราฟรายสัปดาห์ เนื่องจากการรูปแบบของเส้นราคา สามเหลี่ยมมุมเมย (แบบรายวัน) และสามเหลี่ยมสมมาตร (แบบรายสัปดาห์) พร้อมทั้งเครื่องมือต่าง ๆ มีค่าที่สูงอยู่ ดังนั้นการลงทุนในหลักทรัพย์ตัวนี้ ยังมีความเสี่ยงที่สูงอยู่ จึงควรมีการตั้งคำสั่งหยุดการขาดทุน (Stop Loss) ไว้ที่ 14.80 บาท เนื่องจากเป็นแนวรับตามแนวนอนสุดท้ายของการเปิดช่องว่าง (Gap) ในกราฟรายวัน

การลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการนี้ เหมาะสมกับการลงทุนแบบการเก็งกำไร และการลงทุนระยะสั้น เท่านั้น ส่วนการลงทุนในระยะกลางและการลงทุนในระยะยาวควรให้น้ำหนักกับ การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิค ใช้เพื่อให้จังหวะในการเข้าซื้อ หรือ ขาย หลักทรัพย์เท่านั้น

ABSTRACT

Title : Technical Analysis for Securities Investment by Practice
Student : Mr.Tittichoke Guaikaittikul
Level of Student : Master of Business Administration
Major : Business Administration
Advisor : Assistant Professor Apisit Kaewcha

Interest rates for bank deposits are very low (0.75% for 3 month fixed deposits and 1.00% for annual fixed deposits) but Thailand has 2.5% inflation. Therefore the question is will the future value of money increase more than the present value or equal inflation rate in each year.

The objective of this case study is to find a guide line for practice in efficient investment and investment timing by technical analysis and the trend of forecasting security prices for sort term investment and speculative investment. Companies in the Securities Exchange of Thailand (SET) which have big capacity and high liquidity such as The Thai Military Bank Public Company Limited, Telecomasia Corporation Public Company Limited, National Finance Public Company Limited which are displayed in daily graphs, weekly graphs and monthly graphs will be studied.

The findings showed, the application between technical tools and price patterns to find an efficient time for investment and It had detail of decision making to investment

1. The security analysis of Thai Military Bank (TMB) had the same direction of security price by waiting to buy shares at 3.96 – 4.00 baht and the trend forecast speculative investment with sales at 4.26 baht the first resistance level 4.48 – 4.54 baht was second resistance level.The short term investment will sell at 4.48 – 4.54 baht at first resistance and 4.76 baht at second resistance.

2. The security analysis of Telecom Asian Co,ltd (TA) was mostly in the same direction but some tools did not indicate to wait to buy security at 5.20 – 5.45 baht and

the trend forecasted speculative investment and sales at 6.00 baht, The first resistance and 6.90 – 7.50 baht, the second resistance level.

3. The security analysis of Nation Finance Security, ltd (NFS) had mostly the same direction of shares but some tools did not have the same components to wait to buy shares at 15.30 – 15.60 baht and the trend forecast that speculative investment should be avoided. The short term investment should sell at 18.30 baht, The first resistance and resistance of weekly graphs. Although price the pattern of the daily graph was in an ascending triangle and the weekly graph was a symmetric triangle and Technical tools had high value. Thus investment was high risk and stop loss set at 14.80 baht because it was the final resistance of gap in daily graph.

The technical analysis for securities investment by practice will be useful as a guide to speculative and short term investment. Most medium and long term investment uses fundamental analysis, but technical analysis can be used for timing of investment.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิทธิ์ แก้วฉา อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้การศึกษาครั้งนี้มีคุณค่า และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร ที่กรุณาให้คำปรึกษา ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และพี่น้องทุกท่านที่ให้อำนาจใจและช่วยสนับสนุนด้วยดี มาตลอด และขอขอบคุณ คุณชลลดา ภูมิภานันท์ และเพื่อน ๆ ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จนกระทั่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

ทิตยต์ติโชค ก๋วยเกียรติกุล
5 มีนาคม 2547

สารบาญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(1)
สารบาญ	(2)
สารบาญภาพ	(6)
บทที่ 1 ความสำคัญและประเด็นปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	4
วิธีการศึกษา	7
บทที่ 2 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	9
ทฤษฎีดาว	10
แผนภูมิกราฟแท่ง	12
รูปแบบของแผนภูมิกราฟแท่ง	13
แนวโน้ม	16
แนวโน้มขาขึ้น	16
แนวโน้มขาลง	17
แนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง	17
เส้นแนวโน้ม	19
เส้นแนวโน้มขาขึ้น	19
เส้นแนวโน้มขาลง	19
เส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง	20
ความลาดเอียงและการปรับตัว	24
แนวรับและแนวต้าน	26
รูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม	27
รูปแบบหัวและไหล่	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
รูปแบบสามยอดด้านบนและสามยอดด้านล่าง	30
รูปแบบสองยอดด้านบนและสองยอดด้านล่าง	33
รูปแบบชามโค้งคว่ำและชามโค้งหงาย	35
รูปแบบตัววี	36
รูปแบบต่อเนื่อง	38
รูปแบบสามเหลี่ยม	38
รูปแบบการแกว่งตัว	42
รูปแบบธงสี่เหลี่ยมและธงสามเหลี่ยม	42
รูปแบบลิ้ม	44
รูปแบบสี่เหลี่ยม	45
รูปแบบหัวและไหล่ชนิดกลับหัว	45
ช่องว่าง	46
ช่องว่างแบบธรรมดา	47
ช่องว่างแบบทะลุขึ้นไป	47
ช่องว่างแบบขึ้นต่อเนื่อง	48
ช่องว่างแบบโกลัหมดกำลัง	48
ระบบค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่	49
สัญญาณชื่อ สัญญาณขาย	49
การใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 2 ตัวประกอบกัน	50
ระยะเวลาหรือจำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่	52
เส้นคู่ขนานของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่	53
เส้นกรอบของโบลิ่งเจอร์	54
ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทาง / แยกทาง	55
ดัชนีกำลังสัมพันธ์	57
สโตแคสติก	59
บทที่ 3 พื้นฐานของการลงทุน	63
ประเภทของการลงทุน	63
ผลตอบแทนจากการลงทุน	64

หน้า

การเริ่มการลงทุนในหลักทรัพย์	65
ปริมาณเงินที่ใช้ในการลงทุนหลักทรัพย์	66
การตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน	66
การทดลองลงทุนในหลักทรัพย์แบบเสมือนจริง	67
วิธีชำระเงินค่าซื้อขายหลักทรัพย์	67
การเป็นนักลงทุนที่ดี	68
การซื้อขายหลักทรัพย์แบบดั้งเดิม	68
ประเภทของการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์	68
ความแตกต่างระหว่างการซื้อขายแบบดั้งเดิมเทียบกับการซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต	69
ขั้นตอนการเปิดบัญชี	69
หลักการที่โบรกเกอร์ใช้พิจารณารับลูกค้า	70
บทที่ 4 ผลการศึกษา	72
ธนาคารทหารไทย	72
ธนาคารทหารไทย แบบรายวัน	72
ธนาคารทหารไทย แบบรายสัปดาห์	75
ธนาคารทหารไทย แบบรายเดือน	77
บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน)	79
บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน	79
บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์	82
บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน	84
บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน)	86
บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน	86
บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์	88
บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน	91
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	94
สรุป	94
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	97

ประวัติผู้เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนภาพกราฟแท่ง และ องค์ประกอบในแท่งกราฟ	12
2	รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้นและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลง	13
3	รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้นที่สำคัญและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลงที่สำคัญ	14
4	รูปแบบราคาปิดสูงและราคาปิดต่ำ	15
5	รูปแบบราคาปิดสูงตามด้วยราคาปิดต่ำและราคาปิดต่ำตามด้วยราคาปิดสูง	15
6	รูปแบบราคาปิดสูงติดต่อกัน 3 ครั้งและราคาปิดต่ำติดต่อกัน 3 ครั้ง	16
7	แนวโน้มขาขึ้น	16
8	แนวโน้มขาลง	17
9	ตัวอย่างของแนวโน้มขาขึ้นแนวโน้มขาลง	17
10	แนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง	18
11	ตัวอย่างของแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง	18
12	เส้นแนวโน้มขาขึ้น	19
13	เส้นแนวโน้มขาลง	20
14	เส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง	21
15	ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาขึ้นและเส้นคู่ขนาน	21
16	ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาขึ้นและเส้นคู่ขนาน	22
17	ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาลงและเส้นคู่ขนาน	22
18	ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาลงและเส้นคู่ขนาน	23
19	ตัวอย่างเส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ด้านข้างและเส้นคู่ขนาน	23
20	ความลาดเอียงและการปรับตัว	24
21	เส้นอัตราเร่ง	25
22	ตัวอย่างของการประยุกต์ใช้เส้นอัตราเร่ง	25
23	แนวรับและแนวต้าน	27
24	รูปแบบหัวและไหล่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มจากขาขึ้นเป็นขาลง	28
25	รูปแบบหัวและไหล่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มจากขาลงเป็นขาขึ้น	29
26	ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของรูปแบบหัวและไหล่แบบหงาย	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
27 รูปแบบสามยอดด้านบนและสามยอดด้านล่าง	31
28 ตัวอย่างของรูปแบบสามยอดด้านบน	32
29 รูปแบบสองยอดด้านบนและสองยอดด้านล่าง	33
30 ตัวอย่างรูปแบบสองยอดด้านบน	34
31 ตัวอย่างรูปแบบของสองยอดด้านล่าง	35
32 รูปแบบสามแบบโค้งคว่ำและแบบโค้งหงาย	35
33 ตัวอย่างของรูปแบบสามแบบโค้งหงาย	36
34 รูปแบบตัววี	37
35 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบตัววี	37
36 รูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร	38
37 ตัวอย่างรูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร	39
38 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมงาย	40
39 ตัวอย่างรูปแบบสามเหลี่ยมมุมงาย	40
40 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมก้ม	41
41 ตัวอย่างรูปแบบสามเหลี่ยมมุมก้ม	41
42 รูปแบบการแกว่งตัว และรูปแบบเพชร	42
43 รูปแบบธงสี่เหลี่ยมและรูปแบบธงสามเหลี่ยม	43
44 ตัวอย่างของการเกิดรูปแบบธงสี่เหลี่ยม	43
45 รูปแบบลิ้ม	44
46 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบลิ้ม	44
47 รูปแบบสี่เหลี่ยม	45
48 รูปแบบหัวและไหล่ชนิดกลับหัว	46
49 ตัวอย่างการนำหลักเกณฑ์ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้	46
50 ช่องว่าง	48
51 ตัวอย่างการใช้กรอบโบว์ลิงเจอร์	54
52 ตัวอย่างการใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทาง / แยกทาง	56
53 ตัวอย่างของดัชนีกำลังสัมพันธ์	59
54 ตัวอย่างการใช้ สโตแคสติก	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
55	ธนาคารทหารไทย แบบรายวัน	73
56	ธนาคารทหารไทย แบบรายสัปดาห์	76
57	ธนาคารทหารไทย แบบรายเดือน	78
58	บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน	80
59	บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์	83
60	บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน	85
61	บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน	87
62	บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์	89
63	บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน	92

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและประเด็นปัญหา

เนื่องจากสภาวะอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำมาก อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน ร้อยละ 0.75 ฝากประจำ 1 ปี ร้อยละ 1.00 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2546) แต่อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทยอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ซึ่งมีความหมายโดยนัยว่า ค่าของเงินในอนาคตจะมีค่าน้อยลงกว่าค่าของเงินในปัจจุบัน ดังนั้นจึงควรหาวิธีการเพิ่มค่าของเงินในอนาคตให้มีค่าของเงินมากกว่าค่าของเงินในปัจจุบัน หรืออย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราเงินเฟ้อของปีนั้น ๆ การที่จะเพิ่มคุณค่าของเงินในปัจจุบันให้มากขึ้นมีวิธีการบริหารเงินอยู่ด้วยกันหลายวิธีแต่ละวิธีนั้นจะมีความเสี่ยง และผลตอบแทนที่แตกต่างกันออกไป เช่น การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ บ้าน อาคาร ที่ดิน การลงทุนในตราสารหนี้ การลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นต้น แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงการบริหารการเงินโดยการลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการเท่านั้น

การลงทุนในหลักทรัพย์ตามความหมายทางการเงิน คือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือ หุ้นทุน (Stock) การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยง หรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมาก หรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผล แล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจจะได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss) อัตราผลตอบแทนของผู้ลงทุนที่ได้จากการลงทุน เรียกว่า ผลตอบแทน (Yield) ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงผลกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้น หรือคาดคะเนว่าจะเกิดขึ้น ผลตอบแทน (Yield) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนจะมากหรือน้อย ย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์นั้น ซึ่งโดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนที่ผู้ลงทุนจะทำการประเมินหลักทรัพย์ เพื่อกำหนดราคาลงทุนหลักทรัพย์ที่ควรจ่ายในการลงทุนหรือเพื่อกำหนดมูลค่าที่แท้จริง ของหลักทรัพย์ที่จะต้องจ่ายเพื่อลงทุน ผู้ลงทุนจะต้องทำการวิเคราะห์หลักทรัพย์นั้น เพื่อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ที่จะลงทุน และกำหนดราคาที่จะจ่ายซื้อหรือจะจ่ายซื้อในหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ณ จุดนี้การวิเคราะห์หลักทรัพย์จะเข้ามาเป็นตัวเชื่อม เพื่อประเมินผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับการลงทุนการวิเคราะห์หลักทรัพย์ จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดกับข้อมูลแล้วนำมาศึกษาวิเคราะห์ตลอดจนแปลความจากข้อมูลที่ได้เพื่อสรุปเป็นข้อคิดเห็นของผู้วิเคราะห์ที่มีต่ออนาคตของหลักทรัพย์นั้น นำมากำหนดมูลค่าตลอดจนการสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน (Portfolio)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เป็นแนวทางในเชิงปฏิบัติการ สำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการหาจังหวะในการลงทุนโดยใช้ การวิเคราะห์ทางเทคนิค
2. เป็นแนวทางในการพยากรณ์แนวโน้ม ราคาของหลักทรัพย์ ให้เหมาะสมกับการลงทุนในระยะสั้น และ การลงทุนแบบเก็งกำไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ลงทุนสามารถใช้เป็นแนวทางในการเชิงปฏิบัติการ สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิค และเป็นเครื่องมือช่วย ในการหาจังหวะในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้ลงทุนทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบัน และพยากรณ์แนวโน้มราคาของหลักทรัพย์ที่ลงทุนในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

1. การศึกษาวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนหุ้นสามัญขนาดใหญ่เป็นที่สนใจของนักลงทุนและมีสภาพคล่องสูงมีดังต่อไปนี้

1.1 ธนาคารทหารไทย (TMB)

แสดงผลเป็น รายวัน ตั้งแต่ 26 พฤษภาคม 2546 ถึง 21 ตุลาคม 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงผลเป็น รายสัปดาห์ ตั้งแต่ 22 มกราคม 2543 ถึง 20 ตุลาคม 2546
 แสดงผลเป็น รายเดือน ตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2536 ถึง 30 กันยายน 2546

1.2 บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) (TA)

แสดงผลเป็น รายวัน ตั้งแต่ 26 พฤษภาคม 2546 ถึง 21 ตุลาคม 2546
 แสดงผลเป็น รายสัปดาห์ ตั้งแต่ 22 มกราคม 2543 ถึง 20 ตุลาคม 2546
 แสดงผลเป็น รายเดือน ตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2536 ถึง 30 กันยายน 2546

1.3 บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) (NFS)

แสดงผลเป็น รายวัน ตั้งแต่ 26 พฤษภาคม 2546 ถึง 21 ตุลาคม 2546
 แสดงผลเป็น รายสัปดาห์ ตั้งแต่ 22 มกราคม 2543 ถึง 20 ตุลาคม 2546
 แสดงผลเป็น รายเดือน ตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2536 ถึง 30 กันยายน 2546

2. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากโปรแกรม E-Finance ที่แสดงผลเป็น รายวัน รายสัปดาห์ และ รายเดือน

นิยามศัพท์

การลงทุน หมายถึง การลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งในที่นี้จะหมายถึง การลงทุนในระยะสั้น และการลงทุนแบบเก็งกำไร

1. การลงทุนในระยะสั้น (Short term Investment) เป็นการลงทุนที่นิยมถือหลักทรัพย์ ประมาณ 1 สัปดาห์ ถึง 1 เดือนซึ่งการลงทุนชนิดนี้ นิยมซื้อขายหลักทรัพย์ตามขงการขึ้นลงของ เส้นราคาของแต่ละหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเข้ามาช่วยในการหาจังหวะประกอบ ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่าการวิเคราะห์ทางปัจจัยพื้นฐาน

2. การลงทุนแบบเก็งกำไร (Speculative Investment) เป็นการลงทุนที่นิยมถือหลักทรัพย์ ระยะเวลาที่สั้นมากๆ อยู่ประมาณ 1-7 วัน ซึ่งการลงทุนชนิดนี้นิยมใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทาง เทคนิคเป็นสำคัญ โดยให้น้ำหนักกับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานน้อยมาก หรือบางครั้งอาจจะใช้ ข้อมูลภายในหรือ ข่าวลือ มาประกอบ ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวิเคราะห์ทางเทคนิคที่เน้นหนักไป ทางด้านการนำเครื่องมือต่าง ๆ และการอ่านรูปแบบต่าง ๆ ของเส้นราคา มาผสมผสานกันเพื่อใช้ ในการพยากรณ์แนวโน้มราคาของหลักทรัพย์ และการหาจังหวะในการลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมี ประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

รัฐกร (2541) ได้ทำการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์โดยวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยวิเคราะห์หาราคาหุ้นที่แท้จริงเทียบกับราคาในตลาดหุ้นซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม พบว่า ภาวะเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 ประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างมากจากการปรับเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นแบบลอยตัว ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงอย่างต่อเนื่อง ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลอย่างมาก ทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงมากจนต้องกู้ยืมจากกองทุนเงินระหว่างประเทศ และปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2541 ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และเกิดภาวะการเงินของประเทศตึงตัว ทำให้ธุรกิจกลุ่มธนาคารต้องประสบกับปัญหาทางการเงินอย่างมาก จนธนาคารส่วนใหญ่ต้องเพิ่มทุนเพื่อให้เป็นไปตามกฎที่ธนาคารกำหนด ส่วนการวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ พบว่า ในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพธนาคารไทยพาณิชย์มีคุณภาพที่โดดเด่นในกลุ่มธุรกิจของธนาคาร และการวิเคราะห์เชิงปริมาณซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์อัตราส่วนโดยรวม ดีกว่ามาตรฐานของธุรกิจกลุ่มธนาคาร สำหรับการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นสามัญของธนาคารไทยพาณิชย์ โดยวิธีตัวแบบเงินปันผลและตัวแบบคุณกำไรได้มูลค่าที่แท้จริงต่ำกว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ เนื่องจากการเพิ่มทุนจาก 400 ล้านบาทตอนสิ้นปี พ.ศ. 2540 ทำให้กำไรต่อหุ้นและเงินปันผลต่อหุ้นลดลงมาก รวมทั้งผลประกอบการใน ปี พ.ศ. 2540 มีกำไรลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ทำให้อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก

ศุภมาศ (2542) ได้ศึกษาการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของหมวดวัสดุก่อสร้าง กรณีศึกษา : กลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ โดยใช้การการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจ การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม และการวิเคราะห์บริษัทเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ การวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยใช้เครื่องมือประกอบด้วย แผนภูมิแท่งเทียน แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้าน สโตคาสติก และดัชนีกำลังสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า สภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2537 - 2538 มีแนวโน้มปรับตัวสูง ช่วงปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2542 ภาวะเศรษฐกิจไทยโดยภาพรวมกลับมีแนวโน้มค่อนข้างซบเซา โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงอย่างมาก แต่ถ้าวางช่วงครึ่งหลังของปี พ.ศ. 2542 ภาวะเศรษฐกิจเริ่มมีการ

ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย สำหรับแนวโน้มของเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2543 คาดว่าจะยังคงขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากแนวโน้มการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจของประเทศในอาเซียนในด้านสภาวะอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ในปัจจุบันมีจำนวนผู้ผลิต 8 ราย โดยภาพรวมกำลังการผลิตของปูนซีเมนต์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ปริมาณการผลิตที่แท้จริงมีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา สำหรับแนวโน้มการเติบโตของตลาดปูนซีเมนต์ในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2543 เริ่มกระเตื้องขึ้นแต่ยังไม่มากนัก ในด้านการวิเคราะห์บริษัท บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) มีการบริหารหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร โดยมีการนำเอาหนี้สินระยะยาวมาชำระหนี้สินระยะสั้น ทำให้บริษัทสามารถลดความเสี่ยงลงได้ในระดับหนึ่ง แม้ว่าบริษัทจะขาดทุนอยู่ก็ตาม ประกอบกับบริษัทสามารถปรับโครงสร้างหนี้สินได้แล้ว โดยมีบริษัท ซีมองต์ ฟรองเซส จากประเทศฝรั่งเศสได้เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ จึงทำให้อนาคตโครงสร้างทางการเงินมีความแข็งแกร่งขึ้นได้อย่างรวดเร็ว บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีธุรกิจในเรื่องที่ดำเนินธุรกิจประสบปัญหาเรื่องการปรับโครงสร้างหนี้ที่ยังมีความล่าช้าอยู่ รวมทั้งปัญหาธุรกิจในเรื่องที่ประสบกับปัญหาขาดทุน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ในเรื่องการบริหารงานต่าง ๆ และผลกำไรจากการดำเนินงานของบริษัทได้ อย่างไรก็ตามโดยรวมบริษัทยังมีประสิทธิภาพในการบริหารงานดีอยู่ บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ในด้านการบริหารหนี้สินค่อนข้างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากบริษัทสามารถชำระหนี้สินลงได้บางส่วน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนี้สินระยะสั้น ซึ่งทำให้มีสภาพคล่องทางการเงินสูงขึ้นเท่านั้น แต่ในด้านของหนี้สินระยะยาวกลับมีเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้ บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ภาพโดยรวมในเรื่องการบริหารงานยังมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร แม้ว่าบริษัทสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นบางส่วนลงได้ แต่สภาพคล่องทางการเงินของบริษัทลดลงอย่างมาก เนื่องจากบริษัทยังมีหนี้สินจำนวนมาก ประกอบกับบริษัทยังไม่สามารถปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ ทำให้ในอนาคตบริษัทอาจเกิดปัญหาทางด้านหนี้สินขึ้นได้ ในด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค จากการศึกษาทั้ง 4 บริษัท สรุปได้ว่าโดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรจะมีทิศทางเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ ซึ่งทำให้ในระยะยาวควรจะมีทิศทางปรับตัวขึ้นตามสภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่เริ่มมีการปรับตัวสูงขึ้น แต่เมื่อพิจารณาการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในระยะสั้น ๆ ของช่วงปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษา ราคาการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ทั้ง 4 บริษัทในช่วงเวลาปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวลดลง ซึ่งเมื่อพิจารณาสโตคาสติก เส้น %K ตัดเส้น %D ลงมา และดัชนีกำลังสัมพันธ์ ซึ่งลงเป็นสัญญาณว่า ควรจะขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้ แต่อาจจะมีโอกาสรอซื้อ

หลักทรัพย์ได้เมื่อเส้นสโตคาสติก %K ตัดเส้น %D ขึ้นไป และอยู่ในเขตขายมากเกินไป และเมื่อเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์อยู่ในเขตขายมากเกินไป หรือมีลักษณะทิศทางต่างกันกับราคาหลักทรัพย์

บุญชู (2545) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อคำนวณหาค่าโดยประมาณของสัมประสิทธิ์ต่าง ๆ ของแต่ละหลักทรัพย์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์กับค่าสัมประสิทธิ์เบต้า ตามทฤษฎีการกำหนดราคาหลักทรัพย์ทุน (CAPM) คำนวณหาค่าดัชนีการวัดประสิทธิภาพต่าง ๆ ของแต่ละหลักทรัพย์โดยใช้ดัชนีของชาร์ป ดัชนีของเทอร์เนอร์ และศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพของกลุ่มหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า มีหลักทรัพย์จำนวน 44 หลักทรัพย์ที่สามารถสร้างผลตอบแทนส่วนเกินเฉลี่ยต่อเดือนเป็น บวก แสดงว่าสามารถสร้างผลตอบแทนได้มากกว่าผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยง ซึ่งในที่นี้คืออัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี โดยเฉลี่ยต่อเดือนของธนาคารพาณิชย์ไทย 5 แห่ง ส่วนความเสี่ยงของหลักทรัพย์อยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 5.23 ถึง 42.20 ต่อเดือน แสดงให้เห็นว่านักลงทุนมีโอกาสที่จะได้รับผลขาดทุนจากการลงทุนได้ถ้าลงทุนในระยะสั้น หลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์เบต้ามากกว่าศูนย์ แสดงว่ามีทิศทางเคลื่อนไหวเป็นไปในทิศทางเดียวกับตลาด และมีหลักทรัพย์ถึง 30 หลักทรัพย์ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์เบต้ามากกว่า 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์เหล่านี้ มีการเคลื่อนไหวมากกว่าตลาด หลักทรัพย์ที่ศึกษาทุกหลักทรัพย์มีค่าความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ แสดงว่าการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์จำนวนมากขึ้น จะสามารถลดความเสี่ยงรวมของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ที่นำมาจัดกลุ่มหลักทรัพย์ นอกจากนี้ในจำนวนหลักทรัพย์ที่นำมาศึกษาจำนวน 50 หลักทรัพย์ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟามากกว่าศูนย์เพียง 5 หลักทรัพย์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟานี้ จะแสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนของหลักทรัพย์เมื่อผลตอบแทนของตลาดเป็นศูนย์ ดังนั้นจะเห็นว่าถ้าภาพรวมของตลาดมีทิศทางไม่ดี อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากหลักทรัพย์ใด ๆ ก็จะไม่ดีด้วยในเรื่องของความสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดราคาหลักทรัพย์ทุน ผลการศึกษาพบว่า ค่าผลตอบแทนที่ได้รับสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดราคาหลักทรัพย์ทุน (CAPM) กล่าวคือถ้ามีการกระจายการลงทุนอย่างสมบูรณ์แล้ว ผลตอบแทนของหลักทรัพย์จะขึ้นกับความเสี่ยงที่เป็นระบบหรือสัมประสิทธิ์เบต้าเพียงอย่างเดียว ไม่ขึ้นกับความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ และถ้านักลงทุนต้องการผลตอบแทนสูงขึ้นจะต้องถือครองหลักทรัพย์ที่มีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบสูงขึ้น และโดยทั่วไปแล้วการถือครองกลุ่มหลักทรัพย์ ที่มีความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ก็จะไม่ช่วยให้ผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์สูงขึ้นในเรื่องประสิทธิภาพของหลักทรัพย์จากการศึกษาพบว่า หลักทรัพย์มีประสิทธิภาพไม่เท่ากันทั้งในแง่ของดัชนีของ เทอร์เนอร์และดัชนีของชาร์ป โดยค่าดัชนีของ เทอร์เนอร์อยู่ในช่วงระหว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-121.026 ถึง 69.369 และมีค่าดัชนีของชาร์ป อยู่ในช่วงระหว่าง -0.064 ถึง 0.0705 หลักทรัพย์ที่มีค่าดัชนีของเทอร์เนอร์ (แสดงถึงอัตราส่วนระหว่างผลตอบแทนของหลักทรัพย์ต่อความเสี่ยงที่เป็นระบบ) สูงสุดห้าลำดับแรกคือ PPPC, BECL, SCCC และ NPC โดยมีค่าเท่ากับ 69.37, 56.81, 14.60, 11.78 และ 10.02 ตามลำดับ หลักทรัพย์ที่มีค่าดัชนีของชาร์ป (แสดงถึงอัตราส่วนระหว่างผลตอบแทนของหลักทรัพย์ต่อความเสี่ยงรวม) สูงสุดห้าลำดับแรกคือ BECL, LH, SCC, GRAMMY และ BANPU โดยมีค่าเท่ากับ 0.705, 0.617, 0.529, 0.511 และ 0.490 ตามลำดับ และในเรื่องของการสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ ตามทฤษฎีการบริหารกลุ่มหลักทรัพย์เชิงรุก จำนวน 5 หลักทรัพย์ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิอัลฟาเป็นบวก ได้แก่ BA, IPU, GRAMMY, LH, SCC และ TUF และสัดส่วนของแต่ละหลักทรัพย์เท่ากับ 19.54, 19.17, 23.77, 20.23 และ 17.29 ตามลำดับ โดยแบ่งสัดส่วนการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์เชิงรุกร้อยละ 7.66 และในกลุ่มหลักทรัพย์เชิงอนุรักษ์ร้อยละ 92.33

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand) ทางระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากโปรแกรม E-Finance ที่แสดงผลเป็น รายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่มีจำนวนหุ้นสามัญขนาดใหญ่ เป็นที่ความสนใจของนักลงทุน และมีสภาพคล่องสูง ได้แก่ ธนาคารทหารไทย (TMB) บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) (TA) บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) (NFS)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนที่จะเริ่มทำการวิเคราะห์ข้อมูล ควรกำหนดรูปแบบของการลงทุนที่แน่นอน โดยคำนึงถึง ผลตอบแทนที่ต้องการจะได้รับ ความเสี่ยงที่สามารถรับได้ ข้อจำกัดในการลงทุน เช่น ระยะเวลาในการลงทุน สภาพคล่องของการลงทุน เป็นต้น

การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เป็นการศึกษาถึงปฏิกิริยาจากตลาดที่มีผลต่อหลักทรัพย์ การศึกษาจะใช้ข้อมูลราคา การเปลี่ยนแปลงราคา ตลอดจนปริมาณหุ้นที่เกิดการ

ไม่ว่าการมีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซื้อขายที่ได้บันทึกไว้ ระยะเวลาที่ศึกษาอาจเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน แล้วนำข้อมูลเหล่านี้ มาจัดทำเป็นกราฟ ซึ่งจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ราคากับเวลา ปริมาณกับเวลา เพื่อศึกษา จังหวะในการลงทุนที่เหมาะสมกับประเภทของการลงทุน โดยมีขั้นตอนของการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การมองรูปแบบต่าง ๆ ของเส้นราคา (Price Pattern) ว่าเป็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลง แนวโน้ม (Reversal Patterns) หรือรูปแบบต่อเนื่อง (Continuous Patterns) ของเส้นราคา ซึ่ง สามารถเลือกให้แสดงผลทั้งรายวัน รายสัปดาห์ หรือ รายเดือน โดยการแสดงผลของเส้นราคา ใน ครั้งนี้จะใช้ กราฟแบบแท่งเทียน (Candlestick Pattern)

2. การใช้เส้นแนวโน้มต่าง ๆ (Trend lines) และการลากเส้นแนวรับ แนวต้าน ของเส้น ราคา มาประกอบในการวิเคราะห์ เพื่อทำนายหรือกำหนด จุดเข้าซื้อ หรือ จุดขาย

3. การใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ต่าง ๆ (Moving Average lines) และ การใช้ โบลลิงเจอร์ แบนด์ (Bollinger Bands) มาประกอบในการวิเคราะห์ เพื่อหาแนวรับ แนวต้านต่าง ๆ เพื่อหาจุดซื้อ หรือ จุดขาย ที่เหมาะสม

4. ดูปริมาณ (Volume) ของการซื้อขายและแนวโน้ม เพื่อยืนยันทิศทางแนวโน้มของราคา

5. ใช้เครื่องมือชี้วัดแนวโน้มการเปลี่ยนทิศทาง สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเตือนการซื้อขาย หลักทรัพย์

6. ใช้เครื่องมือดัชนีกำลังสัมพันธ์ RSI (Relative Strength Index) เพื่อเป็นการยืนยัน แนวโน้มการเปลี่ยนทิศทางของราคาหลักทรัพย์

7. ใช้เครื่องมือ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทาง / แยกทาง (Moving Averages Convergence Divergence) เพื่อเป็นการยืนยันแนวโน้มทิศทางราคาหลักทรัพย์ ระยะกลาง

8. กลับไปเริ่มทำการวิเคราะห์ ตั้งแต่ ข้อที่ 1 ถึง 7 กับกราฟรายสัปดาห์ และ รายเดือน เพื่อการยืนยันในระยะกลาง

9. สรุป ข้อดี ข้อด้อย หรือ สถานะภาพเป็นกลางและกำหนดจุดซื้อหรือขายในหลักทรัพย์ ตัวนั้น ๆ

บทที่ 2

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมของหลักทรัพย์ โดยอาศัยรูปกราฟ เพื่อจุดประสงค์ในการคาดการณ์แนวโน้มของราคาในอนาคต ซึ่งการศึกษาพฤติกรรมของราคา และปริมาณการซื้อขาย (Volume) ของหลักทรัพย์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิคนี้มีแนวคิด หรือความเชื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคอยู่ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมของราคาหลักทรัพย์ที่แสดงออกมานั้น ได้ดูดซับเหตุการณ์ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เกิดขึ้นเอาไว้แล้ว หมายความว่า เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ ย่อมส่งผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์ ซึ่งแน่นอนว่าย่อมจะมีผลต่อราคา เนื่องจากราคาถูกกำหนดขึ้นจาก อุปสงค์และอุปทานของหลักทรัพย์ เพราะฉะนั้น ถ้าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นไปในเชิงบวก ย่อมทำให้เกิดอุปสงค์มากกว่าอุปทาน หรือแรงซื้อมากกว่าแรงขายก็จะส่งผลให้ราคามี การปรับตัวสูงขึ้น ในทางกลับกัน หากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นไปในเชิงลบ ย่อมทำให้เกิดอุปทานมากกว่าอุปสงค์(แรงขายมากกว่าแรงซื้อ) ก็จะส่งผลให้ราคามีการปรับตัวลง

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ข้อมูลสำคัญที่นักวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้ในการวิเคราะห์ ให้ ความสำคัญกับราคาและปริมาณการซื้อขาย จึงดูเหมือนว่านักวิเคราะห์ทางเทคนิค ลดระยะเวลา และขอบเขตของการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) โดยมุ่งเน้น ไปศึกษาที่ข้อสรุปของผลกระทบ แต่ให้ความสนใจกับสาเหตุน้อยมาก เช่น ถ้าราคาปรับตัวสูงขึ้น หมายความว่า มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่าง ๆ ค่อนข้างเป็นไปในเชิงบวก แต่ถ้าหากว่าราคามี การปรับตัวลง หมายความว่า มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่าง ๆ ค่อนข้างเป็นไปในทิศทางเชิงลบ ในขณะที่การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน จะเป็นการเจาะลึกลงไปสาเหตุ ที่มีผลต่ออุปสงค์และ อุปทานที่เกิดขึ้น ซึ่งทั้ง 2 วิธี ต่างก็มีวิธีการในแก้ไขปัญหา ในเรื่องทิศทางของราคาหลักทรัพย์

2. ราคาจะเคลื่อนไหวไปตามแนวโน้มเดิม จนกระทั่งแนวโน้มเดิมหมดลง เปรียบเหมือน การโยนลูกปิงปองขึ้นไปในอากาศ (โดยที่ลูกปิงปองถือว่าเป็นราคาหลักทรัพย์) จะเห็นได้ว่า ลูกปิงปองนั้นจะเคลื่อนตัวขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามทิศทางการโยนและแรงส่งตอนแรก แต่เมื่อเวลาผ่านไปแรงส่งจะค่อย ๆ เบาลง การเคลื่อนตัวของลูกปิงปองนั้นเริ่มช้าลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งแรงส่งนั้น หมดลง ลูกปิงปองก็จะร่วงหล่นลงมา ซึ่งสภาพการเคลื่อนตัวของลูกปิงปอง นับตั้งแต่โยนจนถึง ก่อนที่จะร่วงหล่นมาจะอยู่ในทิศทางหรือแนวโน้มขาขึ้น และจะเริ่มเปลี่ยนทิศทางมาเป็นขาลง (ตอนลูกปิงปองเริ่มตกลง) หลังจากที่แนวโน้มขาขึ้นหมดลงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รูปแบบ หรือ พฤติกรรมของหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในอดีต สามารถที่จะนำมาใช้ได้ในปัจจุบันและอนาคต หรือที่เรียกว่า "ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยตัวมันเอง" เนื่องจากการวิเคราะห์ทางเทคนิคอิงอยู่บนราคา และปริมาณการซื้อขาย (Volume) ซึ่งเป็นตัวสะท้อนผลสุทธิของแหล่งข้อมูล (Information Set) ในการคาดการณ์ราคา และปริมาณการซื้อขายเป็นตัวบ่งบอกทางจิตวิทยา ในแง่ของความกล้าหรือความกลัว ฯลฯ ไม่ว่าจะยุคใดสมัยใด บรรดาความกล้าหรือความกลัวทั้งหลายเหล่านี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ดังนั้นรูปแบบที่เกิดขึ้นในอดีต (ที่สะท้อนจิตวิทยาในเวลานั้น) จึงยังคงสามารถที่จะนำมาใช้ได้ในปัจจุบันรวมถึงการให้เงื่อนไข หรือความน่าจะเป็นสำหรับทิศทางการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ทั้ง 3 ข้อข้างต้นนั้นถือได้ว่า เป็นแนวคิด หรือ ความเชื่อมูลฐานที่เป็นจุดกำเนิดของการวิเคราะห์ทางเทคนิค ดังนั้นการวิเคราะห์ทางเทคนิคโดยใช้กราฟนั้น ไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวสูงขึ้น หรือลดลงเพราะกราฟนั้น เป็นเพียงสิ่งที่พิมพ์บนกระดาษแผ่นหนึ่งเท่านั้น แต่การวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้น เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์ที่จะแสดงถึงราคาของหลักทรัพย์นั้นออกมาว่าราคาหลักทรัพย์นั้นจะเคลื่อนตัวไปในทิศทางใด

ทฤษฎีดาว (Dow Theory)

แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นจุดกำเนิดของทฤษฎีทางเทคนิคยุคบุกเบิกที่มีชื่อว่า ทฤษฎีดาว (Dow Theory) มีสาระสำคัญที่ปรากฏในทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. ภาพโดยรวมของตลาดได้ดูดซับเหตุการณ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นเอาไว้แล้ว ซึ่งจะคล้ายกับแนวคิดแรก แต่มีข้อแตกต่างอยู่ว่า ทฤษฎีดาวจะกล่าวถึงภาพโดยรวม มากกว่าที่จะเป็นหลักทรัพย์ตัวใดตัวหนึ่งเท่านั้น

2. แนวโน้มขาขึ้น (Up trend) มีลักษณะดังนี้ คือ จุดยอดและจุดต่ำสุดที่เกิดขึ้นจะต้องอยู่สูงกว่าจุดยอด และจุดต่ำสุดก่อนหน้านั้น ในขณะที่แนวโน้มขาลงจุดยอด และจุดต่ำสุดที่เกิดขึ้นจะต้องอยู่ต่ำกว่าจุดยอดและจุดต่ำสุดที่อยู่ก่อนหน้า

นอกจากนี้ ทฤษฎีดาว (Dow Theory) ได้แบ่งระยะเวลาของ แนวโน้มออกเป็น 3 แนวโน้ม คือ แนวโน้มหลัก (Primary Trend) แนวโน้มรอง (Secondary Trend) และ แนวโน้มย่อย (Minor) ซึ่งเปรียบเทียบแนวโน้มทั้ง 3 แนวโน้มข้างต้นกับคลื่นในทะเล ว่าเหมือนเป็นกระแสน้ำ (Tide) คลื่น (Wave) และ ฟองคลื่น (Ripples) ตามลำดับ

แนวโน้มหลักมีระยะเวลามากกว่า 1 ปีขึ้นไป ในขณะที่แนวโน้มรองมีระยะเวลา 3 สัปดาห์ ถึง 3 เดือน แนวโน้มรองนี้ ถือได้ว่าเป็นช่วงระยะเวลาในการปรับตัว (Correction) ในแนวโน้มหลัก (Primary Trend) ตัวอย่างเช่น ถ้าแนวโน้มเดิมในแนวโน้มหลักเป็นขาขึ้น การปรับตัวในแนวโน้มรองก็จะเป็นขาลง หรือหากแนวโน้มเดิมในแนวโน้มหลักเป็นขาลง การปรับตัวในแนวโน้มรองก็จะเป็นขาขึ้น โดยปกติการปรับตัวจะมีระยะ 1/3 หรือ 2/3 ของแนวโน้มเดิม ก่อนที่จะเริ่มกลับเข้าสู่แนวโน้มเดิม แต่บางครั้งอาจปรับตัวที่ระดับ 50% ส่วนแนวโน้มย่อยจะกินระยะเวลาน้อยกว่า 3 สัปดาห์จึงถือว่าแนวโน้มย่อยนี้เป็นการแกว่งตัวของราคาที่เกิดขึ้นเท่านั้น

3. พฤติกรรมการลงทุนมีแนวโน้มที่สำคัญ เช่น แนวโน้มขาขึ้น จะมีอยู่ 3 จังหวะ คือ

3.1 จังหวะแรก เป็นจังหวะที่ผู้ลงทุนที่สังเกตเห็นการณ์ไกลเข้ามาซื้อหุ้นก่อนเพราะว่าข่าวคราวเชิงลบได้ถูกดูดซับไปหมดไปแล้ว และมีโอกาสที่ข่าวสารเชิงบวกจะค่อย ๆ ปรากฏออกมา ซึ่งจังหวะนี้เรียกว่า ช่วงสะสมหุ้น (Accumulation Phase)

3.2 จังหวะที่สอง เป็นจังหวะที่ผู้ลงทุนที่เน้นการลงทุนตามแนวโน้มตลาด เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในตลาด โดยมีแรงหนุนจากข้อมูลข่าวสารทางธุรกิจเชิงบวกที่ปรากฏชัดมากขึ้น ส่งผลให้ราคาโดยรวมมีการปรับตัวสูงขึ้น

3.3 จังหวะที่สาม เป็นจังหวะที่มีผู้ลงทุนที่อยู่ในตลาดมากยิ่งขึ้น ข่าวสารเชิงบวกจะหลั่งไหลกันออกมามาก การเก็งกำไรมีมากขึ้นซึ่งสภาพที่เกิดขึ้นถือได้ว่าเป็นการบอกให้ผู้ลงทุนที่เคยเล็งการณ์ไกลจากในจังหวะแรก ควรเริ่มทยอยทำกำไรออกไป ก่อนที่จะมีแรงขายปรากฏออกมา ซึ่งจังหวะนี้เรียกว่า ช่วงระบายหุ้น (Distribution Phase)

4. นัยสำคัญของแนวโน้ม ควรที่จะยืนยันซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ในยุคของทฤษฎีดาว (Dow Theory) นั้นมีค่าเฉลี่ยที่ใช้เป็นตัววัดหรือดูภาพรวมอยู่ 2 ค่า คือ ค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม (Industrial Average) และค่าเฉลี่ยราง (Rail Average) เป็นสัญญาณการปรับตัวสูงขึ้นหรือปรับตัวลงของตลาด จะไม่มีนัยสำคัญ หากค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมและค่าเฉลี่ยราง ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นจุดแตกต่างระหว่างทฤษฎีดาว (Dow Theory) และทฤษฎีคลื่นเอลเลียต (Elliott Wave Theory) เพราะทฤษฎีคลื่นเอลเลียต ไม่มีการกล่าวถึงการยืนยัน ทิศทางด้วยค่าเฉลี่ยอีกค่าหนึ่ง

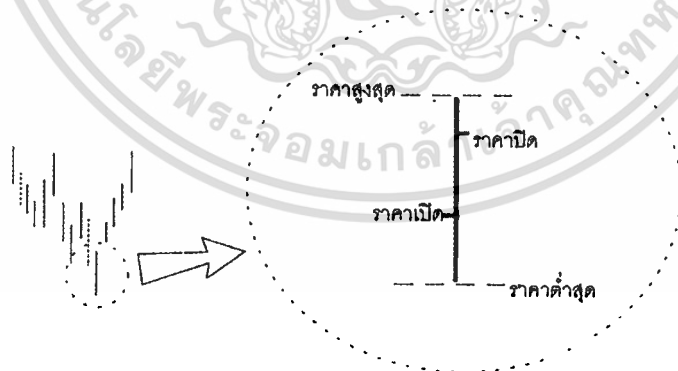
5. ปริมาณการซื้อขาย เป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการยืนยันแนวโน้ม เช่น แนวโน้มของราคาเป็นขาขึ้น (Up Trend) ปริมาณการซื้อขายควรจะเพิ่มขึ้นตามราคาขยับตัวขึ้น และปริมาณการซื้อขายควรจะลดลงตามราคามีการปรับตัวลง สภาพที่เกิดขึ้นเช่นนี้ จึงถือว่าแนวโน้มของราคายังคงเป็นขาขึ้นอยู่

ในทางกลับกัน หากแนวโน้มของราคาเป็นขาลง (Down Trend) ปริมาณการซื้อขายควรจะเพิ่มขึ้นขณะที่ราคามีการปรับตัวลงและปริมาณการซื้อขายควรจะลดลงขณะที่ราคามีการติดตัวขึ้น สภาพที่เกิดขึ้นเช่นนี้ จึงถือว่า แนวโน้มของราคายังคงเป็นขาลงอยู่ อย่างไรก็ตาม ปริมาณการซื้อขาย เป็นเพียงแค่ปัจจัยประกอบการพิจารณา แต่สิ่งที่จะใช้เป็นตัวให้สัญญาณยังคงอิงอยู่กับราคา (โดยเฉพาะราคาปิด)

6. แนวโน้มจะถูกเชื่อว่ามีอยู่จนกระทั่งมีสัญญาณการเปลี่ยนแนวโน้มเกิดขึ้น เป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์ทางเทคนิค ในการศึกษาเรื่อง แนวรับแนวต้าน รูปแบบของราคา เครื่องมือในการวิเคราะห์ต่าง ๆ ที่แสดงถึงโอกาสในการเปลี่ยนแนวโน้ม

แผนภูมิกราฟแท่ง (Bar Chart)

นักวิเคราะห์ทางเทคนิคอาศัยรูปกราฟ (Chart) เป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ จากภาพที่ 1 จะเห็นว่าภาพนั้นประกอบด้วยแท่งที่ตั้งฉากกับแนวนอนหลายแท่ง ซึ่งแต่ละแท่งมีขนาดไม่เท่ากัน แท่งกราฟเหล่านี้เป็นการแสดงข้อมูลทางสถิติของราคาที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา เช่น หนึ่งวัน หนึ่งสัปดาห์ หรือ หนึ่งเดือน จะแสดงด้วยแท่งกราฟหนึ่งแท่ง ดังนั้นจึงเรียกว่า แผนภูมิกราฟแท่ง (Bar Chart)

ภาพที่ 1 แผนภูมิกราฟแท่ง และ องค์ประกอบในแท่งกราฟ

จากภาพที่ 1 ความยาวของแท่งกราฟแต่ละแท่ง ขึ้นอยู่กับพิสัย (Rang) หรือช่วงของการซื้อขาย จากราคาสูงสุดไปหาต่ำสุด ดังนั้น ถ้าวันที่ราคาขึ้นสูงมาก แท่งกราฟก็จะยาว แสดงให้เห็นว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดมีการแกว่งตัวมาก แต่ถ้าวันที่ตลาดซึ่ม ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของราคามากแท่งกราฟก็จะสั้น และถ้าวันที่มีการซื้อขายอยู่ที่ราคาเดียว (หรือทั้งวันซื้อขายเพียงรายการเดียว) แท่งกราฟก็จะกลายเป็นจุดไป เพราะว่าราคาสูงสุดกับต่ำสุดเท่ากัน ราคาปิดจะแสดงอยู่บนแท่งกราฟเหมือนกัน แสดงเป็นขีดสั้น ๆ อยู่ทางขวามือของแท่งกราฟ เพื่อช่วยในการดูกราฟว่า วันนี้ราคาปิดใกล้ราคาสูงสุด หรือปิดใกล้ราคาต่ำสุด นอกจากนี้ ราคาเปิดก็แสดงเป็นขีดสั้น ๆ อยู่ทางซ้ายมือ เพื่อแสดงถึงความแตกต่างระหว่างราคาเปิดกับราคาปิด การแสดงรายละเอียดในหนึ่งแท่งนั้น สามารถให้เห็นข้อมูลได้มากและง่ายกว่าการดูข้อมูลดิบ ดังนั้นเมื่อนำเอาแท่งกราฟเหล่านี้มาเรียงกันตามวันที่มีการซื้อขาย ก็จะได้แผนภูมิกราฟแท่ง (Bar Chart)

รูปแบบของแผนภูมิกราฟแท่ง

รูปแบบของแผนภูมิกราฟแท่ง สามารถแบ่งรูปแบบของแผนภูมิกราฟแท่ง ได้ดังต่อไปนี้

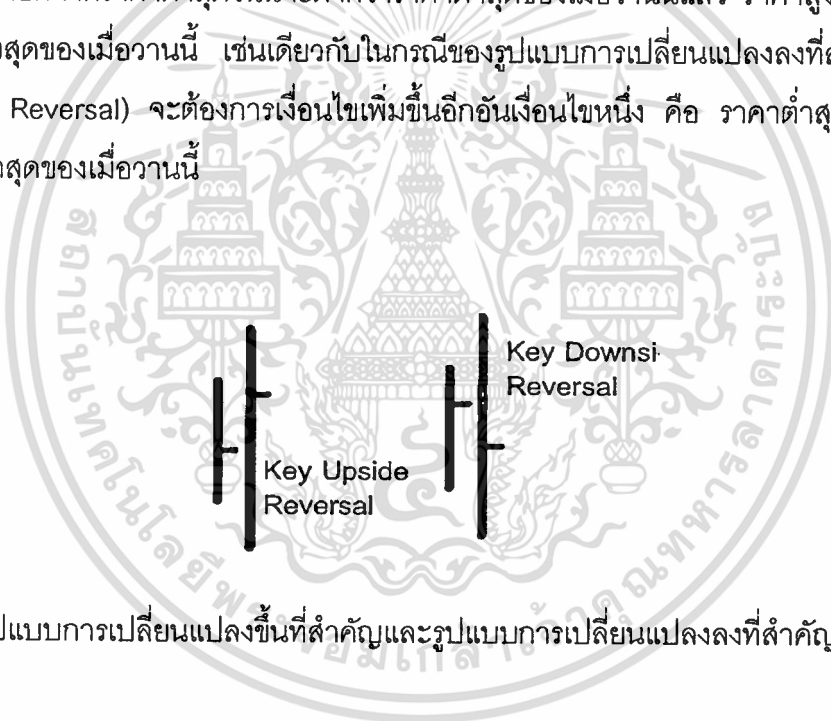
รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้นและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลง (Upside Reversal & Downside Reversal) จากภาพที่ 2 เป็นรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงทิศทางในระยะสั้น โดยอาศัยแท่งกราฟเพียง 2 แท่ง บวกกับแนวโน้มระยะสั้นของข้อมูลในอดีต รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้น (Upside Reversal) คือ กรณีที่แนวโน้มระยะสั้น ที่ผ่านมาของราคาเป็นแนวโน้มลง และราคาต่ำสุดวันนี้ต่ำกว่าราคาต่ำสุด เมื่อวานนี้แต่ราคาปิดวันนี้ กลับสูงกว่า ราคาปิดเมื่อวานนี้ ลักษณะเช่นนี้ แสดงว่าได้มีการพยายามดันราคาให้ต่ำลงไปกว่าเมื่อวานนี้อีก แต่ว่ามีแรงซื้อหนุนเข้ามาในระหว่างวัน ทำให้ราคาปิดสามารถขยับตัวได้สูงขึ้นกว่าเมื่อวานนี้ ซึ่งโอกาสที่ตลาดจะดีดตัวกลับเป็นแนวโน้มขึ้นในระยะสั้นก็มีอยู่พอสมควร

ภาพที่ 2 รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้น และรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลง

รูปแบบการเปลี่ยนแปลงลง (Downside Reversal) จะเหมือนกับรูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้น (Upside Reversal) เพียงแต่กลับกัน คือ แนวโน้มระยะสั้นเป็นแนวโน้มขึ้นและราคาสูงสุดวันนี้ก็สูงกว่าราคาสูงสุดเมื่อวานนี้ แต่ราคาปิดวันนี้กลับต่ำกว่าราคาปิดเมื่อวานนี้

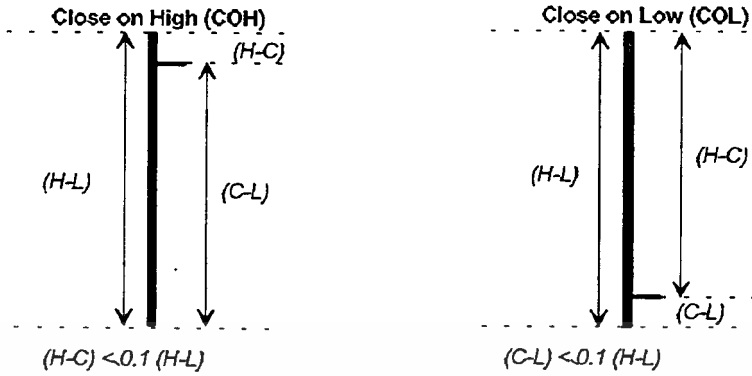
รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้นที่สำคัญและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลงที่สำคัญ (Key Upside Reversal & Key Downside Reversal) จากภาพที่ 3 เป็นกรณีพิเศษของ รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้นที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงลงที่สำคัญ (Upside Reversal and Downside Reversal) ซึ่งจะให้สัญญาณแรงกว่า คือ กรณีของการเปลี่ยนแปลงขึ้นที่สำคัญ (Key Upside Reversal) นอกจากราคาต่ำสุดวันนี้จะต่ำกว่าราคาต่ำสุดของเมื่อวานนี้แล้ว ราคาสูงสุดวันนี้ยังสูงกว่าราคาสูงสุดของเมื่อวานนี้ เช่นเดียวกับในกรณีของรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลงที่สำคัญ (Key Downside Reversal) จะต้องการเงื่อนไขเพิ่มขึ้นอีกอันเงื่อนไขหนึ่ง คือ ราคาต่ำสุดวันนี้ต้องต่ำกว่าราคาต่ำสุดของเมื่อวานนี้

ภาพที่ 3 รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขึ้นที่สำคัญและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงลงที่สำคัญ

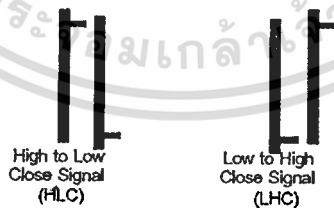
รูปแบบราคาปิดสูงและราคาปิดต่ำ (Close on High; COH and Close on Low; COL) รูปแบบราคาปิดสูง (Close on High) จากภาพที่ 4 คือ การที่ราคาปิดวันนี้อยู่ใกล้กับระดับราคาสูงสุดของวัน และระยะห่างของราคาสูงสุดกับราคาปิดมีระยะห่างไม่เกินไปกว่า 10% ของช่วงราคาสูงสุดมาหา ราคาต่ำสุด หรือราคาปิดวันนี้ปิดใกล้ราคาสูงของวัน

รูปแบบราคาปิดต่ำ (Close on Low) คือ เป็นการที่ราคาปิดในวันนี้ได้ปิดตัวอยู่ใกล้ราคาต่ำสุด และระยะห่างของราคาปิดกับราคาต่ำสุดไม่เกินไปกว่า 10 % ของช่วงราคาสูงสุดมาหา ราคาต่ำสุด

ภาพที่ 4 รูปแบบราคาปิดสูงและราคาปิดต่ำ

รูปแบบราคาปิดสูงตามด้วยราคาปิดต่ำและราคาปิดต่ำตามด้วยราคาปิดสูง (High to Low Close, HLC & Low to High Close, LHC) จากภาพที่ 5 เป็นรูปแบบราคาปิดสูงตามด้วยราคาปิดต่ำ (High to Low Close) คือการที่วันแรกเกิดราคาปิดสูง (Close on High) และวันที่สองเกิดราคาปิดต่ำ (Close on Low) ตามมาทันที รูปแบบนี้แสดงว่าตลาดน่าจะลง (Bearing) ส่วนรูปแบบราคาปิดต่ำตามด้วยราคาปิดสูง (Low to High Close) คือวันแรกเกิดราคาปิดต่ำ (COL) และวันที่สองก็เกิดราคาปิดสูง (COH) ทันที ซึ่งรูปแบบกรณีหลัง แสดงถึงความพยายามที่จะกดราคาลงในวันแรกนั้น ไม่สามารถทำได้สำเร็จ ในวันที่สอง ยังมีแรงในทิศทางตรงกันข้ามสวนทางขึ้นมาจึงแสดงว่าน่าจะมีการเปลี่ยนทิศทาง

ภาพที่ 5 รูปแบบราคาปิดสูงตามด้วยราคาปิดต่ำและรูปแบบราคาปิดต่ำตามด้วยราคาปิดสูง

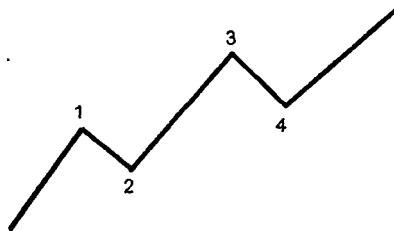
รูปแบบราคาปิดสูงติดต่อกัน 3 ครั้งและราคาปิดต่ำติดต่อกัน 3 ครั้ง (3 Highs; 3H+ & 3 Lows; 3L-) จากภาพที่ 6 รูปแบบนี้ คือ ถ้าราคาปิดวันนี้เป็นราคาที่สูงที่สุดสำหรับราคาปิดในรอบ 3 วันที่ผ่านมา จะเป็น 3H+ ซึ่งเป็นสัญญาณกระทิง (Bullish Signal) แต่ถ้าราคาปิดวันนี้ ต่ำกว่าราคาปิดในรอบ 3 วันที่ผ่านมาจะเป็น 3L- ซึ่งเป็นสัญญาณหมี (Bearish Signal) รูปแบบ 3H+ และ 3L- เหมาะสำหรับนำมาใช้ควบคู่กับการวิเคราะห์วัฏจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเกิดสัญญาณใกล้ ๆ กับช่วงของการเปลี่ยนทิศทางของวัฏจักร

ภาพที่ 6 รูปแบบราคาปิดสูงติดต่อกัน 3 ครั้งและรูปแบบราคาปิดต่ำติดต่อกัน 3 ครั้ง

แนวโน้ม (Trend) ที่ราคาหลักทรัพย์ หรือ ดัชนีจะเคลื่อนตัวไปปกติจะมี 3 รูปแบบ คือ แนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) แนวโน้มขาลง (Down Trend) และแนวโน้มเคลื่อนที่ไปด้านข้าง (Sideway Trend) มีความหมายดังต่อไปนี้

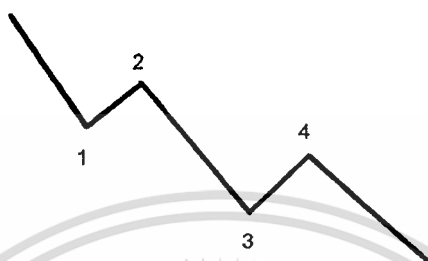
แนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ในเชิงของหลักทรัพย์ จากภาพที่ 7 หมายถึง ราคาหลักทรัพย์ มีแนวโน้มสูงขึ้น กล่าวคือ "จุดสูงสุดใหม่ (3) สูงกว่าจุดสูงสุดเดิม (1) จุดต่ำสุดใหม่สูง (4) กว่าจุดต่ำสุดเดิม (2)"

ภาพที่ 7 แนวโน้มขาขึ้น

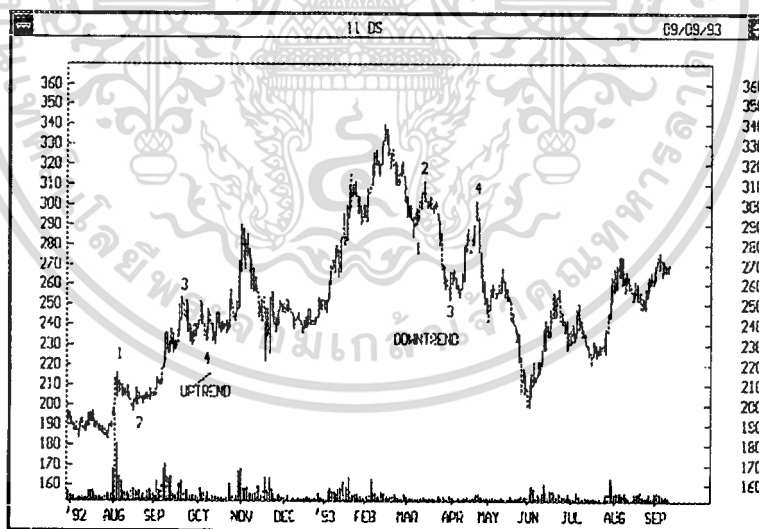
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวโน้มขาลง (Down Trend) ในเชิงของหลักทรัพย์ จากภาพที่ 8 หมายถึง ราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มอ่อนตัวลง กล่าวคือ "จุดสูงสุดใหม่อยู่ต่ำกว่าจุดสูงสุดเดิม จุดต่ำสุดใหม่อยู่ต่ำกว่าจุดต่ำสุดเดิม"

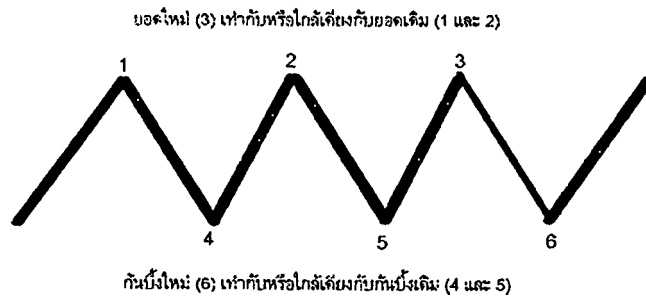
ภาพที่ 8 แนวโน้มขาลง

จากภาพที่ 9 เป็นตัวอย่างแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้งแนวโน้มขาขึ้นและแนวโน้มขาลง

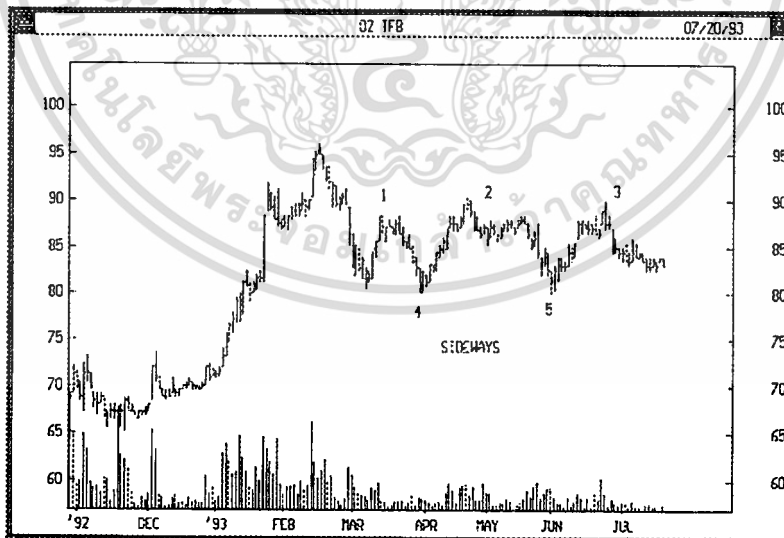
ภาพที่ 9 ตัวอย่างของแนวโน้มขาขึ้นและแนวโน้มขาลง

แนวโน้มการเคลื่อนไหวที่ไปด้านข้าง (Sideway Trend) ในเชิงของหลักทรัพย์ จากภาพที่ 10 มีรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่ไปด้านข้าง (Sideway Trend) จะมีลักษณะคล้ายฟันปลา

ภาพที่ 10 แนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง

ตัวอย่างแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์แบบเคลื่อนที่ไปด้านข้าง จากภาพที่ 11 จะเห็นได้ว่า รูปแบบโดยรวมนั้นเป็นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง (Sideway Trend) แต่อาจจะมียอดที่ 2 และ 3 ไม่เท่ากับยอดที่ 1 หากแต่ลองมองมาทางขวามือเล็กน้อยหลังจากยอดที่ 2 ก็พบว่า การเคลื่อนไหวของราคานั้นยังคงอยู่ใกล้เคียงแนวของยอดที่ 1 อยู่ ดังนั้นในแง่ปฏิบัติ นั้นการเคลื่อนไหวของราคาจะมีการไม่เท่ากันพอดีตรงกับหลักการแต่ภาพโดยรวมนั้นยังคงรักษา แนวโน้มดังกล่าวไว้ได้

ภาพที่ 11 ตัวอย่างของแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง

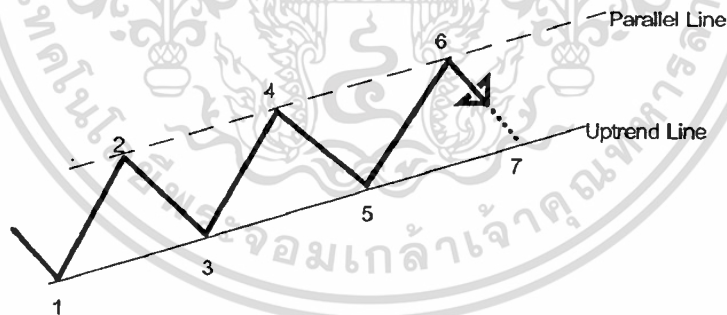
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นแนวโน้ม

เส้นแนวโน้ม (Trend Line) เป็นเครื่องมือทางเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามแนวโน้ม เพื่อใช้กำหนดจุดซื้อ จุดขาย ดังนั้นเส้นแนวโน้มที่จะใช้จึงมี 3 ลักษณะ คือ เส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) เส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend Line) และเส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง (Sideway Trend Line)

เส้นแนวโน้มขาขึ้น

จากภาพที่ 12 คือเริ่มแรกจะลากเส้นจากจุดที่ 1 ไปจุดที่ 3 โดยปล่อยให้ส่วนปลายของเส้นเลยจุดที่ 3 ไปเส้นที่ได้คือเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) สำหรับการที่จะมีนัยสำคัญของเส้นนี้ อยู่ที่หมายเลข 5 ถ้าราคาสามารถติดตัวขึ้นได้ที่หมายเลข 5 จะเป็นสิ่งที่ชี้ถึงการมีนัยสำคัญของเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) ถ้าราคามีการปรับตัวลงมาใกล้เส้นนี้อีกครั้งก็จะสามารถใช้เป็นระดับที่คาดการณ์บนเส้นนี้เป็นจุดที่ใช้ในการเข้าซื้อหลักทรัพย์อีก เช่น หมายเลข 7

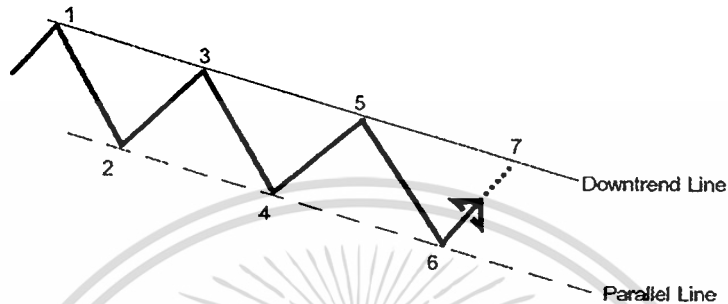

ภาพที่ 12 เส้นแนวโน้มขาขึ้น

เส้นแนวโน้มขาลง

หลักการตรงกันข้ามกับเส้นแนวโน้มขาขึ้น คือ การลากเส้นจะใช้ยอดเก่ากับยอดใหม่เป็นจุดในการลากเส้น จากภาพที่ 13 คือ เริ่มลากจาก จุด 1 ไปจุดที่ 3 สำหรับการที่จะมีนัยสำคัญจะดูกันที่หมายเลข 5 ซึ่งถ้าราคาหลักทรัพย์ไม่สามารถทะลุเส้นแนวโน้มขาลงไปได้ (Down Trend Line) และมีการปรับตัวลงตามมา ดังนั้นถ้าหากว่าราคาขึ้นมาทดสอบเส้นนี้อีกครั้ง ณ จุดที่ 7 ก็ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นระดับที่คาดว่าจะมีแรงขายหลักทรัพย์ออกมา ซึ่งถ้าหากว่าจุดที่ 7 ไม่สามารถทะลุเส้นแนวโน้ม ขาลงไปได้ (Down Trend Line) ก็จะเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับเส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend Line) เพิ่มมากขึ้น

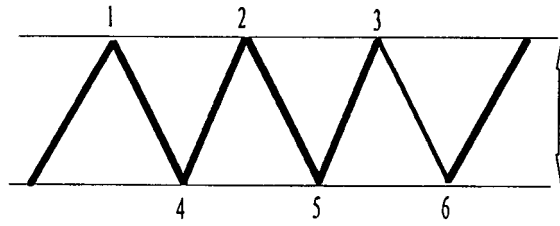

ภาพที่ 13 เส้นแนวโน้มขาลง

นอกจากเส้นแนวโน้ม (Trend Line) บางครั้งจำเป็นต้องลากเส้นคู่ขนาน (Parallel Line) ขึ้นมาใช้ประกอบในกรณีที่ราคามีการเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบของเส้นคู่ขนาน ซึ่งทางเทคนิคเรียกว่า ช่องทางการไหลตัว (Channel) โดยหลักการลากเส้นคู่ขนาน จากภาพที่ 12 ใช้จุดที่ 2 เป็นจุดเริ่ม แล้วลากเส้นขนานกับเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) เช่นเดียวกับ ภาพที่ 13 ที่ใช้จุดที่ 2 เป็นจุดเริ่มลากเส้นขนานกับเส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend Line) ซึ่งเส้นดังกล่าวในภาพที่ 12 จะทำหน้าที่เป็นแนวต้าน และในภาพที่ 13 จะทำหน้าที่เป็นแนวรับ

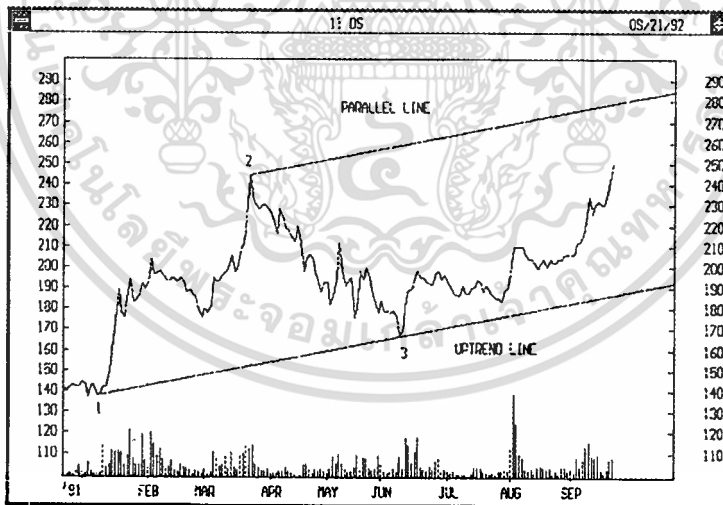
เส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง

เป็นการเคลื่อนไหวอย่างไม่มีทิศทาง คือไม่ขึ้นอย่างเด่นชัด และก็ไม่ลงอย่างเด่นชัด ดังนั้น เส้นแนวโน้ม (Trend Line) ในกรณีของเส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง (Sideway Trend Line) จะค่อนข้างเรียบขนานไปกับพื้น (Flat) และช่องทางการไหลตัว (Channel) เปรียบเหมือนท่อที่วางขนานกับพื้น ภาพที่ 14 จะเห็นการไหลตัวของราคาหรือดัชนี จะอยู่ภายใต้ช่องทางการไหลตัวที่วางตัวในแนวนอน

ภาพที่ 14 เส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง

จากภาพที่ 15 และ 16 เป็นเสมือนภาพนิ่งในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยภาพที่ 15 นั้นเกิดขึ้นก่อน จะเห็นได้ว่า หลักเกณฑ์ในการลากเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) และเส้นคู่ขนานขาขึ้น (Parallel Line) ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ และ ณ ช่วงเวลาของภาพที่ 15 นั้นราคาหลักทรัพย์กำลังขยับตัวขึ้นอยู่ และมีแนวโน้มที่จะทดสอบแนวของเส้นคู่ขนานนี้ เมื่อมาถึงจุดที่ 4 ของภาพที่ 16 ซึ่งเป็น ณ. ช่วงเวลาถัดมาจากภาพที่ 15 สังเกตได้จากที่แกนนอนของกราฟ ตอนนี้มีถึงเดือนธันวาคม (ในขณะที่ภาพที่ 15 สิ้นสุดเพียงแค่เดือน กันยายน) ราคาหลักทรัพย์ก็ได้มีการปรับตัวลง

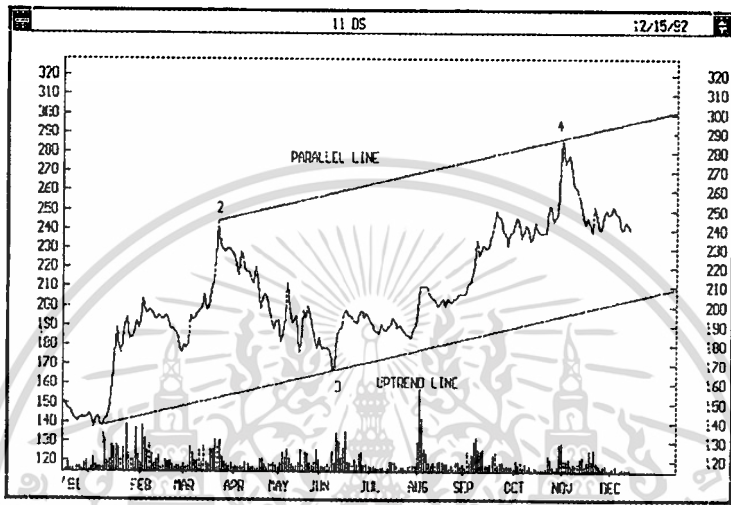

ภาพที่ 15 ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาขึ้นและเส้นคู่ขนาน

ดังนั้นการใช้เส้นคู่ขนานจึงเป็นจุดทำกำไรระยะสั้น หรือจุดขายหลักทรัพย์ออกเพื่อทดสอบกำลังของหลักทรัพย์ เพื่อดูว่าหลักทรัพย์ตัวนี้จะมีแรงพอที่จะข้ามแนวเส้นคู่ขนานนี้ขึ้นไปได้หรือไม่ ซึ่งภาพที่ 16 นี้กำลังของหลักทรัพย์ไม่เพียงพอที่จะข้ามเส้นคู่ขนานดังกล่าว จึงทำให้มีแรงขายหรือ

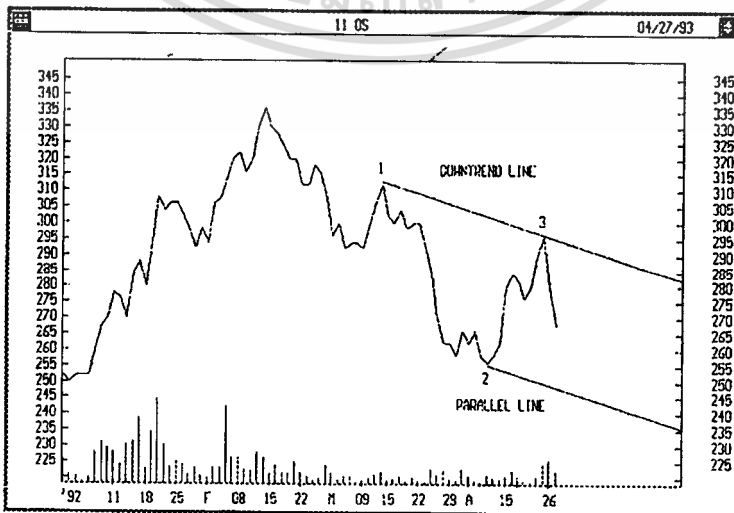
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขายหลักทรัพย์ออกมา แต่ในบางครั้งนั้น ราคาหลักทรัพย์อาจจะมีกำลังมากพอที่จะข้ามแนวของเส้นคู่ขนานขึ้นไปได้ จึงทำให้ผู้ที่ขายไปตามแนวด้านของเส้นขนานนั้น อาจจะต้องกลับเข้ามาเป็นผู้ซื้อ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของแนวด้านกลายเป็นแนวรับ

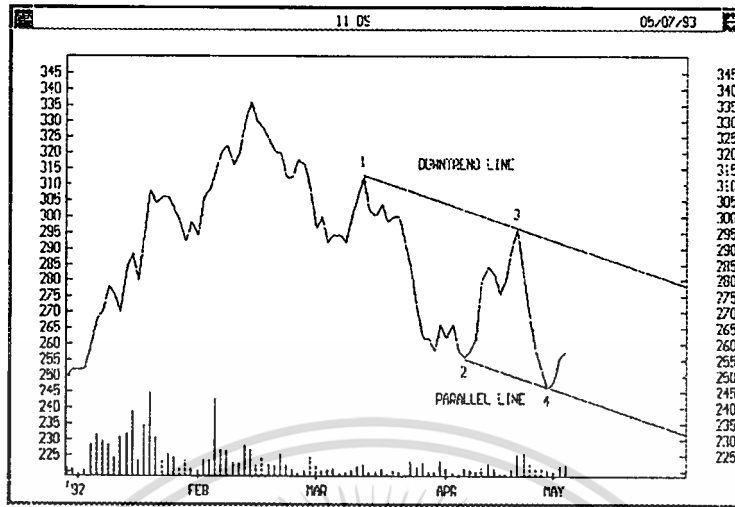

ภาพที่ 16 ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาขึ้นและเส้นคู่ขนาน

จากภาพที่ 17 และ 18 นั้นเป็นกรณีของเส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend Line) ที่ตรงกันข้ามกับภาพที่ 15 และ 16 นั้นเป็นกรณีของเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) แต่หลักเกณฑ์ในส่วนของเส้นแนวโน้มขาลงรวมถึงเส้นคู่ขนานนั้นยังคงใช้ได้ไม่มีปัญหา

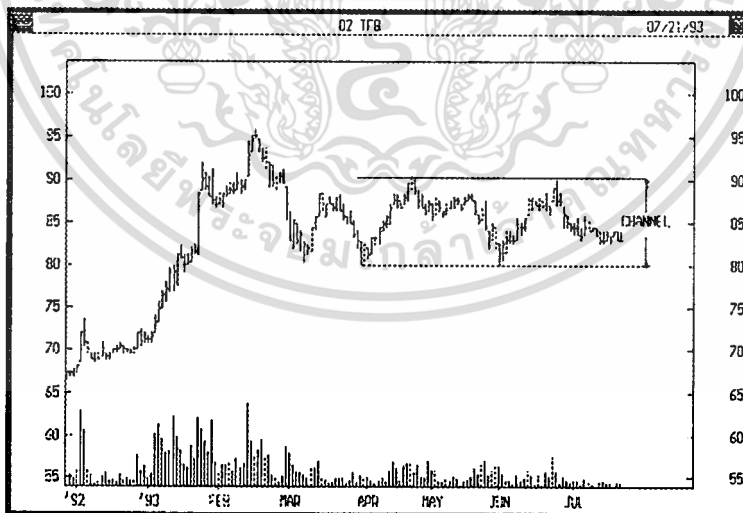

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 17 ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาลงและเส้นคู่ขนาน อย่างไรก็ตามถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ตัวอย่างเส้นแนวโน้มขาลงและเส้นคู่ขนาน

จากภาพที่ 19 เป็นตัวอย่างของช่องทางแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้าง (Sideway Channel) จะเห็นได้ว่าราคาหลักทรัพย์นั้นมีการไหลเวียน หรือแกว่งตัวอยู่ในขอบเขตจำกัดการแกว่งตัวขึ้น (Upper Boundary) และขอบเขตจำกัดของการแกว่งตัวลง (Lower Boundary)

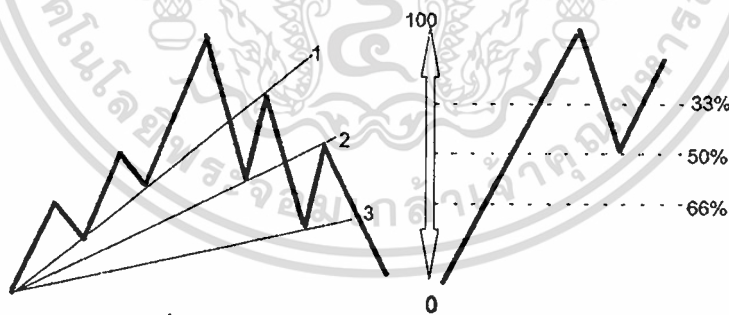
ภาพที่ 19 ตัวอย่างเส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ไปด้านข้างและเส้นคู่ขนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความลาดเอียงและการปรับตัว

ในการหาจังหวะเข้าซื้อขายหลักทรัพย์แม้ว่าจะรู้ถึงแนวโน้มและการเปลี่ยนแนวโน้มตลอดจนสัญญาณซื้อขายเบื้องต้นแล้ว การประยุกต์ใช้นั้นเป็นสิ่งจำเป็น และมีประโยชน์มากสำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิค เหตุที่กล่าวเช่นนี้ก็เพื่อที่จะนำไปสู่การปรับความลาดเอียง (Slope) ของเส้นแนวโน้ม (Trend Line) จากภาพที่ 20 จะเห็นได้ว่าเส้นแนวโน้ม (Trend Line) มีได้หลายเส้นและมีการปรับเส้นแนวโน้ม (Trend Line) ไปเป็นมุมต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์ในการลากเส้นนั้น ตามกฎเกณฑ์ของการปรับตัว (Retracement)

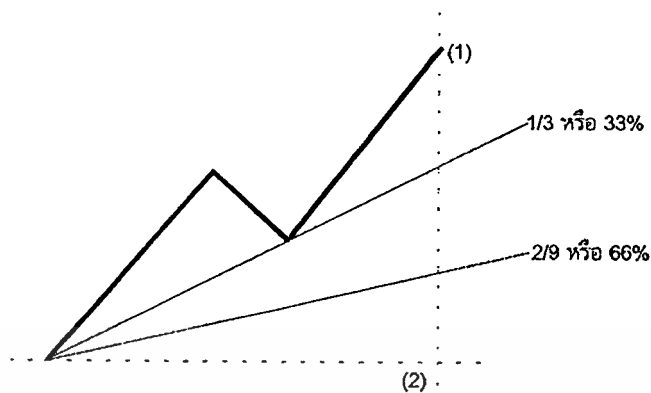
เมื่อราคาได้ขึ้นมาถึงระดับหนึ่งสมมติว่า 100 บาท แล้วก็มีการปรับตัวลงระดับที่ราคาจะมีโอกาสติดตัวกลับไปหาแนวโน้มเดิมน่าจะเกิดที่ บริเวณ 33%, 50%, หรือ 66% โดยประมาณ กล่าวคือ ถ้าราคาปรับตัวลงหลังจากที่ขึ้นมาได้ 100 บาทก็น่าจะติดตัวกลับขึ้นมาได้ หลังจากที่ราคาลงไป 33 บาท (33%) แต่ถ้าลงมา 33 บาทแล้วยังคงลงไปอีก แนวรับต่อไปก็คงจะลงไปได้ถึง 50 บาท (50%) ก็น่าจะติดตัว แต่ถ้า 50 บาทแล้วราคายังคงลงไปอีก แนวรับต่อไปไม่น่าจะเกิน 66 บาท (66%) เพราะถ้าเกินนี้ไปโอกาสที่แนวโน้มจะเปลี่ยนจากแนวโน้มขึ้นเป็นแนวโน้มลงก็มีสูงมาก

ภาพที่ 20 ความลาดเอียงและการปรับตัว

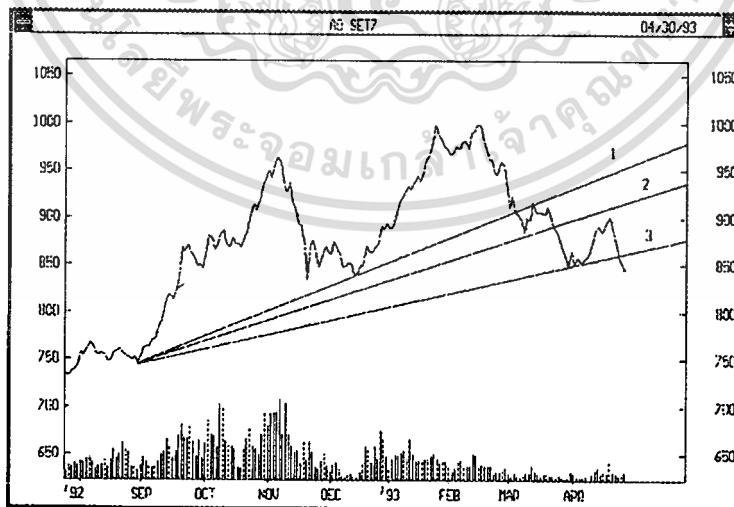
กฎอันนี้ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเส้นอัตราเร่ง (Speed Lines) จากภาพที่ 21 เป็นการประยุกต์ใช้สำหรับสร้างเส้นแนวโน้ม (Trend Line) ชนิดหนึ่งโดยมีกฎในการลากเส้นอัตราเร่งดังนี้โดยเริ่มจากแบ่งความสูงออกเป็น 3 ส่วนจากจุดที่ราคาขณะนั้นเคลื่อนไหวอยู่ (1) กับฐาน (2) โดยจะมีเส้นแนวโน้ม (Trend Lines) เกิดขึ้น 2 เส้น เส้นหนึ่งแสดงระดับ 33% อีกเส้นหนึ่งแสดงระดับ 66%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 เส้นอัตราเร่ง

จากภาพที่ 22 เป็นตัวอย่างการประยุกต์ใช้เส้นอัตราเร่ง (Speed Lines) เส้นแนวโน้มที่ลากนั้น จะมีความลาดเอียง (Slope) ที่แตกต่างกันไปตามแต่สถานการณ์ คือทุกครั้งเมื่อราคาหลักทรัพย์ได้มีการอ่อนตัวลงมาถึงเส้นแนวโน้มที่ระดับต่าง ๆ น่าจะมีโอกาสในการปรับตัวสูงขึ้น (Rebound) เกิดขึ้นดังนั้นอาจจะใช้เป็นช่วงจังหวะในการทยอยขายหลักทรัพย์ออกบาง โดยการทยอยขายนั้นที่มีการปรับตัวขึ้นซึ่งเหมาะกับการใช้ในกรณีที่แนวโน้มเป็นขาลง (Down Trend) แต่ถ้าหากแนวโน้มเป็นขาขึ้น (Up Trend) หรือกำลังจะเปลี่ยนจากแนวโน้มขาลงเป็นแนวโน้มขาขึ้น จะไม่เหมาะสม

ภาพที่ 22 ตัวอย่างของการประยุกต์ใช้เส้นอัตราเร่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวรับและแนวต้าน

แนวรับ (Support) แนวต้าน (Resistance) มีหลักการที่จะช่วยในการจดจำเพื่อนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

"แนวรับรับไว้ไม่ให้ตก แนวต้านต้านไว้ไม่ให้ขึ้น ต้านกลายเป็นรับ รับกลายเป็นต้าน"

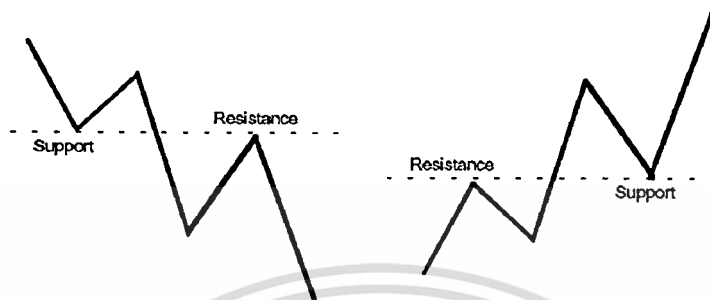
แนวรับรับไว้ไม่ให้ตก หมายถึง หลายครั้งที่ราคาหลักทรัพย์ได้อ่อนตัวลงมาถึงระดับราคานี้ ก็มีแรงซื้อเข้ามาช่วยผลักดันให้ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวกลับขึ้นไปทุกครั้ง หรืออาจจะกล่าวได้ว่าในอดีตที่ผ่านมา มีความต้องการซื้อเกิดขึ้น เมื่อราคามาถึง ณ ระดับราคานี้

แนวต้านต้านไว้ไม่ให้ขึ้น หมายถึง หลายครั้งที่ราคาหลักทรัพย์ได้ขึ้นมาถึงระดับราคานี้ ก็มีแรงขายออกมามากทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการอ่อนตัวลงไปทุกครั้งหรืออาจจะกล่าวได้ว่าในอดีตที่ผ่านมา มีความต้องการขายเกิดขึ้นมา ณ ระดับราคานี้

ต้านกลายเป็นรับ หมายถึง การที่ราคาหลักทรัพย์สามารถทะลุแนวต้านขึ้นมาได้ จากภาพที่ 23 นั้นแสดงให้เห็นว่า จะต้องเกิดแรงซื้อมากขึ้นอย่างเพียงพอจนสามารถเอาชนะแรงขาย และผลักดันให้ราคามีการขยับตัวขึ้นไป แต่พอระยะเวลาผ่านไป การเคลื่อนไหวของราคาอาจจะเริ่มอ่อนตัวลง จนทำให้ราคาเกิดการปรับตัวลงมาทดสอบระดับที่เคยเป็นแนวต้านเดิมที่เพิ่งผ่านมา กรณีนี้แนวต้านนั้นจะกลายเป็นแนวรับด้วยเหตุผลที่ว่า การที่ทะลุขึ้นไปครั้งก่อนนั้นมีความต้องการซื้อสูงมากตรงบริเวณแนวต้าน จนสามารถเอาชนะแรงขายได้ในที่สุด ดังนั้นจึงเป็นการคาดหวังกันว่า แรงซื้อนั้นน่าจะกลับเข้ามา ณ ระดับราคานี้ อีก เพราะเป็นระดับราคาที่เคยถูกสนใจในอดีต จากแรงซื้อนักลงทุนกลุ่มหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นเหมือนราคาต้นทุนของการซื้อหลักทรัพย์ครั้งแรก ๆ เมื่อตอนที่ตลาดเปลี่ยนแนวโน้ม (การซื้อครั้งต่อไปของนักลงทุนที่เข้ามาที่หลังตลาดเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม จะสูงกว่าระดับราคานี้) ดังนั้นการคาดหวังคือราคาหลักทรัพย์น่าจะมีการปรับตัวขึ้นจากระดับแนวต้านที่กลายเป็นแนวรับในขณะนั้น

รับกลายเป็นต้าน หมายถึง การที่ราคาหลักทรัพย์สามารถทะลุแนวรับลงมาได้นั้นจะต้องเกิดแรงขายมากขึ้นอย่างเพียงพอ จนสามารถเอาชนะแรงซื้อจึงกดดันให้ ราคามีการอ่อนตัวลงไปเมื่อระยะเวลาผ่านไปหลังจากการอ่อนตัวลงของราคา ราคาเริ่มที่จะมีการปรับตัวขึ้น และมีการได้ระดับขึ้นมา ณ แนวรับเดิมที่เพิ่งจะผ่านมา กรณีนี้แนวรับจะกลายเป็นแนวต้าน ด้วยเหตุผลที่ว่า การที่ทะลุลงมาในครั้งก่อนนั้น มีความต้องการขายสูงมากตรงแนวรับจนชนะแรงซื้อ ดังนั้น จึงเป็นการคาดหวังกันว่าแรงขายนั้นน่าจะกลับเข้ามาขาย ณ ระดับราคานี้ อีก เพราะเป็นระดับราคา

เคยถูกสนใจในอดีตจากแรงขายนักลงทุนกลุ่มเดิม การคาดหวังว่า การปรับตัวลงจากระดับแนวรับ ที่กลายเป็นแนวต้านในขณะนี้

ภาพที่ 23 แนวรับและแนวต้าน

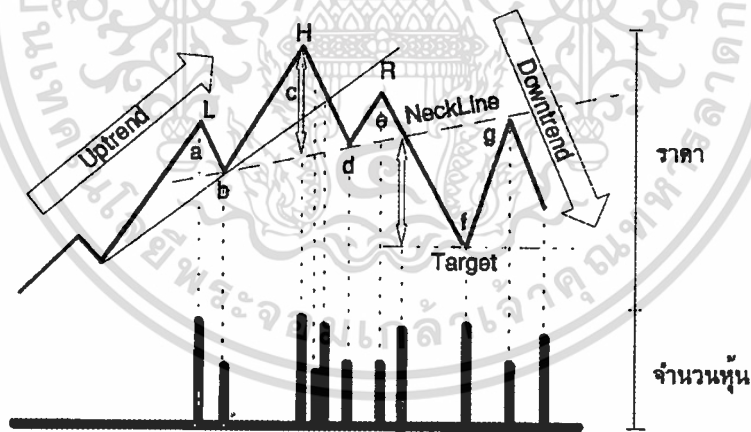
รูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม

รูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal Patterns) เป็นรูปแบบที่แสดงว่าแนวโน้มที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมามีโอกาสที่จะหมดไปและแนวโน้มใหม่ที่ตรงข้ามกับของเดิมมีโอกาสที่จะเกิดขึ้น เช่นแนวโน้มเดิมเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ดังนั้นเมื่อเกิดรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มขึ้น (Reversal Pattern) แสดงว่าแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) กำลังจะหมดไป ขณะที่แนวโน้มขาลง (Down Trend) กำลังจะเกิดขึ้นตามมา แต่ถ้าเดิมเป็นแนวโน้มขาลง (Down Trend) เมื่อการเกิดรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มขึ้น (Reversal Pattern) แสดงว่าแนวโน้มขาลง (Down Trend) กำลังจะหมดไป ขณะที่แนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นตามมา

รูปแบบหัวและไหล่

จากภาพที่ 24 จะเห็นว่าเดิมเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) โดยมีจำนวนปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ (Volume) สูงขึ้นในช่วงก่อนถึงจุด a หลังจากนั้นจะเริ่มมีการปรับตัวลง มาสู่จุด b แต่จะสังเกตเห็นได้ว่า จำนวนปริมาณการซื้อขาย (Volume) นั้นมีปริมาณลดลงเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้า เนื่องจากนักลงทุนทั้งหลายมีความเชื่อว่า การปรับตัวลงของหลักทรัพย์นั้นเป็นเพียงแค่การปรับตัวย่อย ในแนวโน้มใหญ่ที่เป็นขาขึ้น (Up Trend) จึงทำให้มีการขายหลักทรัพย์ออกมาไม่มาก เพราะกลัวว่าถ้าขายหลักทรัพย์ออกมาแล้วจะไม่สามารถซื้อกลับได้ (ราคาซื้อกลับจะสูงกว่าตอนที่ขายไป) ในช่วงถัดมาราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวขึ้นจากเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) การค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นไปสู่จุด c ซึ่งสูงกว่าจุด a ปริมาณการซื้อขายนั้นก็มากขึ้นตาม หลังจากนั้นก็เริ่มมีการปรับตัวลง อีกแต่ในขณะนี้ไม่มีใครมั่นใจแน่ชัดว่าจุด a นั้นจะเป็นไหล่ซ้าย และ จุด c จะเป็นส่วนหัว ด้วยเหตุที่ว่านักลงทุนทุกท่านยังคงเชื่อมั่นว่าเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) การปรับตัวลงมาครั้งนี้เป็นการลงมาทดสอบเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend Line) อีกครั้ง ปริมาณการซื้อขายในตอนแรกก็อาจจะยังไม่มากจนผิดสังเกต แต่เมื่อมาถึงจุดรับบนเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ปรากฏว่าแรงรับจากการซื้อหลักทรัพย์ไม่สามารถเอาไว้ได้ ราคาหลักทรัพย์จึงเกิดการทะลุเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ลงมา ตอนนี้นักลงทุนเริ่มรู้แล้วว่า จะมีการปรับตัวลงที่ชัดเจน ทำให้มีการขายหลักทรัพย์ออกมาอย่างมาก ส่งผลให้ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สูงขึ้น ราคาที่อ่อนตัวลงมาเรื่อยๆจนถึงจุด d จึงเริ่มที่จะมีแรงรับกลับเข้ามาทำให้ราคาหลักทรัพย์จนทำให้ราคามีการปรับตัวขึ้น แต่จำนวนหลักทรัพย์นั้นไม่มากตาม เหมือนครั้งก่อน ๆ เนื่องจากตอนนี้ นักลงทุนยังไม่แน่ใจว่าจะเป็นการปรับขึ้นอย่างแท้จริง และมีความน่าจะเป็นที่จะปรับตัวลงอยู่ตลอดเวลาจนมาถึงจุด e ก็มีแรงขายอันเกิดจากนักลงทุนที่มีต้นทุนต่ำขายทำกำไรออกมาก่อน จุดนี้เองที่จะทำให้หลาย ๆ ฝ่ายเพิ่มความเชื่อ หรือเริ่มปรากฏเป็นรูปแบบของการขึ้นหัวไหล่ซ้าย ส่วนหัวขึ้นมาและหัวไหล่ขวา

ภาพที่ 24 รูปแบบหัวและไหล่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มจากขาขึ้นเป็นขาลง

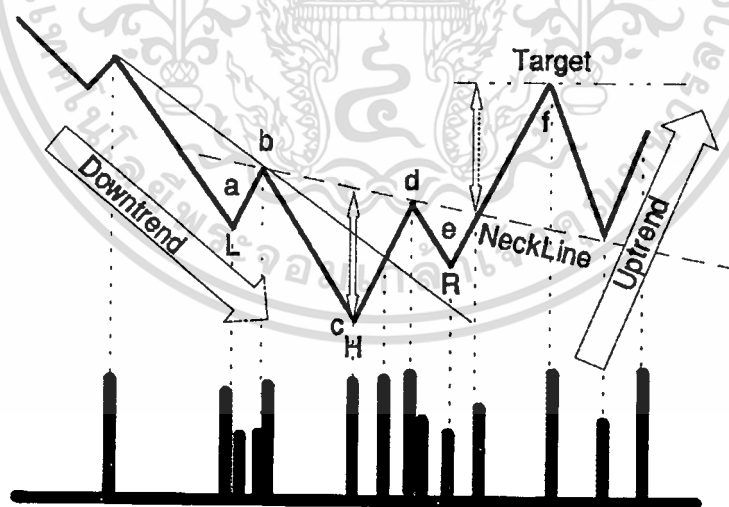
ดังนั้น สิ่งที่จะใช้ในการชี้ถึงการเกิดไหล่ขวา คือ ร่องไหล่ (จุด d) ต้องไม่สูงกว่าจุด a และ หัวไหล่ขวา (จุด e) ต้องไม่เลยส่วนหัวขึ้นไป (จุด c) และการปรับลงครั้งนี้จะมีปริมาณการซื้อขายมากตาม ซึ่งเป็นการยืนยันการปรับตัวลงโดยเฉพาะตอนที่ทะลุระดับเส้นระดับคอค (Neck Line) ลงมาจะยิ่งเป็นการยืนยันการปรับตัวลง ข้อสังเกตประการหนึ่งเกี่ยวกับระดับเส้นระดับคอค (Neck Line)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่แนวโน้มเดิมเป็นขาขึ้นนั่นคือ เส้นนี้ต้องไม่มีความลาดเอียง (Slope) เป็นลบ จึงจะเป็นรูปแบบหัวและไหล่ (Head & Shoulder) ที่แท้จริง

หลังจากที่ขายหลักทรัพย์ที่จุด e จนราคาตกทะลุเส้นระดับคอ (Neck Line) ลงมา ตามหลักการกล่าวไว้ว่า ระดับที่ตกต่ำกว่าเส้นระดับคอ (Neck Line) ลงมาจะมีระยะเท่ากับ หรือใกล้เคียงกับระยะที่วัดจากจุด c ลงมาสู่เส้นระดับคอ (Neck Line) ณ ระดับราคาบริเวณนี้จึงทำให้ราคามีการปรับตัวขึ้นอีก แต่ปริมาณการซื้อขายมีไม่มาก เพราะเป็นการถือหลักทรัพย์ช่วงสั้น ๆ และเตรียมตัวที่จะขายหลักทรัพย์อีกครั้งที่ จุด g เพื่อไม่ให้ราคาของหลักทรัพย์สูงเกินเส้นระดับคอ (Neck Line) ขึ้นไป ก็จะทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวลงต่อ ซึ่งภาพที่ 24 ในช่วงหลังจากการเกิดสวนหัวก็จะเปลี่ยนแปลงแนวโน้มเป็นขาลง (Down Trend)

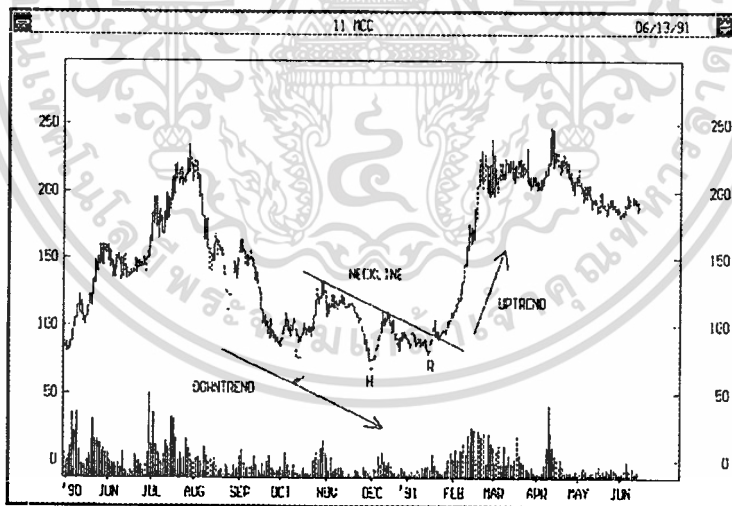
ในกรณีที่เปลี่ยนแปลงจากแนวโน้มขาลง (Down Trend) เป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) หรือเรียกว่า รูปแบบหัวและไหล่แบบหงาย (Reversal Head & Shoulders) ในช่วงก่อนถึงจุด a และจุด c ในภาพที่ 25 ตลาดยังมีแนวโน้มอยู่ในช่วงขาลง (Down Trend) จึงมีการขายหลักทรัพย์ออกมาค่อนข้างมาก ในขณะที่การปรับตัวขึ้นในช่วง b มีปริมาณการซื้อขายค่อนข้างน้อย เนื่องจากในช่วงจุด b นั้นเป็นเพียงแค่การปรับตัวขึ้นของแนวโน้มใหญ่ที่เป็นขาลง (Down Trend)

ภาพที่ 25 รูปแบบหัวและไหล่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มจากขาลงเป็นขาขึ้น

แต่การปรับตัวขึ้นจากจุด c อาจจะเป็นด้วยความเห็นของนักลงทุนที่ว่าราคาค่อนข้างต่ำพอสมควร จึงเข้ามาทยอยซื้อหลักทรัพย์ ส่งผลให้ราคาขยับตัวขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดสามารถทะลุเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวต้านของแนวโน้มขาลง (Down Trend) จึงทำให้มีแรงซื้อเข้ามาช่วยเสริมให้ราคาสูงกว่าเส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend) ขึ้นไปอีก ช่วงนี้ปริมาณการซื้อขายจะมากขึ้น ตามแต่การขยับตัวของมัน ก็ยังมีการถูกจำกัดอยู่ด้วย เส้นระดับคอ (Neckline) ที่จุด d ก็มีการปรับตัวลงความเป็นไปได้ที่จะเกิดโหล่วาจึงมีขึ้น ดังนั้น นักลงทุนรู้ว่าการปรับตัวลงนี้ เป็นเพียงการปรับตัวชั่วคราวเท่านั้น เนื่องจากได้ข้ามเส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend) จึงทำให้ไม่มีการขายหลักทรัพย์ออกมาจนปรากฏเป็นรูปโหล่วาที่สมบูรณ์ ณ จุด e ซึ่งร่องโหล่วาที่ จุด d ต้องไม่อยู่ต่ำกว่าจุด a และหัวโหล่วา จุด e ต้องไม่ต่ำกว่าส่วนหัวที่ จุด c หลังจากนั้นก็มี การปรับราคาในรูปแบบแนวโน้มขาขึ้นอีก โดยมีแรงซื้อหลักทรัพย์เข้ามาเสริม จนทำให้ราคาปรับตัวสูงกว่าเส้นระดับคอ (Neck Line) ขึ้นไป และได้รับการยืนยันด้วยจำนวนปริมาณการซื้อขายที่มากอย่างเพียงพอแม้ว่าจะมีการปรับตัวลงในช่วงต่อมานักลงทุนก็ไม่ขายออกมามาก เพราะเริ่มมีความเชื่อแล้วว่าแนวโน้มนั้นได้มีการเปลี่ยนจากแนวโน้มขาลง (Down Trend) เป็นแนวโน้มขาขึ้นแล้ว (Up Trend) กรณีนี้ ต้องไม่มีความลาดเอียงเป็นบวก ตามตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของรูปแบบหัวและโหล่วาแบบหงายดังภาพที่ 26

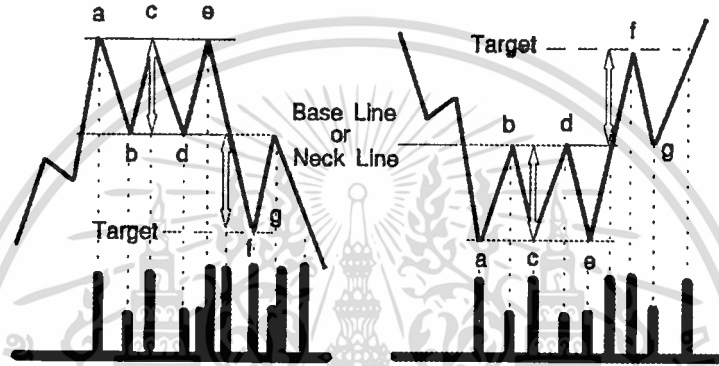

ภาพที่ 26 ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของรูปแบบหัวและโหล่วาแบบหงาย

รูปแบบสามยอดด้านบนและสามยอดด้านล่าง

การที่ราคาหลักทรัพย์พยายามที่จะดันให้ผ่านแนวต้านตามแนวนอน แต่ก็ไม่สามารถทำได้ ยังผลให้เกิดการปรับตัวลงในระยะเวลาต่อมา จากภาพที่ 27 สมมติว่าราคากำลังมีการขยับตัวขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และได้เคลื่อนตัวมาถึงจุด a แล้ว ก็มีแรงขายหลักทรัพ์ออกมาจนทำให้เกิดการปรับตัวลงมายังจุด b แต่ปริมาณการซื้อขายในช่วงที่จุด b มีไม่มากนัก เนื่องจากนักลงทุนมองว่าเป็นการปรับตัวย่อยในแนวโน้มใหญ่ของแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ต่อจากนั้นราคาก็ได้มีการปรับตัวขึ้นอีกครั้ง จากความต้องการซื้อและมีการไล่ราคาขึ้นไปจนใกล้เคียงกับยอด a ที่เพิ่งจะผ่านมาด้วยความเชื่อมั่นว่ายังอยู่ในแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ทำให้ปริมาณการซื้อขายในช่วงนี้มีค่อนข้างมาก

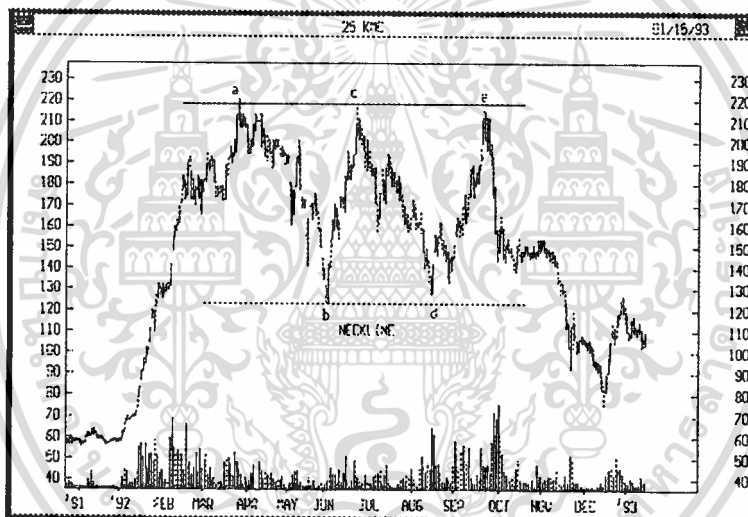

ภาพที่ 27 รูปแบบสามยอดด้านบนและสามยอดด้านล่าง

การเป็นแนวต้านในแนวนอนทำให้ ราคามีการปรับตัวลงมาจากจุด c และไหลลงต่อเนื่องไปจนถึงจุด d ซึ่งเป็นแนวรับ การคาดหวังของนักลงทุนว่าน่าจะมีการปรับตัวขึ้น ดังนั้น ในช่วง d ปริมาณการซื้อขายที่ปรากฏจึงมีน้อยกว่าในตอนขาขึ้น ในช่วงที่ผ่านมา เพราะยังมีความกังวลว่าขายไปแล้วจะซื้อคืนไม่ได้ (ซื้อคืนในราคาที่สูงกว่าขายไป) แต่เมื่อราคาการขยับตัวขึ้นไปยังจุด e นักลงทุนบางคนเริ่มทยอยขายหลักทรัพ์ออกมาเพราะ 2 ครั้งที่ผ่านมาราคาไม่เคยทะลุผ่านขึ้นไปได้เลย จึงไม่กล้าเกาะซื้อไล่ตามขึ้นไป ปริมาณการซื้อขายในช่วงนี้จึงไม่ค่อยจะแตกต่างในช่วงที่ผ่านมา ดังนั้นเมื่อมาถึงจุด e จึงทำให้ค่อนข้างเปราะ การปรับตัวลงจึงมีโอกาสเกิดขึ้นได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความพยายามของราคาถึง 3 ครั้งไม่สามารถที่จะทะลุผ่านแนวต้านตามแนวนอนได้ ความสมบูรณ์ของรูปแบบจะเกิดขึ้น เมื่อราคามีการปรับตัวลง จนทะลุแนวรับในแนวนอนที่เคยหนุนจุด b และจุด d ลงมาต่ำกว่าเส้นระดับคอ (Neck Line) เหมือนกับรูปแบบของหัวและไหล่ (Head & Shoulders) แต่ในที่นี้เรียกว่าเส้นฐาน (Base Line) ปริมาณการซื้อขายในช่วงนี้จะเพิ่มขึ้นมาก อันเป็นผลมาจากการทำกำไร หรือการขายเพื่อลดการขาดทุน ที่จะเกิดขึ้นตามมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น จึงควรตั้งรับ ณ ระดับที่ห่างจากเส้นระดับคอ (Neck Line) ลงไปเท่ากับหรือใกล้เคียงกับระยะที่วัดจากยอดที่ 2 ถึงเส้นระดับคอ (Neck Line) โดยหลักการอาจจะมีการปรับตัวขึ้นมาได้บ้าง แต่นั่นเป็นเพียงแค่การปรับตัวชั่วคราว ไม่ใช่การปรับขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงควรไปรอทำกำไรที่ระดับก่อนหรือ ใกล้เคียงกับเส้นระดับคอ (Neck Line) ที่จุด g การปรับตัวลงครั้งหลัง จะทำให้เห็นว่าได้เกิดแนวโน้มขาลง (Down Trend) ขึ้นอย่างชัดเจนสอดคล้องกับปริมาณการซื้อขายออกมาอย่างมาก การเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ยังเป็นแนวโน้มขาขึ้นอยู่ แต่หลังจากนั้นแนวโน้มเปลี่ยนเป็นแนวโน้มขาลง จึงเป็นรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal Pattern) ดังเช่น ตัวอย่างของรูปแบบสามยอดด้านบน (Triple Tops) ในภาพที่ 28

ภาพที่ 28 ตัวอย่างของรูปแบบสามยอดด้านบน

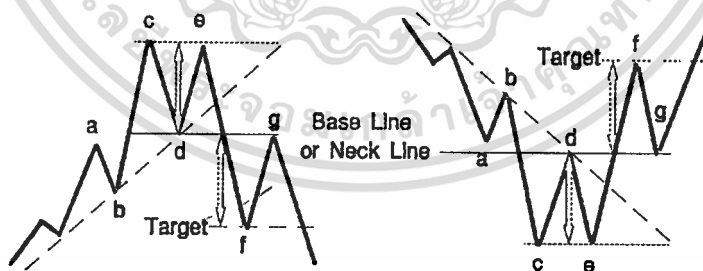
ส่วนรูปแบบของสามยอดด้านล่าง (Triple Bottoms) เป็นรูปแบบที่ทำให้แนวโน้มขาลง (Down Trend) มีความน่าจะเป็นที่จะเปลี่ยนเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) คือ เมื่อราคาอ่อนตัวลงมาจนถึงจุด a ในภาพที่ 27 ก็มีแรงซื้อเข้ามาช่วยกันดันให้ราคามีการปรับขึ้นมา เพราะเห็นว่ราคาจุด a นั้นถูกไป แต่เมื่อราคามาถึงจุด b มีนักลงทุนบางกลุ่มทยอยขายทำกำไรเอาไว้ก่อน เพราะแนวโน้มใหญ่เป็นแนวโน้มขาลง (Down Trend) อยู่ แรงขายนี้เอง เป็นตัวกดให้ราคามีการอ่อนตัวกลับลงไปพื้นฐาน ตามความหมายของแนวรับตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ราคามีการปรับตัวจากจุด c กลับขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง จนมาถึงจุด d ก็มีแรงขายออกมาจนทำให้ราคาอ่อน

ตัวลงไปจนมาถึงจุด e แต่ครั้งนี้ น่าที่จะได้รับความสนใจในการเข้าช่วยซื้อมากขึ้น เพราะมีการขายออกไป 2 ครั้งก็ไม่ต่ำกว่าจุด a และ c

ถ้าสามารถทะลุแนวต้านเส้นฐานได้ (Base Line) ก็จะได้รับแรงเสริมเข้ามา ปริมาณการซื้อขายจะเพิ่มสูงขึ้น เป็นการยืนยันการขึ้นครั้งนี้ว่าแข็งแกร่งพอและนักลงทุนเริ่มที่จะเห็นเป็นรูปแบบของสามยอดด้านล่าง (Triple Bottoms) แม้ว่าจะมีการปรับตัวลงมาบ้างจากการขายทำกำไรระยะสั้น จนราคาอ่อนตัวลงมาที่จุด g เทียบกับช่วงจุด a และจุด c เพราะเป็นการปรับตัวเพื่อเตรียมที่จะเปลี่ยนแนวโน้มเป็นขาขึ้น (Up Trend)

รูปแบบสองยอดด้านบนและสองยอดด้านล่าง

จากภาพที่ 29 หลังจากที่เราได้เคลื่อนตัวมาถึงจุด c ก็เริ่มที่จะมีแรงขายออกมา จึงทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวลงสู่เส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ตรงจุด d ต่อจากนั้นจึงมีการปรับตัวขึ้นจากแรงซื้อ แต่การปรับตัวขึ้นช่วง e ไม่สามารถที่จะเลยหรือผ่านยอดจุด c ไปได้ ด้วยเหตุผลที่ว่าระดับที่จุด c ทำหน้าที่เป็นแนวต้านตามแนวนอน (Resistance) การปรับตัวจึงเกิดขึ้นอีกครั้ง โดยครั้งนี้ราคา ไม่สามารถติดตัวขึ้นได้บนเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) เนื่องจากมีแรงขายออกมา มากกว่าแรงซื้อทำให้ราคา ตกทะลุผ่านเส้นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ลงมา

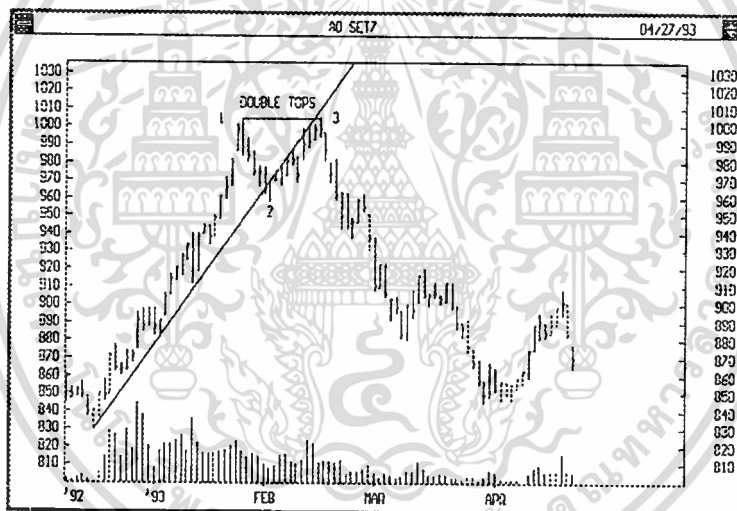

ภาพที่ 29 รูปแบบสองยอดด้านบนและสองยอดด้านล่าง

ตอนนี้นักลงทุนเริ่มรู้แล้วว่า จะต้องขายหลักทรัพย์ออกมาเป็นจำนวนมาก และถ้าหากว่าเส้นฐาน (Base Line) รับไว้ไม่อยู่อีก ก็จะมีการแรงขายออกมาอีกครั้ง ระดับที่น่าจะมีการปรับตัวขึ้นจะอยู่ต่ำกว่าเส้นฐาน (Base Line) ลงไปประมาณหรือใกล้เคียงกับระยะที่วัดจากแนวเส้นยอดสองยอดด้านบน (Double Tops) ลงมาหาเส้นฐาน (Base Line) เป็นแนวรับที่จุด f และรอขายราคาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

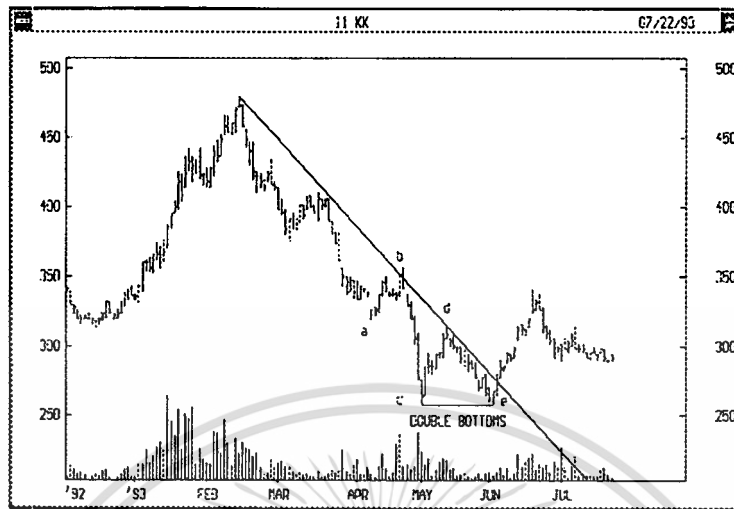
บริเวณจุด g ใกล้เคียง ๆ บริเวณเส้นฐาน (Base Line) พึงระลึกไว้ว่า การเกิดรูปแบบสองยอดด้านบน (Double Tops) เป็นรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มขาขึ้น (Up trend) มาเป็นขาลง (Down Trend)

จากภาพที่ 30 ตัวอย่างการเกิดสองยอดด้านบน (Double Tops) ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ที่เกิดขึ้นในช่วงกลางเดือนมกราคม ถึงปลายกุมภาพันธ์ ในช่วงระหว่าง 2 ถึง 3 นั้น จะเห็นได้ว่าการเคลื่อนไหวของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) แม้ว่าจะพยายามเคลื่อนไหวขึ้น แต่ยังคงอยู่ใต้เส้นแนวโน้มขาขึ้นตลอดเวลา จึงทำให้เส้นแนวโน้มขาขึ้นเส้นนี้ เปลี่ยนเป็นแนวด้าน และเมื่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ขึ้นมาถึงระดับยอดเดิม (3) อยู่ในแนวเดียว (1) และไม่สามารถทะลุขึ้นเหนือแนวที่ 1 ไปได้ จึงมีการปรับตัวลงมา ยังผลให้เกิดรูปแบบของสองยอดด้านบน (Double Tops)

ภาพที่ 30 ตัวอย่างรูปแบบสองยอดด้านบน

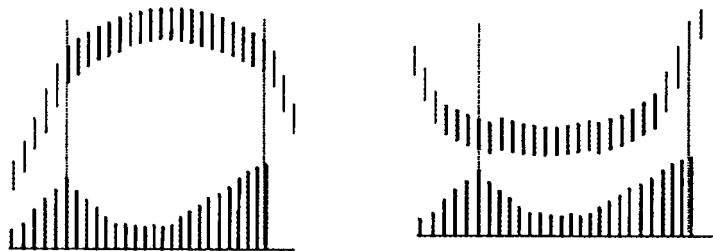
รูปแบบสองยอดด้านล่าง (Double Bottoms) จากภาพที่ 31 แนวโน้มเดิมเป็นแนวโน้มขาลง (Down Trend) พอเกิดรูปแบบสองยอดด้านล่าง (Double Bottoms) ขึ้น แนวโน้มใหม่ที่ตามมา จะเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ดังนั้นราคาจะต้องลงมาสร้างฐาน 2 ครั้ง ที่จุด c กับ e แล้วก็มี การปรับตัวกลับจนทะลุเส้นแนวโน้มขาลง (Down Trend Line) ขึ้นไป และพร้อมที่จะเคลื่อนไหวต่อไปในแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend)

ภาพที่ 31 ตัวอย่างรูปแบบของสองยอดด้านล่าง

รูปแบบซามโค้งคว่ำและซามโค้งหงาย

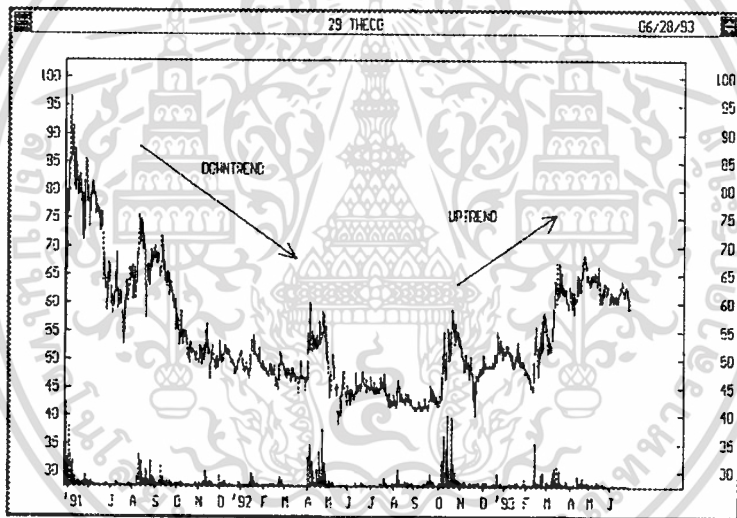
รูปแบบซามโค้งคว่ำและซามโค้งหงาย (Saucer) จากภาพที่ 32 เป็นรูปแบบในการเปลี่ยนแนวโน้ม (Trend) จากแนวโน้มขาขึ้น (Up trend) เป็นแนวโน้มขาลง (Down Trend) จะเห็นได้ว่าราคาได้มีการไต่ระดับขึ้นในช่วงก่อนหน้า และเมื่อเข้าสู่ช่วงการขยับตัวด้วยอัตราลดน้อยถอยลงถึงการเคลื่อนไหวไปด้านข้าง (Sideways) ปรากฏว่า ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ (Volume) เริ่มไม่ยืนยันการขยับตัวขึ้นของราคา และยังคงค่อย ๆ ลดลงอีกในช่วงนั้น เริ่มให้สัญญาณที่ไม่ค่อยดีออกมา พอมาถึงช่วงที่ราคาเริ่มมีการปรับตัวลง ปรากฏว่ามีการแรงขายออกมามาก จึงทำให้ปริมาณการซื้อขายเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวลง

ภาพที่ 32 รูปแบบซามโค้งคว่ำและซามโค้งหงาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบซามโค้งหงาย (Saucer) จะเห็นว่าทางด้านซ้ายมือ ราคาหลักทรัพย์จะมีการปรับตัวลง และปริมาณการซื้อขายก็ค่อย ๆ ลดลงตาม เนื่องจากนักลงทุนเริ่มเห็นว่า ราคาที่อ่อนตัวลงไปนั้นค่อนข้างที่จะต่ำ ถ้าขายไปอาจจะต้องกลับมาซื้อในราคาที่สูงกว่าเดิม ส่วนช่วงกันจางแรงซื้อเริ่มที่จะซื้อเข้ามา จึงทำให้ราคามีการปรับตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นมีการอ่อนตัวลงจากการทำกำไรระยะสั้น (Take Profit) เมื่อราคาจะปรับตัวขึ้นพร้อมด้วยการยืนยันจากปริมาณการซื้อขายมากขึ้นจนในที่สุด สามารถหลุดพ้นจากสภาพการเคลื่อนที่ไปในแนวด้านข้าง (Sideways) ขึ้นไปได้ และเคลื่อนตัวในแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ต่อไป ดังนั้นรูปแบบซาม (Saucer) แบบโค้งหงาย จึงเป็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Trend) จากแนวโน้มขาลง (Down Trend) เป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) ดังภาพที่ 33 ตัวอย่างของรูปแบบซาม (Saucer) แบบโค้งหงาย

ภาพที่ 33 ตัวอย่างของรูปแบบซามแบบโค้งหงาย

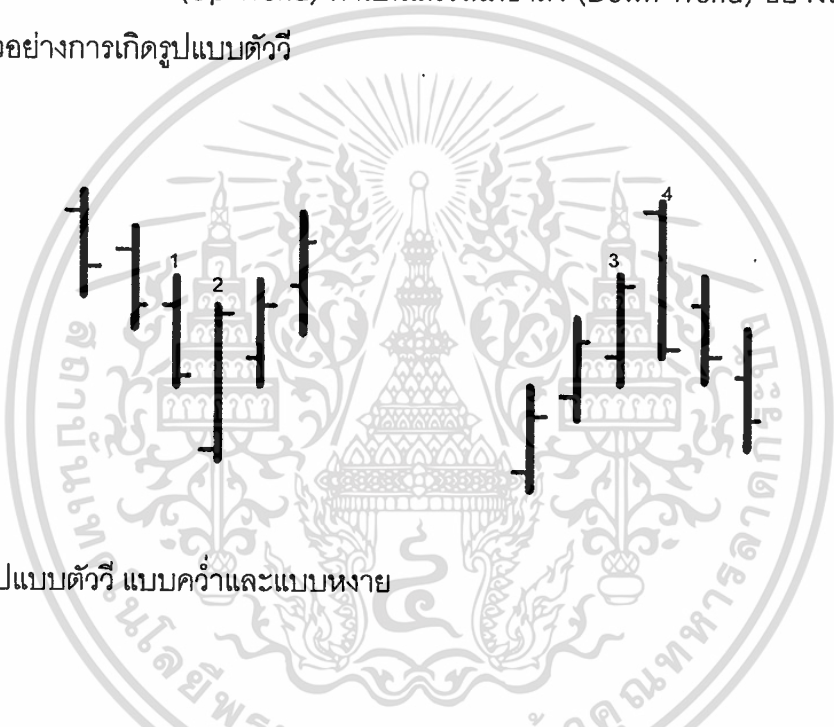
รูปแบบตัววี

รูปแบบตัววี (V-Shape) มี 2 แบบคือ แบบคว่ำและแบบหงาย หลักสำคัญที่เป็นตัวกำหนดการเกิดรูปแบบตัววี (V-Shape) คือแท่งกราฟที่ 1 และ 2 ในภาพที่ 34 แท่งกราฟที่ 1 มีการขายหลักทรัพย์จนราคาลงไปปิดตัวที่ใกล้ระดับราคาต่ำสุดซึ่งเป็นการสะท้อนถึง ความต้องการขายยังมีอยู่สูง สำหรับวันถัดมาในช่วงเปิดตลาด แรงขายที่ยังค้างในวันก่อน ยังมีแรงขายออกมาจนทำให้ราคาไหลตัวลงไปที่ระดับราคาต่ำสุดใหม่อย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นเริ่มที่จะมีความต้องการซื้อ กลับเข้ามา และมีการซื้อคืนเป็นการใหญ่ จนราคาปิดในวันที่ 2 นี้มาวางตัวอยู่เหนือราคาปิดใน

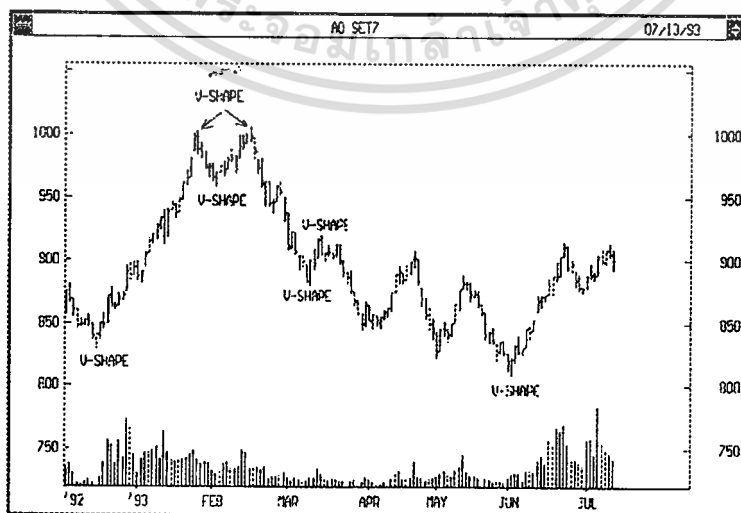
เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาอื่น เมื่อผู้ดูแลเนื้อหาเอกสารต้องการค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 1 แสดงว่า แรงซื้อสามารถที่จะเอาชนะ แรงขายได้ในช่วงสุดท้าย ดังนั้น แท่งกราฟ 1 และ 2 จึงเป็นสัญญาณหลักที่สำคัญให้เห็นถึงการเปลี่ยนจากแนวโน้มขาลง (Down Trend) มาเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) อย่างรวดเร็ว คล้ายกับตัววี (V-Shape)

ส่วนรูปแบบตัววี (V-Shape) แบบคว่ำในภาพที่ 34 มีสัญญาณที่สำคัญอยู่ที่กราฟแท่งที่ 3 และ 4 จะเห็นได้ว่า ราคาสูงสุดในแท่งกราฟที่ 4 อยู่สูงกว่ากราฟแท่งที่ 3 แต่ราคาปิดกลับปิด ณ ระดับที่ต่ำกว่าราคาปิดในแท่งกราฟที่ 3 จึงเป็นสัญญาณที่ชี้ให้เห็นถึง เป็นการเปลี่ยนแนวโน้ม (Trend) จากแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) มาเป็นแนวโน้มขาลง (Down Trend) อย่างรวดเร็ว ตามภาพที่ 35 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบตัววี

ภาพที่ 34 รูปแบบตัววี แบบคว่ำและแบบหงาย

เอกภาพที่ 35 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบตัววีในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

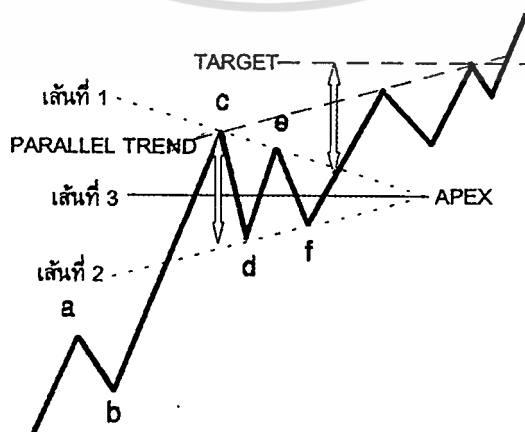
รูปแบบต่อเนื่อง

รูปแบบต่อเนื่อง (Continuous Patterns) เป็นรูปแบบการหยุดพักชั่วคราวของแนวโน้ม ก่อนที่เคลื่อนที่ต่อไปตามแนวโน้มเดิม

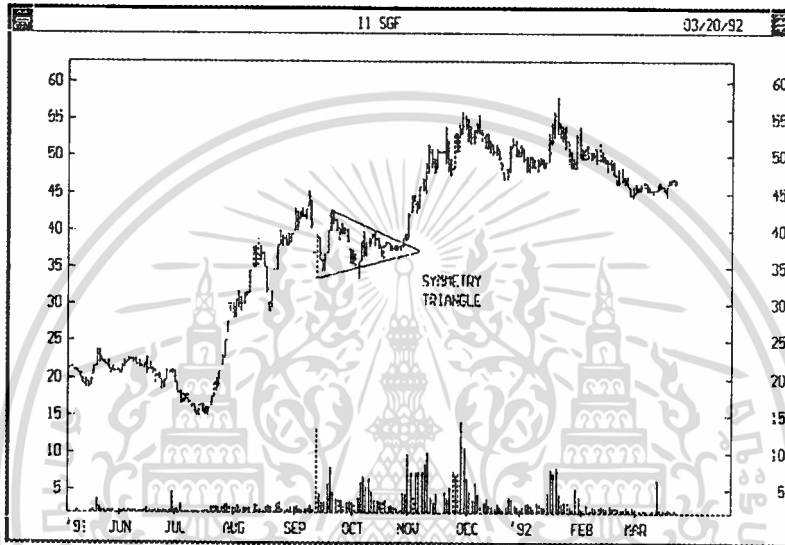
รูปแบบสามเหลี่ยม

รูปแบบสามเหลี่ยมสามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1 รูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร (Symmetry Triangle) 2 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมเงย (Ascending Triangle) และ 3 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมก้ม (Descending Triangle)

1. รูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร (Symmetric Triangle) จากภาพที่ 36 จะเห็นว่า แนวโน้มเดิมของราคานั้นเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) แต่เมื่อมาจุด c ก็มีการปรับตัวลงมายังจุด d ตรงจุดนี้เริ่มมีแรงซื้อกลับเข้ามาทำให้ราคามีการปรับตัวขึ้น (Rebound) มาที่จุด e ก็ถูกแรงขายออกมาทำให้มีการปรับตัวลงมายังจุด f การปรับตัวขึ้นลงจะก่อให้เกิดเป็นรูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร (Symmetric Triangle) เส้นแนวโน้มที่ลากผ่านจุดยอด (เส้นที่ 1) และเส้นแนวโน้มที่ลากผ่านจุดต่ำสุด (เส้นที่ 2) ทำมุมกับแนวระนาบ (เส้นที่ 3) ในองศาที่เท่า ๆ กัน จุดที่เส้นทั้ง 2 พบกันเรียกว่า จุดยอด (Apex) ช่วงเวลาที่ราคาทะเล่กรอบสามเหลี่ยม มีโอกาสเท่า ๆ กัน ในการขึ้นหรือลง ดังนั้น หลังจากที่จะลูขึ้นไปราคาจะสามารถขึ้นไปได้เป็นระยะเท่ากับฐานของรูปแบบสามเหลี่ยมนั้น หรือใช้การลากเส้นจากจุด c ให้ขนานกับเส้นที่ 2 ซึ่งเส้นดังกล่าวก็จะถูกใช้เป็นเป้าหมายเช่นกัน

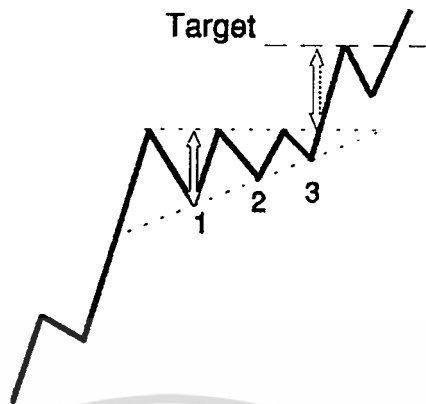

จากภาพที่ 37 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ SGF เป็นรูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร (Symmetric Triangle) อาจจะมีบางส่วนที่หลุดเส้นขอบล่างของสามเหลี่ยมลงมา แต่ราคาปิดของหลักทรัพย์นั้นยังอยู่ในกรอบสามเหลี่ยมได้ จึงถือได้ว่า สามารถรักษารูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตรไว้ได้ (Symmetric Triangle)

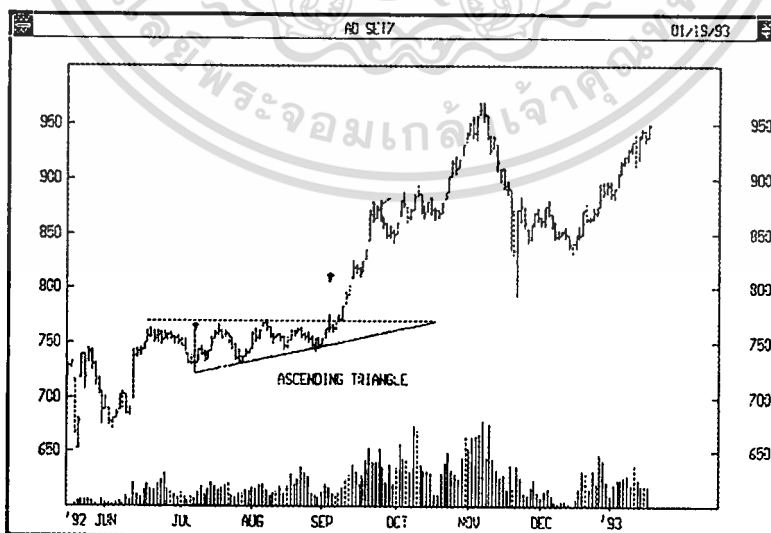
ภาพที่ 37 ตัวอย่างรูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร

2. รูปแบบสามเหลี่ยมมุมงาย (Ascending Triangle) ภาพที่ 38 จะเห็นว่ามีส่วนคล้ายรูปแบบสามยอดด้านบน (Triple Tops) แต่มีข้อแตกต่างคือ ตอนที่มีการปรับตัวลงมีจุดต่ำที่อยู่สูงกว่าจุดต่ำที่เกิดก่อนหน้า เช่น จุดต่ำที่ 3 สูงกว่าจุดต่ำที่ 2 และจุดต่ำที่ 2 สูงกว่าจุดต่ำที่ 1 ในขณะที่รูปแบบสามยอดด้านบน (Triple Tops) มีจุดต่ำอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ดังนั้นราคาน่าจะขยับตัวขึ้นต่อไปได้ หลังจากที่จะหลุดแนวต้านไปแล้ว ราคาน่าจะขยับตัวขึ้นไปได้เป็นระยะทางเท่ากับ หรือใกล้เคียงกับระยะทางที่วัดจาก จุด 1 ถึงแนวต้าน การปรับตัวนั้นเป็นการปรับตัวย่อในแนวโน้มใหญ่ซึ่งเป็น แนวโน้มขาขึ้น (Up Trend)

ภาพที่ 38 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมงาย

จากภาพที่ 39 แสดงให้เห็นถึงการเกิดรูปแบบสามเหลี่ยมมุมงาย (Ascending Triangle) ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ใน 2 ช่วงเวลาจึงทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) สามารถแนวโน้มเต็มไว้ได้ กรณีที่ราคาสามารถทะลุเส้นขอบจำกัดแนวบนของสามเหลี่ยมขึ้นมาได้ ตามแนวที่คาดการณ์ไว้ ราคาหลักทรัพย์อาจจะมีการปรับตัวและแกว่งไปมา เนื่องจากการขายทำกำไรระยะสั้นออกมาอย่างไรก็ตามการทำกำไรระยะสั้นไม่สามารถหยุดความแรงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ไว้ได้ส่งผลให้ราคามีการปรับตัวขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 39 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบสามเหลี่ยมมุมงาย

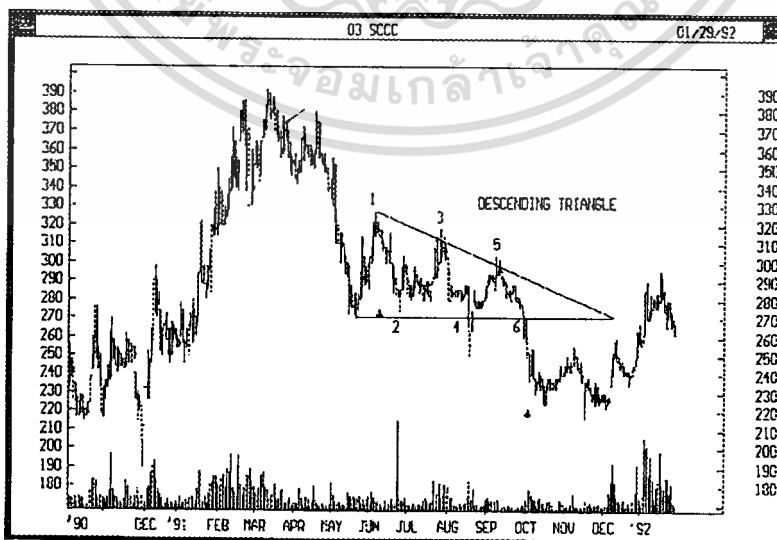
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.รูปแบบสามเหลี่ยมมุมกลับ (Descending Triangle) จากภาพที่ 40 รูปแบบจะมีส่วนคล้ายกับรูปแบบสามยอดด้านล่าง (Triple Bottoms) มีข้อแตกต่างคือ ยอดใหม่ในช่วงการสร้างรูปแบบจะอยู่ต่ำกว่ายอดเดิมก่อนหน้า เช่น ยอดที่ 3 อยู่ต่ำกว่ายอดที่ 2 และยอดที่ 2 อยู่ต่ำกว่ายอดที่ 1 ซึ่งรูปแบบนี้เป็นการพักตัว ก่อนที่จะปรับตัวลงต่อไป ในกรอบของแนวโน้มขาลง (Down Trend)

ภาพที่ 40 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมกลับ

จากภาพที่ 41 ตัวอย่างการเคลื่อนไหวราคาของ SCCC มีการเกิดรูปแบบสามเหลี่ยมมุมกลับ (Descending Triangle)

ภาพที่ 41 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบสามเหลี่ยมมุมกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการแกว่งตัว

รูปแบบการแกว่งตัว (Broadening Formation) เป็นรูปแบบชนิดหนึ่งของรูปแบบต่อเนื่อง (Continuation Patterns) มีลักษณะสำคัญคือ การแกว่งตัว หรือสับดตัวในช่วงปลาย จะขยายวงกว้างมากกว่า ตอนที่เริ่มฟอร์มตัว ภาพที่ 42 บางครั้งอาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal Patterns) แทนที่จะเป็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มอย่างต่อเนื่อง (Continuation Patterns) เมื่อนำ 2 รูปแบบคือรูปแบบสามเหลี่ยม (Triangle) และรูปการแกว่งตัว (Broadening) เข้ามารวมตัวกันจะได้รูปแบบอีกรูปแบบหนึ่งเรียกว่า รูปแบบเพชร (Diamond) แต่รูปแบบนี้ แทนที่จะเป็นรูปแบบการเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่อง (Continuation Patterns) กลับกลายเป็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal Pattern)

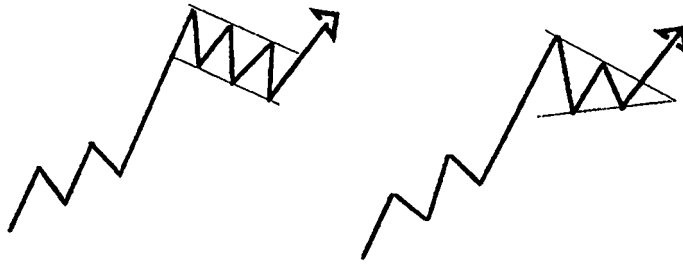

ภาพที่ 42 รูปแบบการแกว่งตัว และรูปแบบเพชร

รูปแบบธงสี่เหลี่ยมและธงสามเหลี่ยม

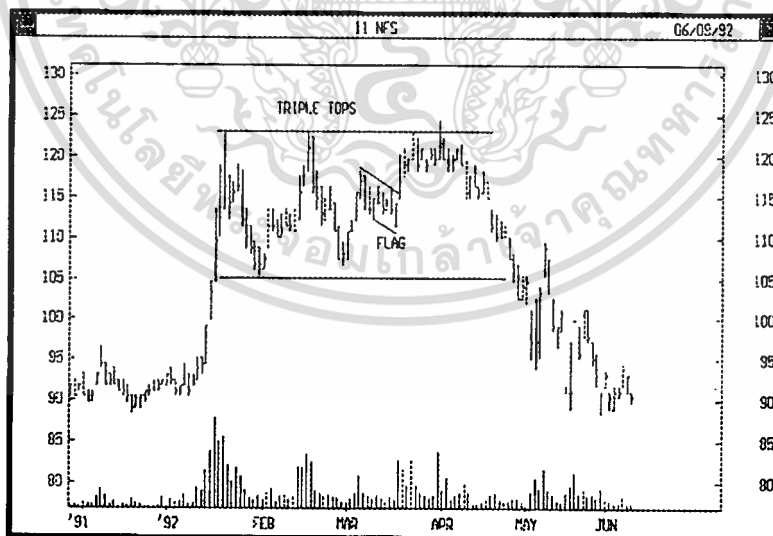
จากภาพที่ 43 รูปแบบธงสี่เหลี่ยม (Flags) และธงสามเหลี่ยม (Pennants) เป็นรูปแบบการพักตัวของแนวโน้มเดิม ก่อนที่จะมีการขยับตัวไปในแนวโน้มเดิม เช่น ถ้าแนวโน้มเดิมเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) เมื่อเกิดรูปแบบธงสี่เหลี่ยม (Flags) หรือรูปแบบธงสามเหลี่ยม (Pennants) ราคาจะมีการอ่อนตัวลงมาในลักษณะการพักตัว หลังจากนั้นก็ได้มีการเคลื่อนตัวต่อไปตามแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) การเคลื่อนไหวของปริมาณการซื้อขายจะมีลักษณะเช่นเดียวกับการเคลื่อนไหวของราคาเช่น ขณะที่ราคามีการปรับตัวขึ้น ปริมาณการซื้อขายก็จะมากขึ้น แต่ขณะที่ราคามีการพักตัว ปริมาณการซื้อขายจะน้อยลงด้วย ระยะเวลาที่ใช้ในการฟอร์มตัวของรูปแบบธงสี่เหลี่ยม (Flags) และรูปแบบธงสามเหลี่ยม (Pennants) ปกติแล้วจะใช้เวลาไม่เกิน 3 สัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 รูปแบบธงสี่เหลี่ยมและรูปแบบธงสามเหลี่ยม

จากภาพที่ 44 ตัวอย่างการแสดงผลการเกิดรูปแบบธงสี่เหลี่ยม (Flags) ซึ่งเกิดขึ้นอยู่ในรูปแบบสามยอดด้านบน (Triple Tops) ในการเกิดรูปแบบต่าง ๆ สามารถที่จะผสมผสานกันได้ตลอดเวลา จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าการเคลื่อนไหวของราคาก่อนและหลังการเกิดรูปแบบธงสี่เหลี่ยม (Flags) นั้นยังคงอยู่ในแนวเดิม คือจากแนวโน้มขาขึ้นยังคงแนวโน้มขาขึ้นอยู่อย่างไรก็ตามกรอบการฟอร์มตัวใหญ่นั้นเป็นรูปแบบสามยอดด้านบน (Triple Tops) ซึ่งเป็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal Pattern) จึงทำให้ราคามีปรับตัวลงมาในที่สุด

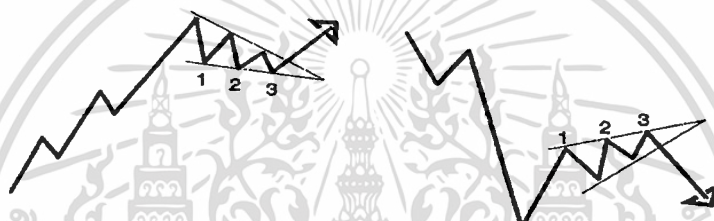

ภาพที่ 44 ตัวอย่างของการเกิดรูปแบบธงสี่เหลี่ยม ซ้อนอยู่ในรูปแบบสามยอดด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

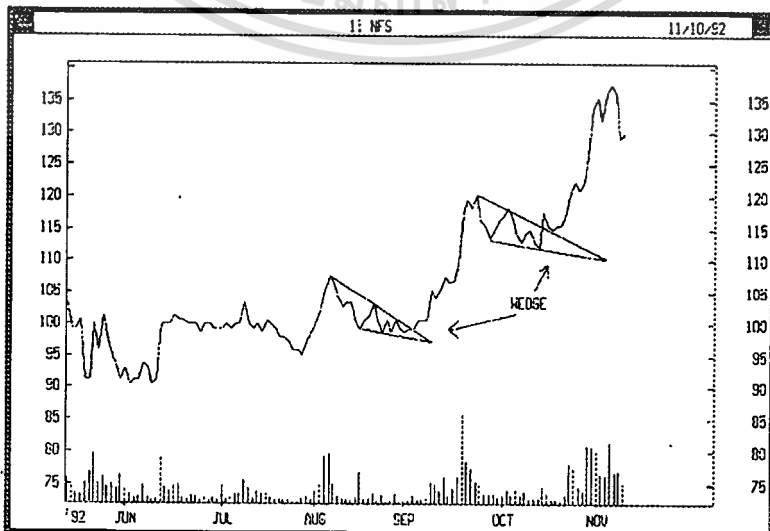
รูปแบบลิ้ม

จากภาพที่ 45 รูปแบบลิ้ม (Wedge) เมื่อมองแบบผิวเผินจะมีความคล้ายคลึงกับรูปแบบธงสามเหลี่ยม (Pennants) มีข้อแตกต่างอยู่ที่ระยะเวลาในการเกิดของรูปแบบลิ้ม (Wedge) นั้นจะยาวนานกว่าการเกิดของรูปแบบธงสามเหลี่ยม (Pennants) และจุดสำคัญคือการเกิดจุดต่ำสุดอันใหม่ในช่วงเกิดรูปลิ้มจะอยู่ต่ำกว่าจุดต่ำสุดในช่วงก่อนหน้า เช่นจุดที่ 3 อยู่ต่ำกว่าจุดที่ 2 และจุดที่ 2 อยู่ต่ำกว่าจุดที่ 1 ส่วนรูปแบบลิ้ม (Wedge) จะเกิดตอนแนวโน้มขาลง (Down Trend) การเกิดยอดสูงใหม่จะอยู่สูงกว่ายอดอันเดิม เช่น ยอดที่ 3 สูงกว่ายอดที่ 2 และยอดที่ 2 สูงกว่ายอดที่ 1

ภาพที่ 45 รูปแบบลิ้ม

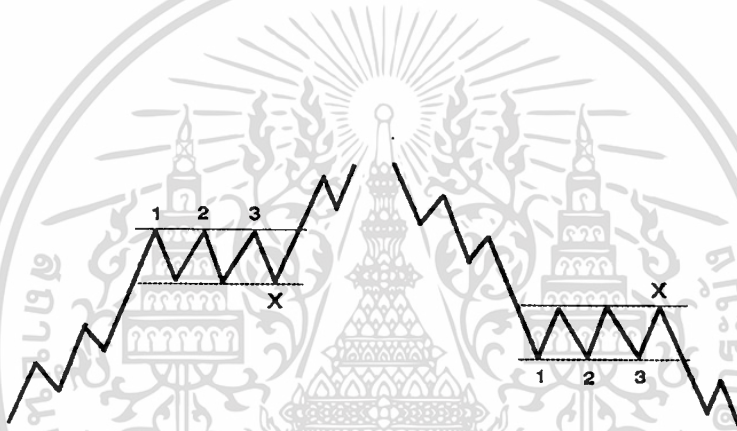
จากภาพที่ 46 ตัวอย่างของการเกิดรูปแบบลิ้ม (Wedge) จะเห็นได้ว่า หลังจากการเกิดรูปแบบลิ้ม (Wedge) แล้วการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ NFS ยังคงรักษาแนวโน้มเดิมได้คือ แนวโน้มเดิมเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) หลังจากเกิดรูปแบบลิ้ม (Wedge) แล้วยังเป็นแนวโน้มขาขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญตให้วงไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 46 ตัวอย่างการเกิดรูปแบบลิ้ม

รูปแบบสี่เหลี่ยม

แนวโน้มเดิมเป็นแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) เมื่อเกิดรูปสามยอดด้านบน (Triple Tops) แล้วจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มเป็นแนวโน้มขาลง (Down Trend) จนราคาได้ทะลุผ่านเส้นฐาน (Base Line) ลงไป แต่การเกิดรูปแบบสี่เหลี่ยม (Rectangle) เมื่อมีการปรับตัวลงหลังจากยอดที่ 3 ปรากฏว่าได้มีการติดตัวขึ้นจากเส้นฐาน (Base Line) ที่จุด X ในภาพที่ 47 หลังจากที่มีการปรับตัวขึ้นจากจุด X ราคาได้มีการเคลื่อนตัวขึ้นต่อไปจนทะลุ แนวด้านขึ้นไปได้เป็นการยืนยันว่าการเกิดรูปแบบสี่เหลี่ยม (Rectangle) เป็นรูปแบบของการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง (Continuation Pattern)

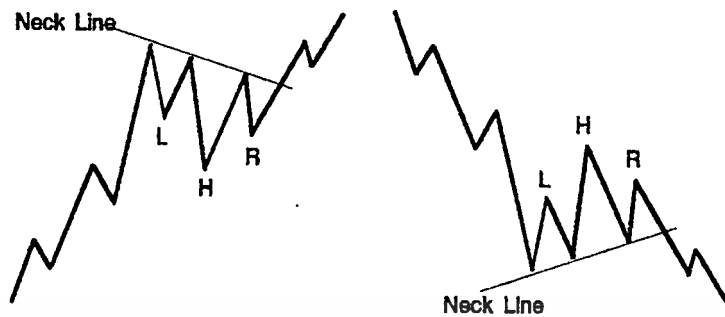

ภาพที่ 47 รูปแบบสี่เหลี่ยม

รูปแบบหัวและไหล่ชนิดกลับหัว

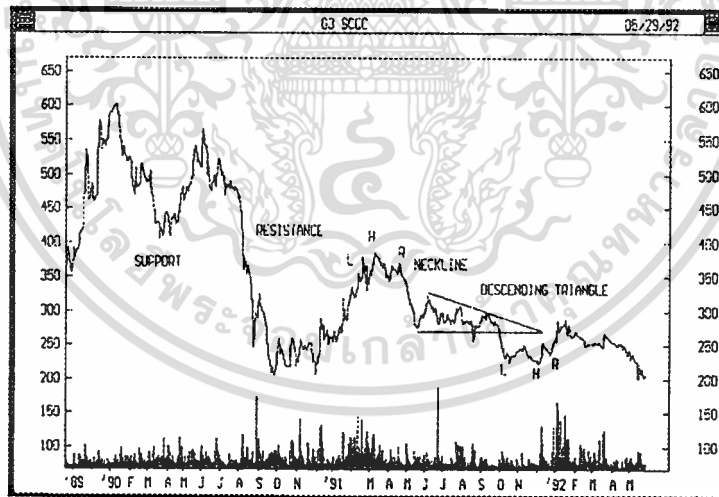
รูปแบบหัวและไหล่ (Head & Shoulders) แต่เกิดกลับหัว (Reversal) เป็นรูปแบบของการเคลื่อนที่แบบต่อเนื่อง (Continuous Pattern)

ภาพที่ 48 จะเห็นว่ารูปร่างเหมือนรูปแบบหัวและไหล่ (Head & Shoulders) กรณีแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) เพียงแต่กลับหัว คือ การพลิกเอาหัวและไหล่ซึ่งลงมาข้างล่าง แต่ถ้าแนวโน้มเดิมเป็นขาลง (Down Trend) การเกิดรูปแบบหัวและไหล่ (Head & Shoulders) มีลักษณะของหัวและไหล่อยู่ในลักษณะปกติ ซึ่งกลับด้านกับกรณีรูปแบบหัวและไหล่ (Head & Shoulders) ที่เป็นการกลับหัว

ภาพที่ 48 รูปแบบหัวและไหล่ชนิดกลับหัว

จากภาพที่ 49 เป็นการนำหลักเกณฑ์ต่าง ๆ มาใช้ประยุกต์กับราคาหลักทรัพย์ ในลักษณะการผสมผสานกันมากขึ้น ทั้งในส่วนของแนวรับแนวต้านและรูปแบบของการฟอร์มตัว ณ จุดของเวลาที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 49 ตัวอย่างการนำหลักเกณฑ์ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้

ช่องว่าง

ช่องว่าง (Gaps) หรือ หน้าต่าง (Windows) รูปแบบของช่องว่าง ไม่ได้จัดเป็น รูปแบบการเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่อง (Continuous Pattern) หรือรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Pattern) ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้งสองแบบ ช่องว่าง ในทางเทคนิค หมายถึง ช่องว่าง ซึ่งเป็นผลมาจาก แรงซื้อ (Demand) และแรงขาย (Supply) เมื่อเทียบกับช่วงราคาของวันก่อนและแรงซื้อและแรงขายจะพบกันก็จะทำให้ราคาที่ตกลงกันนั้น อยู่ห่างจากช่วงราคาของวันก่อนออกไป และการเคลื่อนไหวของราคาในวันนั้น ก็ไม่สามารถมาปิด ช่องว่างดังกล่าวได้จึงทำให้มีลักษณะเป็น ช่องว่างเกิดขึ้น โดยปกติการเกิดช่องว่าง ในช่วงขาขึ้น จะเป็นสัญญาณที่แสดงถึงความแข็งแกร่งของตลาด ขณะที่ช่องว่าง ในช่วงขาลง จะเป็นสัญญาณที่แสดงถึงความอ่อนตัวของตลาด

ชนิดของช่องว่าง จะมีอยู่ 4 ลักษณะคือ ช่องว่างแบบธรรมดา (Common Gap) ช่องว่างแบบทะลุขึ้นไป (Breakaway Gap) ช่องว่างแบบขึ้นต่อเนื่อง (Runaway Gap) และช่องว่างแบบหมดกำลัง (Exhaustion Gap) จากภาพที่ 50 มีลักษณะของการเกิดช่องว่าง ในรูปแบบต่าง ๆ โดยสมมติว่าการเคลื่อนไหวเดิมนั้นเป็นขาขึ้นโดยมีรายละเอียดของช่องว่าง ดังต่อไปนี้

ช่องว่างแบบธรรมดา

ช่องว่างแบบธรรมดา มีความสำคัญน้อยในการนำมาใช้คาดการณ์ เพราะช่องว่างลักษณะนี้จะเกิดในช่วงที่มีการซื้อขายที่เบาบาง แรงซื้อหรือแรงขายที่เข้ามาจึงมีโอกาสผลักดันให้ราคาขยับตัวขึ้นจนเกิด ช่องว่างได้อย่างง่าย ๆ ซึ่งโดยปกติแล้วทางเทคนิค จะไม่ค่อยสนใจช่องว่างชนิดนี้มากนัก

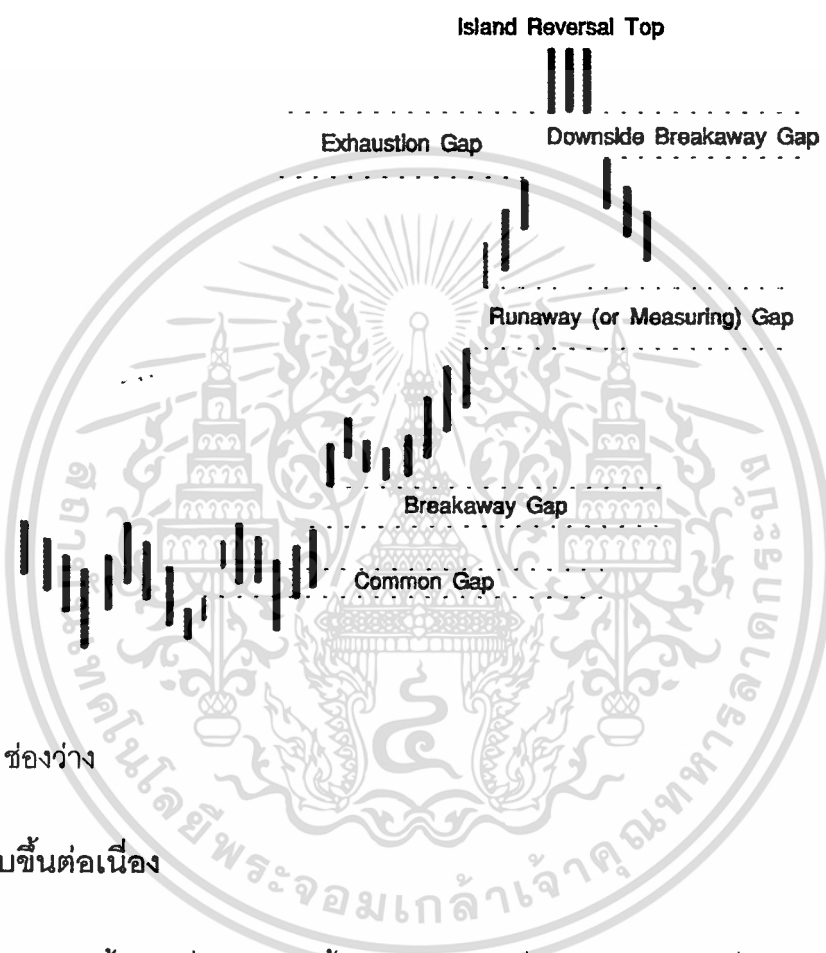
ช่องว่างแบบทะลุขึ้นไป

ช่องว่างแบบทะลุขึ้นไป ปกติมักเกิดขึ้นหลังจากการสร้างรูปแบบของราคาเสร็จเรียบร้อยแล้ว และมักจะเป็นจุดเริ่มการเคลื่อนไหว อย่างมีนัยสำคัญมาก เช่นราคา มีการปรับตัวลงมาทดสอบเส้นระดับคอ (Neck Line) หลังจากการเกิดรูปหัวและไหล่ (Head & Shoulder) ปรากฏว่าราคาได้ทะลุเส้นระดับคอได้ ทำให้เกิดช่องว่างแบบทะลุขึ้นไป ซึ่งเป็นสัญญาณการปรับตัวขึ้นอย่างชัดเจน

ข้อสังเกตที่จะใช้ในการพิจารณาว่าความสำคัญของช่องว่าง ควรจะใช้ปริมาณการซื้อขายเข้ามาช่วยในการพิจารณา เพราะถ้าเป็นสัญญาณจริงแล้วปริมาณการซื้อขายจะต้องมากตามด้วย การเคลื่อนไหวของราคาจะไม่สามารถปิดช่องว่างได้ดังนั้นถ้าช่องว่างดังกล่าวถูกปิดลงด้วยการเคลื่อนไหวของราคาในลักษณะย้อนกลับ ก็มีความเป็นไปได้ที่สัญญาณดังกล่าวเป็น

เอกสัญญาณหลอก ที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้นช่องว่างแบบทะลุขึ้น จะทำหน้าที่เป็นแนวรับแนวต้านด้วย ในช่วงขาขึ้น จะทำหน้าที่เป็นแนวรับหากตลาดมีการปรับตัวลงในทางกลับกัน ในช่วงขาลงจะทำหน้าที่เป็นแนวต้านหากตลาดมีการปรับตัวขึ้น

ภาพที่ 50 ช่องว่าง

ช่องว่างแบบขึ้นต่อเนื่อง

ช่องว่างแบบขึ้นต่อเนื่อง จะเกิดขึ้นในช่วงบริเวณกึ่งกลางของการเคลื่อนไหว สมมติว่าถ้าราคาเคลื่อนตัวขึ้นจากที่ระดับ ราคา 100 บาท หลังจากเกิดช่องว่างแบบทะลุขึ้น และได้เคลื่อนตัวต่อเนื่องขึ้นมาจนเกิดช่องว่างแบบขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งสมมติว่าอยู่ที่บริเวณ 50 บาท ดังนั้น เป้าหมายราคา (Target) หรือแนวต้านที่จะเกิดขึ้นหลังจาก ช่องว่างแบบทะลุขึ้น ขึ้นไปอีกประมาณ 50 บาท หรือที่บริเวณ 200 บาทนั่นเอง เพราะช่องว่างแบบทะลุขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นที่ช่วงกึ่งกลางของการเคลื่อนไหว และสามารถใช้เป็นเครื่องมือช่วยการวัดระยะทางการเคลื่อนตัวได้ จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า ช่องว่างแบบวัดระยะทาง (Measuring Gap)

ช่องว่างแบบโกล้หมดกำลัง

ช่องว่างแบบโกล้หมดกำลัง จะเกิดในช่วงปลาย ๆ ของการเคลื่อนไหวสมมติว่าช่องว่างนี้เกิดขึ้นในช่วงปลายการเคลื่อนไหวในเชิงขาขึ้น เป็นการเตือนว่าการขยับตัวขึ้นในช่วงที่ผ่านมา นั้นเริ่มจะหมดกำลังแล้วหรือในทางกลับกัน หากราคามีการปรับตัวลงติดต่อกันมานาน และได้เกิดช่องว่าง จะมีความเป็นไปได้สูง ที่ราคาจะปรับตัวขึ้น

ระบบค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

ระบบค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เป็นเครื่องมือการปรับค่าให้เรียบเพื่อสะดวกในการติดตามแนวโน้ม ราคาวาโกล้จะสิ้นสุดหรือกำลังจะเข้าสู่แนวโน้มใหม่ โดยพื้นฐานแล้วค่าเฉลี่ยจะช่วยกระจายความผิดปกติออกไปจากข้อมูล เช่น บางวันราคาอาจจะปรับขึ้นโดยไม่มีเหตุผล และบางวันราคาอาจจะตกโดยไม่มีเหตุผล แต่ถ้านำค่าเฉลี่ยมาหักล้างกันไปทำให้ค่าเฉลี่ยนี้เรียบขึ้น เมื่อตลาดอยู่ในช่วงขาขึ้น (Up Trend) ราคาจะสูงขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สูงขึ้นไปด้วย เนื่องจากค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ เป็นการเฉลี่ยจากราคาในอดีตหลายวัน ซึ่งตามแนวโน้มขาขึ้นนั้น ราคาก่อน ๆ จะต่ำกว่าราคาในปัจจุบัน ดังนั้น ช่วงแนวโน้มขาขึ้น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ซึ่งมีราคาก่อน ๆ ซึ่งต่ำกว่าราคานั้นมาถ่วงเฉลี่ยด้วย จึงมีค่าต่ำกว่าราคาปัจจุบัน

แต่เมื่อตลาดเปลี่ยนแนวโน้มกลายเป็นขาลง (Down Trend) ราคาจะตกลงแต่ค่าเฉลี่ยจะตกลงช้ากว่าเนื่องจากถูกถ่วงถ่วงเฉลี่ยด้วยราคาในอดีตที่สูงกว่า ราคานั้นจนถึงจุด ๆ หนึ่งซึ่งราคาตกลงต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จุดนั้นเป็นการยืนยันว่า ราคาที่ตกลงมานี้ เป็นการเปลี่ยนแนวโน้มจากขาขึ้นเป็นแนวโน้มขาลง ซึ่งราคาจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

สัญญาณซื้อ สัญญาณขาย

สัญญาณซื้อ เกิดขึ้นเมื่อราคาตัดกับเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จากข้างล่างขึ้นข้างบน หรือเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่มีระยะเวลาสั้นกว่า ได้ตัดเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่มีระยะเวลายาวนานกว่า จากข้างล่างขึ้นข้างบน

สัญญาณขาย เกิดขึ้นเมื่อราคาตัดกับเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จากข้างบนลงข้างล่าง หรือเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่มีระยะเวลาสั้นกว่าได้ตัดเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่มีระยะเวลายาวนานกว่า จาก

เอกสารข้างบนลงข้างล่างไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 2 ตัวประกอบกัน

ในบางครั้งราคาอาจมีการขึ้นลงซึ่งเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ผิดปกติ หรือการปรับตัวที่มากเกินไป (Irregularities) ทำให้การใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ให้สัญญาณผิดพลาดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้จำนวนวันในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่น้อย ๆ ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย เนื่องจากการเคลื่อนไหวตามราคาได้รวดเร็วมาก วิธีที่นิยมใช้กัน คือการใช้เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ซึ่งคำนวณจากจำนวนวันที่น้อยแทนเส้นราคา เนื่องจากเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่นี้จะมีความเรียบมากกว่าและใช้เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่อีกเส้นหนึ่ง ซึ่งคำนวณจากจำนวนวันที่มากกว่า เป็นตัวให้สัญญาณ เช่นเดียวกับกรณีของการใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ตัวเดียววิธีนี้ จะให้สัญญาณผิดพลาดน้อยลง เนื่องจากความผิดปกติของราคาจะถูกทำให้เรียบ โดยเส้นค่าเฉลี่ยที่คำนวณจากวันที่น้อยไปแล้ว แต่ข้อเสียของวิธีนี้คือ จะให้สัญญาณที่ช้ากว่า เนื่องจากค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่นี้จะเคลื่อนไหวช้ากว่าเส้นราคา

การอ่านสัญญาณจากเส้นค่าเฉลี่ยสองเส้น เหมือนกับการใช้เส้นค่าเฉลี่ยเส้นเดียว คือ ถ้าค่าเฉลี่ยระยะสั้นตัดลงผ่านค่าเฉลี่ยระยะยาวให้ขายถือเป็นสัญญาณขาย (Sell Signal) และถ้าค่าเฉลี่ยระยะสั้นตัดขึ้นผ่านค่าเฉลี่ยระยะยาวให้ซื้อถือเป็นสัญญาณซื้อ (Buy Signal)

นอกจากนี้ เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สามารเป็นได้ทั้งแนวรับ และแนวต้าน กล่าวคือ ในตอนที่ตลาดกำลังขึ้น (Up Trend) ราคาจะอยู่เหนือเส้นเฉลี่ยเคลื่อนที่ดังนั้นเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่กรณีนี้ จะทำหน้าที่เป็นแนวรับ ถ้าราคาเปลี่ยนทิศทางและตกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ซึ่งเป็นแนวรับ แสดงว่าแนวโน้มเปลี่ยนแล้วเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ก็จะกลับมาอยู่เหนือกว่าเส้นราคาจะเป็นแนวต้านไป

วิธีการสร้างค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages) มีดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดา (Simple Moving Average, SMA) เป็นค่าเฉลี่ยที่ง่ายที่สุด อาศัยวิธีหาค่าเฉลี่ยแบบเลขคณิตเข้ามาคำนวณ

$$MA(n) = \frac{\sum_{i=1}^{10} P_i}{10}$$

ตัวอย่างเช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 10 วัน ก็คือ การคำนวณหาราคาเฉลี่ยในรอบ 10 วันที่ผ่านมา ค่าเฉลี่ยที่ได้นี้จะถือว่า ข้อมูลแต่ละตัวถูกให้น้ำหนักที่เท่าๆกันเช่น SMA 10 วันก็เฉลี่ยน้ำหนักให้ตัวละ $100/10 = 10\%$ หรือ 25 SMA ก็เฉลี่ยให้น้ำหนักตัวละ $100/25 = 4\%$ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$MA(10) = \frac{\sum_{i=1}^{10} P_i}{10}$$

$$= \frac{(P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_8 + P_9 + P_{10})}{10}$$

2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก (Linear Weighted Moving Average, WMA) เป็นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนักแบบหนึ่ง ที่นำเอาวิธีทางสถิติมาปรับให้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาเร็วขึ้น โดยการจัดสรรน้ำหนักที่ให้แก่อะไรแตกต่างกัน ข้อมูลที่เพิ่งเกิดขึ้นล่าสุด จะได้รับการถ่วงน้ำหนักมากกว่า ข้อมูลในอดีตมานานมาแล้ว แต่หลักการยังใช้วิธีการหารแบบเส้นตรงอยู่ คือ ใช้ผลรวมของน้ำหนักทั้งหมดมาเป็นตัวหาร โดยมีสูตรดังนี้

$$WMA(n) = \frac{\sum_{i=1}^n iP_i}{\sum_{i=1}^n i}$$

ตัวอย่างการคำนวณหา ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก 10 วันคำนวณจาก

$$WMA(10) = \frac{\sum_{i=1}^{10} iP_i}{\sum_{i=1}^{10} i}$$

$$= \frac{1 \times P_1 + 2 \times P_2 + 3 \times P_3 + \dots + 8 \times P_8 + 9 \times P_9 + 10 \times P_{10}}{1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10}$$

จะเห็นว่าข้อมูลในวันที่ 10 จะมีค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 10/55 ซึ่งมากกว่าข้อมูลในวันที่ 1 ซึ่งมีค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 1/55 การถ่วงน้ำหนักข้อมูลล่าสุด มากกว่าข้อมูลในอดีตทำให้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก (WMA) เคลื่อนไหวได้รวดเร็วใกล้เคียงกับราคาปัจจุบันมากขึ้น

3. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โพเนนเชียล (Exponential Moving Average, EMA) เป็นการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนักที่ซับซ้อนมากกว่าค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Moving Average) โดยมีการนำเอาค่าความผิดพลาดจากการพยากรณ์ มาปรับค่าเฉลี่ยตัวต่อไปให้ถูกต้องมากขึ้น

$$EMA(N, t) = EMA(N, t-1) + a(P_t - EMA(N, t-1))$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่ $EMA(N,t)$ หมายถึงค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โพเนนเชียล (Exponential Moving Average) ระยะเวลา N วัน ที่คำนวณได้ในวันที่ t ส่วน a คือค่าความเรียบคงที่ (Smoothing Constant) เป็นค่าที่ใช้ในการกำหนดว่าค่า EMA ที่จะตอบสนองต่อราคาล่าสุด จากผลการศึกษาของ Jack K. Hutson พบว่าค่า a ที่เหมาะสม สำหรับจำนวนวันที่จะทำการเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่สามารถประมาณการได้จาก

$$a = \frac{2}{N+1}$$

โดยที่ N คือ จำนวนวันในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ซึ่งจากสูตรดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ถ้าจำนวนที่ทำค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่มาก ค่า a จะน้อยลง (เพราะค่า N มากขึ้น) ผลก็คือ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่จะตอบสนองกับราคาล่าสุดน้อยลง แต่ถ้าค่า N ยิ่งน้อย EMA ก็ยิ่งน้อย EMA ก็ยิ่งจะตอบสนองกับราคาล่าสุดเร็วมากขึ้น

$$EMA(10,1) = P_0 + 0.1818(P_1 - P_0)$$

การคำนวณตามสูตรของการคำนวณ EMA ในวันที่ 2 จะคำนวณจาก

$$EMA(10,2) = P_1 + 0.1818(P_2 - EMA(10,1))$$

ปัจจุบันมีการใช้โปรแกรมช่วยทำการคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่สามารถให้ค่าออกมาได้รวดเร็วขึ้น เช่นเดียวกับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก (WMA) ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โพเนนเชียล (EMA) จะสามารถตอบสนองต่อราคาที่เคลื่อนไหวได้รวดเร็วกว่าค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดา (SMA) ดังนั้นจะให้สัญญาณซื้อขายที่เร็วกว่า

ระยะเวลาหรือจำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เปรียบเสมือนการกรองค่าผิดปกติออกไป (High Pass Filter) กล่าวคือ วัฏจักรหรือคลื่นที่เคลื่อนไหวในรอบระยะเวลาต่ำกว่าหรือเท่ากับจำนวนวันที่ใช้ทำค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ จะถูกกรองออกไป เนื่องจากเป็นการปล่อยให้ คลื่นที่เคลื่อนไหวในรอบระยะเวลาที่ยาวกว่าตัวค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ผ่านออกมายังค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ได้

เอกสารนี้เป็นเพียงหนังสือพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น จำนวนวันที่นิยมใช้กันสำหรับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ จะใกล้เคียงกับรอบระยะเวลาทางปฏิบัติ คือ 25, 75 และ 200 หรือ 250 วัน โดยจะถือว่า

- ระยะ 25 วัน ใช้สำหรับแนวโน้มระยะสั้น ใช้แทนระยะเวลา 1 เดือน
- ระยะ 75 วัน ใช้สำหรับแนวโน้มระยะปานกลาง ใช้แทนระยะเวลา 1 ไตรมาส
- ระยะ 200 หรือ 250 วัน ใช้สำหรับแนวโน้มระยะยาว ใช้แทนรอบระยะเวลา 1 ปี

นอกจากนี้ก็อาจมีการใช้จำนวนวันให้เร็วขึ้นอีกเพื่อผลในการซื้อขายวันต่อวัน เช่น ใช้ระยะ 4, 9, 10, หรือ 18 วัน เป็นต้น การใช้จำนวนวันที่สั้นลงจะทำให้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เคลื่อนไหวได้เร็วขึ้น ทำให้สามารถส่งสัญญาณซื้อหรือขายได้รวดเร็ว แต่ข้อเสียคือสัญญาณที่เกิดขึ้นอาจเป็นสัญญาณปลอม อันเป็นผลจากการเคลื่อนไหวเร็วเกินไป

เส้นคู่ขนานของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่ใช้จำนวนวันในการคำนวณสั้น ๆ อาจส่งสัญญาณหลอกได้ เนื่องจากการเคลื่อนไหวเร็วเกินไป ดังนั้นจึงแก้ปัญหาด้วย การเคลื่อนย้าย (Shift) เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ เพื่อกองสัญญาณหลอกในกรณีของสัญญาณซื้อจะเคลื่อนย้าย เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ขึ้นไปโดยทั่วไป การเคลื่อนย้าย จะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ และในกรณีสัญญาณขายจะเคลื่อนย้าย เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ลงมาเพื่อกองสัญญาณหลอก

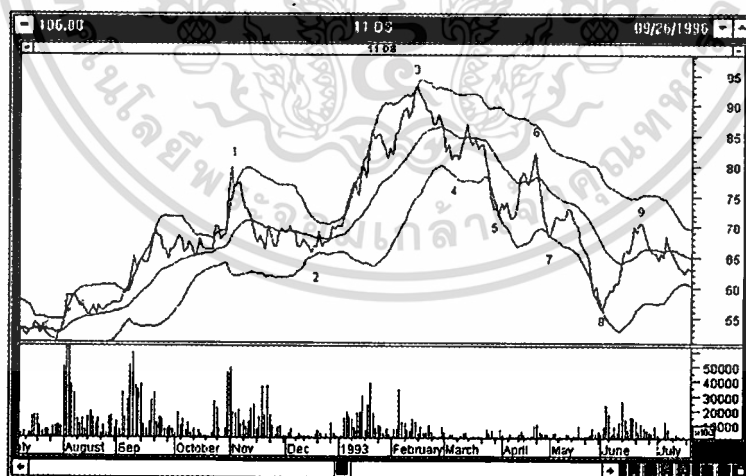
การเคลื่อนย้าย (Shift) เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ เพื่อสร้างกรอบการเคลื่อนไหวของราคา ซึ่งเรียกว่า ช่องทาง (Channel) หรือกรอบ (Band) ของเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เพื่อใช้เป็นแนวรับ และแนวต้านในระยะสั้น โดยราคาจะเคลื่อนไหวอยู่ในช่องทาง หรือกรอบ แสดงว่าเป็นการเคลื่อนที่ตามแนวโน้มเดิม ส่วนการเปลี่ยนแนวโน้มจะใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เป็นตัวบอกสัญญาณซื้อขายตามแนวโน้มหลัก และใช้ช่องทาง หรือกรอบ เป็นตัวบอกสัญญาณซื้อขายตามแนวโน้มรอง

เส้นกรอบบน (Upper Band) จะทำหน้าที่เป็นแนวต้าน เมื่อราคาเข้าใกล้เส้นกรอบบน จะเป็นสัญญาณเตือนว่า ราคาได้ขึ้นมาสูงมาก น่าจะทยอยขายหลักทรัพย์ออกมา สำหรับการลงทุนในระยะสั้น ถ้าลงทุนในระยะยาว นิยมใช้ตามแนวโน้มหลักโดยใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดา ในทางกลับกัน เส้นกรอบล่าง (Lower Band) จะทำหน้าที่เป็นแนวรับสำหรับใช้สัญญาณเตือนว่า ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงมาต่ำมาก สำหรับการลงทุนในระยะสั้น จึงควรทยอยเข้าซื้อหลักทรัพย์ไว้บ้าง

เส้นกรอบของโบลิงเจอร์

John Bollinger ได้พัฒนาแนวความคิดนี้ออกไปอีก โดยการยก (Shift) เส้นเฉลี่ยเคลื่อนที่เป็นสัดส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของราคาโดยจะคิดเป็น ± 1.96 (หรือ ± 2) เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คำนวณได้จาก จำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ตามทฤษฎีแล้วกรอบที่ได้ (Band) สามารถครอบคลุมราคาในอดีตได้ถึง 90% ถ้าราคามีการกระจายแบบปกติ (Normal Distribution) กรอบที่คำนวณจากวิธีนี้จึงเรียกว่า กรอบโบลิงเจอร์ (Bollinger Band) มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับ กรอบโบมาร (Bomar Band) คือสามารถปรับความกว้างและแคบของกรอบได้ ตามภาวะตลาดซึ่งความกว้างและแคบของ กรอบแสดงถึง ความเฉื่อยของแนวโน้ม ส่วนที่แตกต่างจาก กรอบโบมาร คือ กรอบโบลิงเจอร์ ใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นตัวชี้ถึง ความแปรปรวนของราคา

จากภาพที่ 51 เป็นการใช้ กรอบโบลิงเจอร์ (Bollinger Band) กับราคาหลักทรัพย์ DS บริเวณเลข 1, 3, 6 และ 9 เป็นสัญญาณเตือนว่าราคาหลักทรัพย์นั้นค่อนข้างสูงเกินไปแล้ว จึงควรขายทำกำไรระยะสั้นออกมา ขณะที่บริเวณเลข 2, 4, 5, 7 และ 8 เป็นสัญญาณเตือนถึงราคาหลักทรัพย์นั้นค่อนข้างเกินไปแล้ว จึงควรมีการเข้ามาซื้อหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 51 ตัวอย่างการใช้กรอบโบลิงเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทาง / แยกทาง

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทาง/แยกทาง (MACD) เป็นระบบที่ใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สองเส้น และให้สัญญาณที่ช้ากว่า แต่เนื่องจากค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่นั้นเรียกว่าทำให้สามารถกรองสัญญาณหลอกได้ดี มีข้อผิดพลาดน้อยกว่า Gerald Appel จึงได้พยายามหาระบบที่จะมีส่วนดีในการกรองสัญญาณหลอก และในขณะเดียวกันต้องให้สัญญาณที่เร็วกว่าระบบค่าเฉลี่ยสองเส้นซึ่งกลายเป็นที่มาของ MACD ในที่สุด

Apple ให้ข้อสังเกตว่า ในระบบค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สองเส้นนั้น ก่อนที่ค่าเฉลี่ยสองเส้นใกล้จะตัดกัน (คือการส่งสัญญาณซื้อหรือขาย) เส้นทั้งสองจะวิ่งเข้ามาใกล้กันมากขึ้น จนตัดกันในที่สุด ระหว่างที่เส้นทั้งสองวิ่งเข้ามาหากันนั้น ระยะห่างระหว่างเส้นสองเส้นก็จะหดตัวเข้าหากัน โดยให้นำเอาระยะห่างระหว่างเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สองเส้นมาสร้างจุด (Plot) เป็นเส้น MACD เมื่อเส้นค่าเฉลี่ยระยะสั้นตัดเส้นค่าเฉลี่ยระยะยาวขึ้นไปข้างบนเป็นการส่งสัญญาณซื้อ (Buy Signal) และเส้น MACD จะตัดเส้น 0 ขึ้นข้างบน เมื่อเส้นค่าเฉลี่ยระยะสั้นตัดเส้นระยะยาวลงข้างล่าง เป็นสัญญาณขาย (Sell Signal) เส้น MACD ก็จะตัดเส้น 0 ลงมาข้างล่าง

Appel เสนอให้ใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กโพเนนเชียล (EMA) ระยะเวลา 12 วัน (Smoothing Constant = 0.15) เป็นค่าเฉลี่ยระยะสั้น และค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กโพเนนเชียล (EMA) ระยะเวลา 26 วัน (Smoothing Constant = 0.075) เป็นค่าเฉลี่ยระยะยาว ดังนั้น MACD จึงคำนวณได้จาก

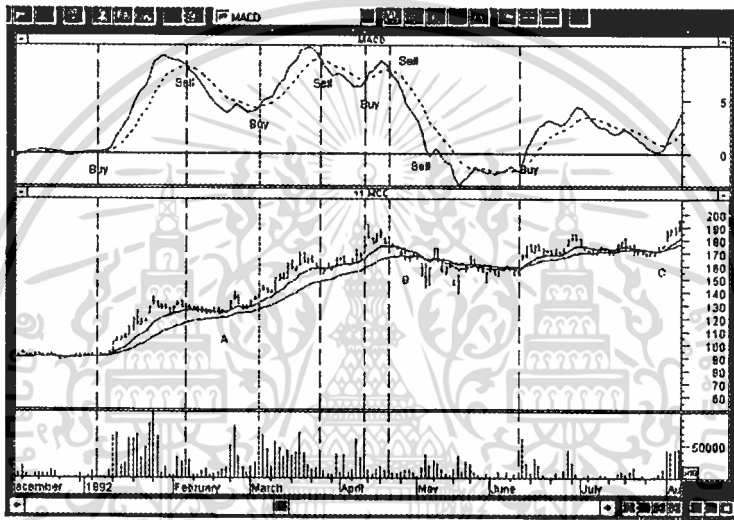
$$\text{MACD} = \text{EMA}(12) - \text{EMA}(26)$$

ในบางครั้งแม้ว่าราคาจะยังคงสูงขึ้นไปอยู่ แต่ระยะห่างระหว่างเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่สองเส้นนั้นกลับลดลง ส่งผลให้ค่า MACD มีแนวโน้มลดลง ซึ่งทำให้เกิดการเคลื่อนที่แบบแยกทาง (Divergence) กับราคา หรือ ราคากับเครื่องชี้ (MACD) มีแนวโน้มสวนทางกัน ดังนั้น MACD จึงสามารถให้สัญญาณเตือนของการเปลี่ยนทิศทางได้

การใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) มาประยุกต์เข้ากับค่า MACD เพื่อใช้เป็นสัญญาณการซื้อขายแบบรวดเร็วขึ้น ให้ใช้เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ของ MACD แบบ EMA ระยะเวลา 9 วัน ซึ่งมีค่าปรับเรียบ 0.2 (Smoothing Constant) เป็นตัวบอกสัญญาณ กล่าวคือ ถ้าเส้น MACD ตัดเส้น EMA 9 วันขึ้นไปข้างบนเป็นสัญญาณซื้อ แต่ถ้า MACD ตัดเส้น EMA 9 วันลงข้างล่างเป็นสัญญาณขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 52 แสดงให้เห็นจุดที่จะเข้าทำการซื้อ (Buy) และ ขาย (Sell) โดยอาศัยทั้งเส้นศูนย์ (Dotted Line) เป็นตัวให้สัญญาณ ในช่วงเดือนมีนาคม ราคาหลักทรัพย์ได้สร้างยอดใหม่ที่สูงกว่ายอดเดิม ที่เคยปรากฏในเดือนกุมภาพันธ์ แต่ MACD กลับไม่สามารถสร้างยอดใหม่ได้ แต่กลับเกิดรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม (Reversal Pattern) เป็นรูปสองยอดด้านบนขึ้นมา (Double Tops) จึงเป็นการเตือนนักลงทุนให้เพิ่มความระมัดระวัง เพราะอาจจะมีการปรับตัวได้ในช่วงเวลาถัดมา ซึ่งหลังจากนั้นไม่นาน ราคาหลักทรัพย์ได้มีการปรับตัวลงมา

ภาพที่ 52 ตัวอย่างการใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทาง / แยกทาง

ดัชนีกำลังสัมพันธ์

เป็นเครื่องชี้ (Indicator) ที่ได้รับการพัฒนาโดยนาย J. Welles Wilder โดยมีพื้นฐานมาจากแรงเฉื่อย (Momentum) แต่ได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่มักเกิดกับแรงเฉื่อย 2 ประการคือ

1. ถ้าใช้ข้อมูลในอดีตที่ผิดปกติมาก ๆ ก็จะทำให้แรงเฉื่อย (Momentum) ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ ทั้ง ๆ ที่ราคาในปัจจุบันมีการขยับตัวน้อยมากก็ตาม
2. ปัญหาในการหาเขตมาตรฐาน ที่จะใช้บริเวณพื้นที่ซื้อมากเกินไป หรือ ขายมากเกินไป (Over Bought / Over Sold, OB/OS) มีเพียงเส้นศูนย์ เป็นตัวบอก และเส้น 1 หรือ 100 เป็นอัตรา การเปลี่ยนแปลง (Rate of Change)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น RSI จึงถูกคิดค้นขึ้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$RSI = 100 - \frac{100}{(1 + RS)}$$

โดยที่ RSI คืออัตราส่วนระหว่าง ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โพเนนเชียล (Exponential) ของส่วนได้ (Gains) ในช่วง n วัน กับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบ Exponential ของส่วนเสีย (Losses) ในช่วง n วัน โดยไม่คำนึงเครื่องหมาย ถ้าใช้จำนวนวันน้อย ๆ RSI ก็จะมีควมไวต่อการเปลี่ยนแปลงมาก เหมาะกับการลงทุนแบบแก๊งกำไรวันต่อวัน หรือระหว่างวัน จำนวนวันที่นิยมใช้คือ 4, 9 และ 14 วัน นอกจากนี้ RSI ยังเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่ใช้วัดความแข็งของราคาหลักทรัพย์ว่าขึ้นลงในลักษณะที่มีแรงหนุนหรือมีความเฉื่อย ค่า RSI นี้จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 100 เสมอ ถ้าค่า RSI สูง แสดงว่าในหลายวันที่ผ่านมา ราคาได้ขยับตัวสูงขึ้นมากกว่าที่ลดลง ค่า RSI ต่ำ แสดงว่าราคาในช่วงหลายวันที่ผ่านมา โดยเฉลี่ยลดลงมากกว่าขึ้น

กฎเกณฑ์ของ RSI มีดังนี้

1. การซื้อมากเกินไป หรือการขายมากเกินไป (Overbought / Oversold) โดยเขตที่จำกัดว่าการซื้อมากเกินไป (Overbought) นั้นปกติเครื่องจะกำหนดไว้ว่าที่ระดับค่า RSI ที่สูงกว่า 70 ขึ้นไป ซึ่งหมายความว่าราคาได้ขยับตัวขึ้นไปสูงมาก และมีการซื้อเกินมากเกินไปแล้ว ในทางตรงกันข้ามถ้าระดับที่อยู่ต่ำกว่า 30 ลงมา ก็จะมีจำกัดว่ามีการขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งหมายความว่า ราคาได้มีการปรับตัวลงมามากแล้ว

2. นักลงทุนบางท่านอาจจะรอให้เริ่มมีการตัดเส้น 30 ขึ้นมาก่อนแล้วค่อยเข้าซื้อ แต่บางท่านอาจจะรอเพียงแต่ขอให้เส้นนี้เริ่มยกหัวขึ้นในเขตการขายมากเกินไป (Oversold) โดยใช้เส้นเฉลี่ยเคลื่อนที่ของ RSI เป็นตัวส่งสัญญาณ ก็เริ่มทำการซื้อขายกันแล้ว เพราะเกรงว่าถ้ารอให้ขึ้นมาตัดเส้น 30 อาจจะช้าเกินไป ซึ่งเทคนิคของแต่ละบุคคล แต่ควรที่จะพิจารณาถึงพฤติกรรมที่ผ่านมาของ RSI กับ ราคาในช่วงเวลานั้น ๆ ด้วย เพราะมีหลายครั้งที่การพิจารณาเพียงแค่นี้ อาจจะให้ผลที่ผิดพลาดได้ จึงควรที่จะนำเอากฎเกณฑ์ที่จะกล่าวถัดไปมาพิจารณาควบคู่กันไปด้วย

3. รูปแบบราคาซึ่งอาจจะไม่ปรากฏให้เห็นเด่น แต่มักจะแสดงออก หรือพบได้ก่อนใน RSI จะเป็นสัญญาณเตือนล่วงหน้า ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ในการเคลื่อนไหวของราคา เช่น มีการสร้างรูปแบบหัวและไหล่ (Head and Shoulders) ใน RSI แต่รูปแบบดังกล่าวไม่ได้สร้างรูปแบบ

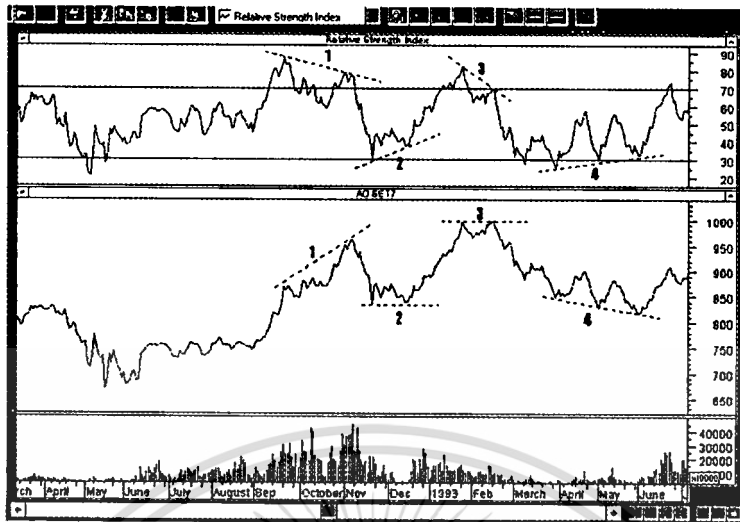
เส้นราคา (Price Pattern)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 53 เป็นการแสดงการเกิดความไม่สอดคล้อง (Divergence) ขึ้นทั้ง 2 แง่มุม มุมแรก คือ การเกิดความไม่สอดคล้อง (Divergence) ระหว่าง RSI กับราคา ณ บริเวณยอด (Top) เช่น ที่บริเวณหมายเลข 1 หรือ 3 จะเห็นได้ว่าราคาหลักทรัพย์นั้นได้มีการสร้างยอดใหม่ที่อยู่สูงกว่ายอดเดิมความลาดเอียง (Slope) ของเส้นที่ลากเชื่อมกันระหว่างยอดของราคา มีค่าเป็นบวก ขณะที่ยอดของ RSI ที่บริเวณดังกล่าว ไม่สามารถสร้างยอดใหม่ที่อยู่สูงกว่ายอดเดิมได้ ความลาดเอียง (Slope) ของเส้นที่ลากเชื่อมกันระหว่างยอดของ RSI มีค่าเป็นลบ จึงเกิดการไม่ไปในทิศทางเดียวกันขึ้น และโอกาสที่ราคาหลักทรัพย์ จะมีการปรับตัวลงในเวลาต่อมา มีความเป็นไปได้มากขึ้นสำหรับที่บริเวณหมายเลข 2 หรือ 4 ก็จะเป็นการเกิดความไม่สอดคล้อง (Divergence) ในอีกแง่มุมหนึ่ง ที่เป็นการเกิดที่บริเวณส่วนล่าง (Bottom) ที่บริเวณหมายเลข 4 จะเห็นได้ว่า ราคาได้สร้างจุดต่ำสุดใหม่ ลึกกว่าจุดต่ำสุดเดิม ขณะที่ RSI นั้นไม่ได้สร้างจุดต่ำสุดตามราคา ทำให้ความลาดเอียง (Slope) ของเส้นที่เชื่อมระหว่างจุดต่ำสุดของราคากับความชันของเส้นที่เชื่อมระหว่างจุดต่ำสุดของ RSI มีทิศทางแยกออกจากกัน ซึ่งเป็นการบอกให้ทราบว่า ราคาหลักทรัพย์มีโอกาสที่จะปรับตัวขึ้น

เส้น 70/30 จะสามารถใช้เป็นจุดตัดสินใจสำหรับนักลงทุนได้ คือ ถ้า RSI ตัดผ่านเส้น 30 ขึ้นก็เป็นสัญญาณซื้อ (Buy Signal) และในช่วงที่ RSI ตัดผ่านเส้น 70 ลงมาก็จะเป็นสัญญาณขาย (Sell Signal) ส่วนระดับ 70,30 นี้บางท่านอาจจะเปลี่ยนแปลงช่วงไปเป็น 80/20 แทนก็ได้ ในกรณีที่ใช้จำนวนวันในการคิดค่า RSI น้อยลงเช่น จากเดิม 4 วัน เหลือเพียง 9 วัน อาจจะทำให้มีการแกว่งตัวมากขึ้น ดังนั้นการใช้เส้น 70 เพื่อแสดงการซื้อมากเกินไป (Overbought) อาจจะเร็วเกินไป ในกรณีนี้ จึงทำให้บางท่านมีการเปลี่ยนจากเส้น 70 ออกไปเป็น 80 และเปลี่ยนจากเส้น 30 ลงไปเป็นเส้น 20 ในการแสดงซื้อมากเกินไป และการขายมากเกินไป

ส่วนในเขตกึ่งกลางระหว่าง 2 เส้นนี้จะถือเป็นช่วงที่ตลาดยังอยู่ในทิศทางเดิมไม่ว่าจะเป็นแนวโน้มขาขึ้น ขาลง หรือการเคลื่อนไหวไปด้านข้าง (Sideway) ดังนั้นอาจจะมีการทำค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ของ RSI เสริมเข้ามาเพื่อเป็นตัวกรอง (Filter) ความผันผวนของ RSI ให้เรียบขึ้นเพื่อป้องกันสัญญาณหลอกที่อาจเกิดขึ้นเพราะ RSI มีความไวมากและผู้ใช้ที่ชอบการแกว่งกำไรจะตั้งค่าให้ RSI วิ่งเร็วขึ้นอีกโดยการเลือกจำนวนวันที่ใช้ให้น้อยลงเพื่อหวังผลกำไรระยะสั้น

ภาพที่ 53 ตัวอย่างของดัชนีกำลังสัมพันธ์

สโตแคสติก

เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กันมากสำหรับตลาดที่แกว่งตัวแบบเคลื่อนที่ไปด้านข้าง (Sideway) และสำหรับคนที่ชอบการแกว่งกำไร เครื่องชี้ (Indicator) ตัวนี้คิดค้นขึ้นมาตั้งแต่ทศวรรษ 1996 ในนามของบริษัท Investor Educators โดยใช้ชื่อบทความว่า Stochastic Process ซึ่งอันที่จริงแล้ว ส่วนหนึ่งเป็นการอธิบาย Stochastic Process ของราคา แต่มีเรื่องของเครื่องชี้ (Indicator) แถมท้ายมาด้วยปรากฏว่าชื่อบทความจริงเป็นส่วนหนึ่งของชื่อเครื่องชี้ (Indicator) ไปทั้ง ๆ ที่ความจริง Stochastic Indicator ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ Stochastic Process ในทางทฤษฎีโดยตรงเลย

สโตแคสติก (Stochastic) มีพื้นฐานมาจากข้อสังเกตที่ว่า ขณะที่ราคากำลังสูงขึ้นราคาปิด จะมีแนวโน้มปรับตัวสูงเข้าไปหากรอบบน (High) ของราคามากขึ้น แต่ในช่วงที่ราคากำลังลดต่ำลง นั้นราคาปิดก็จะลงมาใกล้กับกรอบล่าง (Low) ของราคามากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นเครื่องมือนี้จึงใช้การวัดสัดส่วนของราคาปิดที่ขึ้นมาสูงกว่ากรอบล่าง (Low) ต่อช่วงกว้างของราคาทั้งหมดจากกรอบบน (High) ถึงกรอบล่าง (Low) ในช่วงเวลา N วันที่ผ่านมา ซึ่งโดยปกติจะเป็น 5 วัน ($N = 5$)

$$\%K = 100 \left[\frac{(C - L_N)}{(H_N - L_N)} \right]$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่ C คือ ราคาปิด ณ ปัจจุบัน
 H_N คือ ราคาสูงสุดในช่วง N วันที่ผ่านมา
 L_N คือ ราคาต่ำสุดในช่วง N วันที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม ค่า %K ที่ได้นั้น อาจจะมีการแกว่งตัวที่เร็วเกินไป ดังนั้น จึงอาจมีการปรับให้เกิดความเรียบในตัวเอง (Internal Smoothing) มากขึ้น หรือทำการแปลง %K ให้เป็น %K ช้าลง (Slowing) ดังสูตรต่อไปนี้

$$\%K \text{ Slow} = 100 \left[\frac{\sum_{i=1}^n (C - L_N)}{\sum_{i=1}^n (H_N - L_N)} \right]$$

โดยที่ n = จำนวนวันที่ใช้ในการปรับค่าให้เรียบ (ซึ่งปกติมักใช้ 3 วัน)
 $\sum_{i=1}^n (C - L_N)$ = ผลรวมของ $(C - L_5)$ ในช่วง 3 วันที่ผ่านมา
 $\sum_{i=1}^n (H_N - L_N)$ = ผลรวมของ $(H_5 - L_5)$ ในช่วง 3 วันที่ผ่านมา

นอกจาก %K ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว Stochastic ยังประกอบด้วยเส้นอีกเส้นหนึ่งเรียกว่า %D ซึ่งก็คือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ระยะเวลา M วัน (โดยทั่วไปใช้ 3 วัน) ของ %K (หรือ %K Slowing) จึงมีความเรียบกว่าและเคลื่อนไหวช้ากว่า %K ดังนั้น ในกราฟจึงมีทั้งเส้น %K (เส้นทึบ) และเส้น %D (เส้นประ) เคลื่อนตัวอยู่

$$\%D = \frac{\sum_{i=1}^M \%K \text{ or } \%K \text{ Slow}}{M}$$

สมมติว่าถ้าคำนวณได้ค่า %K เท่ากับ 0.38 ก็หมายความว่าราคาปิดวันนี้อยู่ที่ระดับ 38% สัมพัทธ์เมื่อเทียบกับช่วงการซื้อขาย 5 วันที่ผ่านมา เส้นเกณฑ์ที่จะกำหนดเขตการซื้อขายมากเกินไป (OB/OS) ของ Stochastic จะอยู่ที่เส้น 80 และเส้น 20 ตามลำดับ สำหรับการอ่านค่าของ Stochastic นั้นการให้สัญญาณซื้อ ที่ดีที่สุดจะเกิดขึ้นขณะที่เส้น %D อยู่ระหว่างช่วง 10-15 และ สัญญาณขาย ที่ดีที่สุดจะเกิดขึ้นขณะที่เส้น %D อยู่ระหว่างช่วง 85-90

อย่าดูถูกสัญญาณที่ดูดีเกินไป ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการที่นิยมในการนำมาพิจารณาจังหวะซื้อหรือขายมี 7 แบบคือ

1. **ซื้อ** เมื่อเครื่องมือชี้ว่า มีการปรับตัวลงต่ำกว่าระดับ 20 และกลับมาปรับตัวขึ้นเหนือระดับขาย เมื่อปรับตัวกลับขึ้นมาเหนือระดับ 80 และวกตัวกลับมาตัดระดับที่ 80 ในทิศทางลง

2. **ซื้อ** เมื่อ %K ตัด %D ขึ้น และ **ขาย** เมื่อ %K ตัด %D ลง กรณีนี้แบ่งออกเป็น 2 กรณีย่อย คือ %K ตัด %D โดยที่ %K (ซึ่งเร็วกว่า) วกหัวมาตัดก่อน (ดังนั้นจะตัดด้านซ้ายของเส้น %D เรียกว่า Left Crossing) กับกรณีที่ %K ตัดกับ %D ก็จริง แต่ %D (ซึ่งช้ากว่า) วกหัวก่อน (%K ก็เลยตัด%D ทางด้านขวาของเส้น %D เรียกว่า Right Crossing) ทั้งสองกรณีอ่านค่าได้เหมือนกัน แต่กรณีหลังจะแน่นอนกว่ากรณีแรก เพราะการที่ %D วกหัวก่อน แสดงว่าเป็น การเปลี่ยนทิศทางแบบปรกติและมีเสถียรภาพมากกว่า

3. การเกิดความไม่สอดคล้อง (Divergence) ก็เกิดขึ้นได้เมื่อ %D อยู่เหนือเส้น 80 แต่ไม่สามารถสร้างจุดยอดใหม่ที่สูงขึ้นกว่าเดิมได้ ขณะที่ราคายังคงเคลื่อนที่ไปตามแนวโน้มขาขึ้น (Up Trend) อยู่ ในทางตรงกันข้ามสัญญาณกลับทิศจากแนวโน้มขาลง (Down Trend) มาเป็นแนวโน้มขาขึ้น ก็เกิดขึ้นขณะที่เส้น %D อยู่ใต้เส้น 20 และสร้างจุดต่ำ (Bottom) ใหม่ที่สูงขึ้นกว่าเดิม อันนี้เป็นสัญญาณเตือนล่วงหน้า ราคาอาจจะวิ่งไปตามทิศทางเดิมได้อีกไม่นาน ดังนั้นจึงควรหาโอกาส **ขาย** เมื่อเกิดความไม่สอดคล้องที่บริเวณด้านบน หรือ **ซื้อ** เมื่อเกิดความไม่สอดคล้องที่บริเวณด้านล่าง เพราะอีกไม่นานอาจจะมีการเปลี่ยนทิศได้

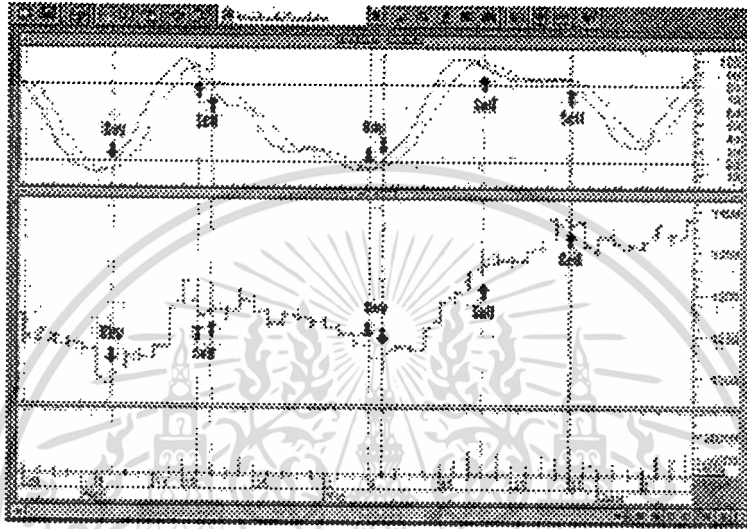
4. การเฉื่อยลงของ %K หรือ %D อย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นว่าตลาดอ่อนตัวแล้วเป็นสัญญาณให้ระวังตัวว่าตลาดพุ่งนี้อาจจะเปลี่ยนทิศทางได้

5. การหักหัวเปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็วของ %K ซึ่งเร็วกว่า และเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง (2-12%) เป็นสัญญาณเตือนว่าตลาดใกล้จะมีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มแล้วทิศทางเดิมของราคาจะยืนอยู่ได้ไม่เกิน 2 วัน

6. ค่า %K จะอยู่ในช่วง 0 ถึง 100 เมื่อ %K วิ่งไปถึงจุดปลายสุด (Extremes) ทั้งสองจุดนี้มักจะเป็นสัญญาณให้**ซื้อ** (%K=0) หรือ**ขาย** (%K=100) ได้ทั้งนี้ เพราะการที่ %K จะปรับขึ้นไปถึงจุดปลายได้ราคาจะต้องปิดที่สูงสุดหรือต่ำสุดติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 วัน สังเกตได้จากสูตรของ %K และจำนวนวันอาจจะต้องมากกว่านี้ ถ้าใช้ Stochastic ที่ช้าลง

7. ถ้า %K ตัด %D ไปแล้ว มีการวกหัวกลับมาหา %D ใหม่ แต่วกมาได้ไม่ถึง หรืออาจจะแค่สัมผัส แต่ไม่ทะลุ %D ถือว่าเป็นการยืนยันสัญญาณที่ชัดเจน

จากภาพที่ 54 เป็นการนำเอา Stochastic มาใช้ในการหาจังหวะเข้าออกกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ซึ่งหัวลูกศรชี้ลง หมายถึง สัญญาณซื้อ ส่วนหัวลูกศรชี้ขึ้น หมายถึง สัญญาณขาย

ภาพที่ 54 ตัวอย่างการใช้ สโตแคสติก

บทที่ 3

พื้นฐานของการลงทุน

การลงทุนในหลักทรัพย์สามารถแบ่งการวิเคราะห์หลักทรัพย์ได้ 2 วิธี คือ การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนแก่ผู้ลงทุน โดยมีเกณฑ์การตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน

1. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์จากข้อมูลต่าง ๆ มาประเมินราคาหลักทรัพย์ที่ลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินราคาหุ้นสามัญของบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์และตามวิธีนี้มูลค่าของหลักทรัพย์กำหนดจาก มูลค่าปัจจุบันของเงินสดที่บริษัทคาดว่าจะได้รับในอนาคตหรือเงินสดที่ผู้ถือหุ้นคาดว่าจะได้รับในอนาคต

2. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เป็นการศึกษาถึงปฏิกริยาจากตลาดที่มีผลต่อหลักทรัพย์ การศึกษาจะใช้ข้อมูลราคา การเปลี่ยนแปลงราคา ตลอดจนปริมาณหุ้นที่เกิดการซื้อขายที่ได้บันทึกไว้ ระยะเวลาที่ศึกษาอาจเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาจัดทำเป็นกราฟ ซึ่งจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ราคา กับเวลา ปริมาณ กับเวลา เพื่อศึกษาจังหวะในการลงทุนที่เหมาะสม ในเชิงปฏิบัติการ

ประเภทของการลงทุน

การลงทุนในหลักทรัพย์ สามารถแบ่งแยกประเภทของการลงทุนตามระยะเวลาออกได้เป็น 4 ประเภทได้แก่ การลงทุนระยะยาว (Long Term Investment) การลงทุนในระยะกลาง (Intermediate Term Investment) การลงทุนระยะสั้น (Short Term Investment) การลงทุนแบบเก็งกำไร (Speculative Investment)

1. การลงทุนระยะยาว (Long term Investment) เป็นการลงทุนที่นิยมถือหลักทรัพย์ประมาณ 1 ปี ซึ่งการลงทุนในประเภทนี้ ผู้ลงทุนที่มองการไกลในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์จะคำนึงถึง ปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์เป็นหลัก เช่น มีการจ่ายเงินปันผล (Dividend) อย่างเนื่อง เป็นหลักทรัพย์ที่มี อัตราผลตอบแทนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น และใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเข้ามาช่วยในการหาจังหวะในการซื้อขายหลักทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การลงทุนระยะกลาง (Intermediate term Investment) เป็นการลงทุนที่นิยม ถือหลักทรัพย์ประมาณ 2-3 เดือน ซึ่งผู้ลงทุนประเภทนี้ มีการตัดสินใจซื้อขาย หลักทรัพย์จะคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์ แต่จะให้ความสำคัญน้อยกว่าผู้ลงทุนในประเภทแรก และยังคงใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเข้ามาช่วยในการหาจังหวะประกอบในการซื้อขายหลักทรัพย์เช่นกัน

3. การลงทุนระยะสั้น (Short term Investment) เป็นการลงทุนที่นิยมถือหลักทรัพย์ประมาณ 2 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน ซึ่งผู้ลงทุนประเภทนี้ นิยมซื้อขายหลักทรัพย์ตามของการขึ้นลงของเส้นราคาของแต่ละหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเข้ามาช่วยในการหาจังหวะประกอบในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่าการคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐาน

4. การลงทุนแบบเก็งกำไร (Speculative Investment) เป็นการลงทุนที่นิยมใช้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ที่สั้นมาก ๆ อยู่ประมาณ 1-7 วัน ซึ่ง ผู้ลงทุนประเภทนี้นิยมใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเป็นสำคัญ โดยให้น้ำหนักกับทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานน้อยมากหรือไม่ใช้เลย และบางครั้งจะใช้ข้อมูลภายใน หรือข่าวลือ มาประกอบในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลตอบแทนจากการลงทุนขึ้นอยู่กับชนิดของการลงทุน ถ้าผู้ลงทุนในหุ้นของบริษัท สิ่งที่ผู้ลงทุนจะได้รับเป็นอย่างแรกก็คือ การมีส่วนร่วมเป็น "เจ้าของกิจการ" โดยไม่ต้องลงเงินลงแรงเปิดบริษัทขึ้นมาเอง ถ้ากิจการดี เจริญรุ่งเรือง ผลกำไรดี ผู้ลงทุนก็มีสิทธิได้รับ "เงินปันผล" จากกำไรที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ปีที่ผู้ลงทุนยังมีหลักทรัพย์นั้นอยู่ และถ้าธุรกิจนั้นเจริญเติบโต และมีผลกำไรเพิ่มขึ้น ถ้าผู้ลงทุนต้องการขายหลักทรัพย์นั้นออกไป ผู้ลงทุนน่าจะจะได้ราคาที่สูงกว่าเมื่อแรกซื้อ มา ผู้ลงทุนก็จะได้ "กำไรส่วนต่างจากราคาหลักทรัพย์" (Capital Gains) ซึ่งไม่เสียภาษี แต่ถ้าผู้ลงทุนลงทุนในตราสารหนี้ จำพวกหุ้นกู้ หรือพันธบัตรของรัฐบาลผู้ลงทุนจะมีสถานภาพ เป็นเจ้านาย หรือผู้ถือหุ้นของรัฐบาล หรือบริษัทที่ออกหุ้นกุนั้น สิ่งที่ได้คือ อัตราดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนตลอดอายุของหุ้นกู้ หรือพันธบัตรนั้น ผู้ลงทุนมีสิทธิประโยชน์ทางภาษีเลือกนำมารวมคำนวณการเสียภาษีปลายปีได้ แต่ถ้าผู้ลงทุนซื้อขายหุ้นกู้ หรือพันธบัตรนั้นในตลาดรอง ผู้ลงทุนอาจมีกำไรจากส่วนต่างราคาหลักทรัพย์ได้เช่นเดียวกับหุ้นทั่วไป ถ้าลงทุนผ่านกองทุนรวม ผลตอบแทนที่จะได้รับก็คือ ดอกผลที่ผู้จัดการกองทุนนำเงินของผู้ลงทุนไปลงทุน แล้วก็เฉลี่ยเป็นเงินปันผล กลับคืนมาให้กับผู้ถือหุ้นเมื่อหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ 10 แล้วก็ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้ไปคำนวณรวมกับรายได้อื่น ๆ เพื่อเสียภาษีตอนปลายปีอีก นอกจากนั้นยังได้รับผลตอบแทนจากกองทุนในรูปแบบมูลค่าเพิ่มจากการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลงทุน และได้รับการยกเว้นทางด้านภาษีเงินได้ส่วนบุคคลอีกด้วย ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งสำหรับผู้ลงทุนรายย่อยก็คือมีโอกาสกระจายความเสี่ยงในการลงทุนประเภทต่าง ๆ และประหยัดเวลาแก่ผู้ลงทุนที่ไม่มีเวลาติดตามข่าวสารทางด้านการลงทุน

การเริ่มการลงทุนในหลักทรัพย์

เมื่อผู้ลงทุนกำหนดเป้าหมายการลงทุนในหลักทรัพย์ได้เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะพิจารณาถึงการเลือกลงทุนในตราสารใด จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หรือตลาดรองหรือลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนมีความต้องการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางโบรกเกอร์ . ซึ่งจะต้องมีการเปิดบัญชีซื้อขายกับโบรกเกอร์เสียก่อน จึงจะสั่งซื้อขายได้ เนื่องจากโบรกเกอร์ทำหน้าที่เป็นนายหน้าตัวแทน ในการส่งคำสั่งซื้อขายของผู้ลงทุนเข้ามาในระบบซื้อขายของตลาดรอง นอกจากนั้นประชาชนทั่วไปสามารถที่จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้น ๆ ได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องเปิดบัญชีกับโบรกเกอร์ เพียงแต่จองผ่านผู้จัดจำหน่าย (Underwriter) เป็นการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดแรก (Initial Public Offering: IPO) หรือเรียกว่า “หุ้นจอง” ผู้ลงทุนยังสามารถเลือก การลงทุนผ่านกองทุนที่บริหาร โดยบริษัทจัดการกองทุน ซึ่งมีอยู่หลายประเภทได้แก่ กองทุนรวม กองทุนส่วนบุคคล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกองทุนรวมแบบปิด ผู้ลงทุนสามารถจะซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้อีกด้วย กองทุนแต่ละกองทุนก็มีนโยบายในการลงทุนที่แตกต่างกัน เช่น การลงทุนในตราสารทุน การลงทุนในตราสารหนี้ หรือแบบผสม เป็นต้น ดังนั้นผู้ลงทุนควรศึกษาหนังสือชี้ชวนของแต่ละกองทุนให้ดีก่อนตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ปัจจัยหลักสำหรับผู้ลงทุนควรคำนึงถึงก่อนเริ่มการลงทุนได้แก่

1. อายุของผู้ลงทุน เนื่องจากในแต่ละช่วงอายุของผู้ลงทุนจะมีเป้าหมายทางการเงิน และระดับการยอมรับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ถ้าอายุของผู้ลงทุนมีอายุน้อย ก็สามารถจะยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุมากเนื่องจากว่าถ้าหากมีข้อผิดพลาด หรือความเสียหายทางการเงินเกิดขึ้น ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า จะมีเวลาในการแก้ไขข้อผิดพลาดมากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุมาก ดังนั้นปริมาณการลงทุนจึงสูงตามไปด้วย แต่ถ้าผู้ลงทุนอยู่ในวัยเกษียณจึงควรจะใช้เงินก่อนสุดท้ายของผู้ลงทุนอย่างระมัดระวังและควรเลือกการลงทุนที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า อัตราส่วนของเงินที่จะนำมาลงทุนในหลักทรัพย์ควรจะน้อยลงตามอายุของผู้ลงทุนตามไปด้วย

2. อาชีพของผู้ลงทุน เป็นปัจจัยหลักอีกปัจจัยหนึ่งที่จะกำหนดระยะเวลาที่จะให้กับการลงทุน ถ้าผู้ลงทุนทำงานส่วนตัว ก็สามารถจะมีเวลาในการเฝ้าติดตามดูการลงทุนมากขึ้น มีเวลาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอาใจใส่อย่างเต็มที่กับการลงทุนและการเลือกใช้กลยุทธ์ในการลงทุนได้หลายประเภท เช่น การเลือกลงทุนแบบการเก็งกำไร แต่ถ้าไม่ค่อยมีเวลา ก็สามารถจะเน้นการลงทุนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว

3. **ทัศนคติและจิตใจของผู้ลงทุน** เพราะในความเป็นจริงของการลงทุน ผู้ลงทุนจะต้องใช้วิจารณญาณของในการตัดสินใจทั้งในการพิจารณาข่าวลือ และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด ดังนั้น ผู้ลงทุนจะต้องรู้จักฟัง รู้จักเชื่อ และต้องเรียนรู้อยู่เสมอเพื่อให้ตัดสินใจในการลงทุนได้ถูกต้องและปลอดภัยมากขึ้น

ปริมาณเงินที่ใช้ในการลงทุนหลักทรัพย์

ปริมาณเงินที่ใช้ในการลงทุนหลักทรัพย์มีปัจจัยหลักที่ใช้ในการพิจารณา ได้แก่ อายุของผู้ลงทุน การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน ความสามารถในการยอมรับความเสี่ยง ความสามารถในการจัดสรรเงินมาลงทุน การเลือกวิธีในการลงทุน ถ้าผู้ลงทุนเลือกลงทุนในกองทุนรวม ปริมาณเงินที่ใช้ในการลงทุนเริ่มต้นที่หนึ่งพันบาท แต่ถ้าผู้ลงทุนต้องการ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ปริมาณเงินที่ใช้เริ่มต้นที่หนึ่งแสนบาท เพื่อใช้ในการเปิดบัญชีกับโบรกเกอร์สำหรับการซื้อขายแบบดั้งเดิม แต่ปัจจุบันการลงทุนในหลักทรัพย์แบบออนไลน์ สามารถเปิดบัญชีกับทางโบรกเกอร์โดยเริ่มต้นที่ห้าหมื่นบาท ซึ่งเป็นทางเลือกได้อีกทางหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ที่เริ่มลงทุนได้เริ่มลงทุนง่ายขึ้น และช่วยให้ผู้เริ่มลงทุนได้เรียนรู้การลงทุนได้จากประสบการณ์จริงไปด้วย แม้ว่าจะอยู่ในวัยเริ่มต้นทำงาน โดยทั่วไปโบรกเกอร์จะขอให้ลูกค้าที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ กับบริษัทต้องมีหลักประกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระค่าซื้อหลักทรัพย์ขึ้นอยู่กับ เงื่อนไขและนโยบายของบริษัทสภาวะตลาด วงเงินที่ใช้ในการเปิดบัญชีจะอยู่ในช่วง 100,000 – 500,000 บาท

การตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

การตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ปัจจัยที่ควรจะต้องศึกษาในการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ได้แก่ สถานะการเงิน ผู้บริหาร ผลการดำเนินงานในปัจจุบันและอนาคต สภาวะแวดล้อมด้านเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ การเมืองและภาวะอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพิจารณาฐานะการเงินของบริษัทจากงบการเงิน และข้อมูลสถิติต่าง ๆ ที่สำคัญประกอบกัน และรู้จักการ

วิเคราะห์ทิศทางการลงทุนจากภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวม การติดตามความเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้น (SET Index) ปริมาณและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์

การทดลองการลงทุนในหลักทรัพย์แบบเสมือนจริง

การทดลองการลงทุนในหลักทรัพย์แบบเสมือนจริง ปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เริ่มลงทุนเข้ามาสัมผัสการลงทุนแบบเสมือนจริง เช่น การจำลองการซื้อขายในหลักทรัพย์เสมือนจริง (Investment Simulation) ในงานมหกรรมการลงทุน (Investor Fair) หรือโครงการการแข่งขันการลงทุนในหลักทรัพย์ระดับมหาวิทยาลัย (University Stock Competition) ซึ่งตลาดหลักทรัพย์จัดร่วมกับหน่วยงานอื่น เป็นประจำทุกปี หรือ เกมหุ้นออนไลน์ของกรุงเทพธุรกิจ ซึ่งผู้สนใจสามารถสมัครเข้าร่วมแข่งขันได้ นอกจากนี้ ผู้เริ่มลงทุนสามารถสมัครบริการทดลองซื้อขายหลักทรัพย์ (Free Trial) โดยการซื้อขายหุ้นออนไลน์ของโบรกเกอร์ที่ให้บริการ โดยมีระยะเวลาทดลองใช้ได้ประมาณ 15-30 วัน และยังมีบริการเสริมในการติดตามราคาหุ้น หรือข้อมูลอื่นเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ

วิธีการชำระเงินค่าซื้อค่าขายหลักทรัพย์

วิธีการชำระเงินค่าซื้อค่าขายหลักทรัพย์ เมื่อคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนได้มีการจับคู่เพื่อซื้อขายเสร็จสมบูรณ์ กระบวนการต่อไปคือกระบวนการชำระเงินและส่งมอบหลักทรัพย์ ถ้าผู้ลงทุนสั่งซื้อหลักทรัพย์จะต้องจ่ายเงินค่าซื้อหลักทรัพย์นั้น และถ้าสั่งขายหลักทรัพย์ก็จะได้รับเงินค่าขายหลักทรัพย์และส่งมอบหลักทรัพย์นั้นภายใน 3 วันทำการนับจากวันที่ทำการซื้อ หรือขาย พร้อมทั้งจ่ายค่าธรรมเนียม (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7) ให้แก่โบรกเกอร์หรือซิปโบรกเกอร์ทุกรายการที่มีซื้อขายเกิดขึ้น ปัจจุบันอัตราค่าธรรมเนียมขั้นต่ำอยู่ที่ร้อยละ 0.25 สำหรับการซื้อขายแบบดั้งเดิม ร้อยละ 0.21 สำหรับการซื้อขายทางอินเทอร์เน็ต ส่วนวิธีการชำระเงินนั้นสามารถเลือกชำระเงินเป็นเงินสด ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยการโอนเงิน หรือจะใช้บริการชำระเงินอัตโนมัติ (Automatic Transfer Service) หรือนำเช็คเข้าบัญชีของโบรกเกอร์ก็ได้ หรือการวางเงินล่วงหน้า (Prepaid) ไว้กับโบรกเกอร์ เพื่อใช้ตัดบัญชีชำระค่าซื้อขายหลักทรัพย์

การเป็นนักลงทุนที่ดี

การเป็นนักลงทุนที่ดี ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น หลักในการลงทุน ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุน เพราะการลงทุนอย่างมีหลักการจะช่วยลดความเสี่ยง และสร้างโอกาสที่จะได้รับทั้งผลตอบแทนต่าง ๆ ตามที่คาดหวัง ดังนั้นผู้ลงทุนที่ดีจะต้องมีเวลาและหมั่นศึกษาติดตามข้อมูล สถานการณ์ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ และสามารถนำมาวิเคราะห์ (ทั้งปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค) เพื่อตัดสินใจลงทุนอย่างมีหลักการและเหมาะสมกับสถานการณ์

การซื้อขายหลักทรัพย์แบบดั้งเดิม

การซื้อขายหลักทรัพย์แบบดั้งเดิม เป็นการซื้อขายหลักทรัพย์โดยการส่งคำสั่งซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด (Marketing) ในสมัยอดีต เมื่อนักลงทุนต้องการส่งคำสั่งซื้อขายจะต้องเดินทางไปห้องค้าเพื่อเขียนใบรับคำสั่ง และยื่นให้เจ้าหน้าที่การตลาดด้วยตนเอง ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีสื่อสารดีขึ้นโบรกเกอร์ก็สามารถรับคำสั่งซื้อขายทางโทรศัพท์ได้ ส่วนการตรวจสอบสถานะของคำสั่งว่าซื้อขายจะต้องผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดเช่นกัน

ประเภทของการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์

ประเภทของการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ก่อนที่จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ผู้ลงทุนจะต้องเปิดบัญชีกับโบรกเกอร์ หรือซิมโบรกเกอร์ที่เป็นตัวแทนของผู้ลงทุนในการส่งคำสั่งซื้อขายเข้ามาในระบบการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์สามารถออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. บัญชีเงินสด (Cash Account) เป็นบัญชีสำหรับลูกค้าที่ต้องการซื้อหลักทรัพย์เต็มจำนวนด้วยเงินสด ซึ่งต้องชำระราคาค่าซื้อขาย และส่งมอบหลักทรัพย์ภายในวันทำการที่ 3 ถัดจากวันที่ซื้อขาย (T+3) โดยผู้ลงทุนจะต้องซื้อขาย ในวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ซึ่งมูลค่าวงเงินนี้สามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตามสัดส่วนมูลค่าของการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง เมื่อผู้ลงทุนซื้อ มูลค่าก็จะลดลง เมื่อผู้ลงทุนชำระค่าซื้อแล้วหรือขายหลักทรัพย์ได้ มูลค่าก็จะเพิ่มขึ้น

2. บัญชีมาร์จิ้นแบบเครดิตบาลานซ์ (Margin Account-Credit Balance) เป็นบัญชีสำหรับลูกค้าที่ต้องการซื้อหลักทรัพย์ โดยการกู้ยืมเงินจากโบรกเกอร์ หรือต้องการยืมหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต ถ้าผู้ลงทุนเลือกเปิดบัญชีประเภทนี้ ผู้ลงทุนจะต้องได้รับอนุมัติวงเงิน และต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกันตามอัตราที่โบรกเกอร์กำหนดไว้ การซื้อขายแบบบัญชีมาร์จิ้นนี้จะมีหลักทรัพย์เพียงบางหลักทรัพย์เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อขายในบัญชีมาร์จิ้นได้ ส่วนใหญ่จะเป็นหลักทรัพย์ในกลุ่ม SET50 หลักทรัพย์ที่ซื้อสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของหลักประกันในการชำระหนี้โบรกเกอร์ บางแห่งจะกำหนดให้ลูกค้าจะต้องเปิดบัญชีเงินสดระยะหนึ่งก่อนแล้ว จึงจะขอเปิดบัญชีมาร์จิ้นได้ โบรกเกอร์บางแห่งก็สามารถเปิดได้ทันที

ความแตกต่างระหว่างการซื้อขายแบบดั้งเดิมเทียบกับการซื้อขายผ่านอินเตอร์เน็ต

การซื้อขายหลักทรัพย์แบบดั้งเดิม ในการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ให้กับเจ้าหน้าที่การตลาดของโบรกเกอร์เป็นผู้ป้อนคำสั่งเข้าสู่ระบบซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ โดยส่งคำสั่งซื้อขายทางโทรศัพท์ หรือแจ้งคำสั่งซื้อขายด้วยตนเองที่ห้องค้าหลักทรัพย์ของโบรกเกอร์สามารถส่งซื้อขายหลักทรัพย์ได้ทั้งกระดานหลัก กระดานหน่วยย่อย กระดานต่างประเทศ และระบุเงื่อนไขการเสนอการซื้อขายได้ ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 0.25 ของมูลค่าการซื้อขาย

ซื้อขายแบบออนไลน์ ในการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์และตรวจสอบสถานะซื้อขายได้ด้วยตนเองผ่านเว็บไซต์ของโบรกเกอร์ ต้องระบุราคาเสนอซื้อขายที่แน่นอน (Limit order) เท่านั้น ไม่สามารถระบุเงื่อนไขการเสนอซื้อขายได้ การซื้อขายทำได้เฉพาะบนกระดานหลัก กระดานหน่วยย่อย และกระดานต่างประเทศ ด้วยวิธีจับคู่คำสั่งซื้อขายเข้าด้วยกันโดยอัตโนมัติ (Automated Order Matching: AOM) ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 0.21 ของมูลค่าการซื้อขาย

ขั้นตอนการเปิดบัญชี

ขั้นตอนการเปิดบัญชีโดยทั่วไปจะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอเอกสารการเปิดบัญชี สัญญา และเอกสารแนบต่าง ๆ ที่ใช้ในการเปิดบัญชี ได้ที่สำนักงานของโบรกเกอร์ที่ผู้ลงทุนตัดสินใจเลือก
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กรอกรายละเอียดใบคำขอเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ให้ครบถ้วน พร้อมเซ็นชื่อ และแนบเอกสารประกอบการเปิดบัญชี ส่งให้กับโบรกเกอร์

3. รอผลการพิจารณาจากโบรกเกอร์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 1-2 สัปดาห์

4. เมื่อได้รับการอนุมัติให้เปิดบัญชีแล้ว ผู้ลงทุนจะได้รับแจ้งเลขที่บัญชีหรือรหัสประจำตัวลูกค้าซึ่งจะใช้ในการส่งคำสั่งซื้อขาย เปลี่ยนแปลง ยกเลิก รวมทั้งการชำระเงิน หรือในการติดต่อใด ๆ กับโบรกเกอร์ รหัสนี้ผู้ลงทุนจะต้องเก็บเป็นความลับเพราะมิฉะนั้นแล้วอาจมีผู้แอบอ้างทำให้เกิดความเสียหายได้

หลักการที่โบรกเกอร์ใช้พิจารณารับลูกค้า

หลักการที่โบรกเกอร์ใช้พิจารณารับลูกค้า โบรกเกอร์แต่ละแห่งก็จะมีหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการพิจารณารับลูกค้าแตกต่างกันบ้าง แต่โดยทั่วไปจะมีมาตรฐานที่คล้ายคลึงกัน เช่น ในการพิจารณาฐานะการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ความน่าเชื่อถือ เป็นต้น โดยพิจารณาจากหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึง ทรัพย์สิน รายได้ หรือตำแหน่งหน้าที่การงานของลูกค้า และหลักฐานการค้ำประกันเพื่อกำหนดวงเงินซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสมสำหรับลูกค้า นอกจากนี้อาจมีการพิจารณาความเหมาะสมด้านอื่น ๆ ประกอบ เช่น เรื่องเป้าหมายการลงทุน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ และระดับการยอมรับความเสี่ยง รวมถึงข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ภาระหนี้สิน เป็นต้น เพื่อกำหนดประเภทบัญชีและวิธีการให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับลูกค้าแต่ละราย

บริษัทสมาชิก (โบรกเกอร์) ซื้อขายแบบดั้งเดิม

- บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด
- บริษัทหลักทรัพย์ ดีบีเอส วิคเคอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด
- บริษัทหลักทรัพย์ ชิกโก้ จำกัด (มหาชน)
- บริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน)
- บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด
- บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน)
- บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด
- บริษัทหลักทรัพย์ แอสเซท พลัส จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เว็บไซต์ ที่แนะนำในการหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลงทุน

- www.set.or.th
- www.settrade.com
- www.eFinanceThai.com
- www.kimeng.co.th
- www.kks.co.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการศึกษา

ในการศึกษาคั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand) ทางระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากโปรแกรม E-Finance ที่แสดงผลเป็น รายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่มีจำนวนหุ้นสามัญขนาดใหญ่ เป็นที่ความสนใจของนักลงทุน และมีสภาพคล่องสูง มีดังต่อไปนี้

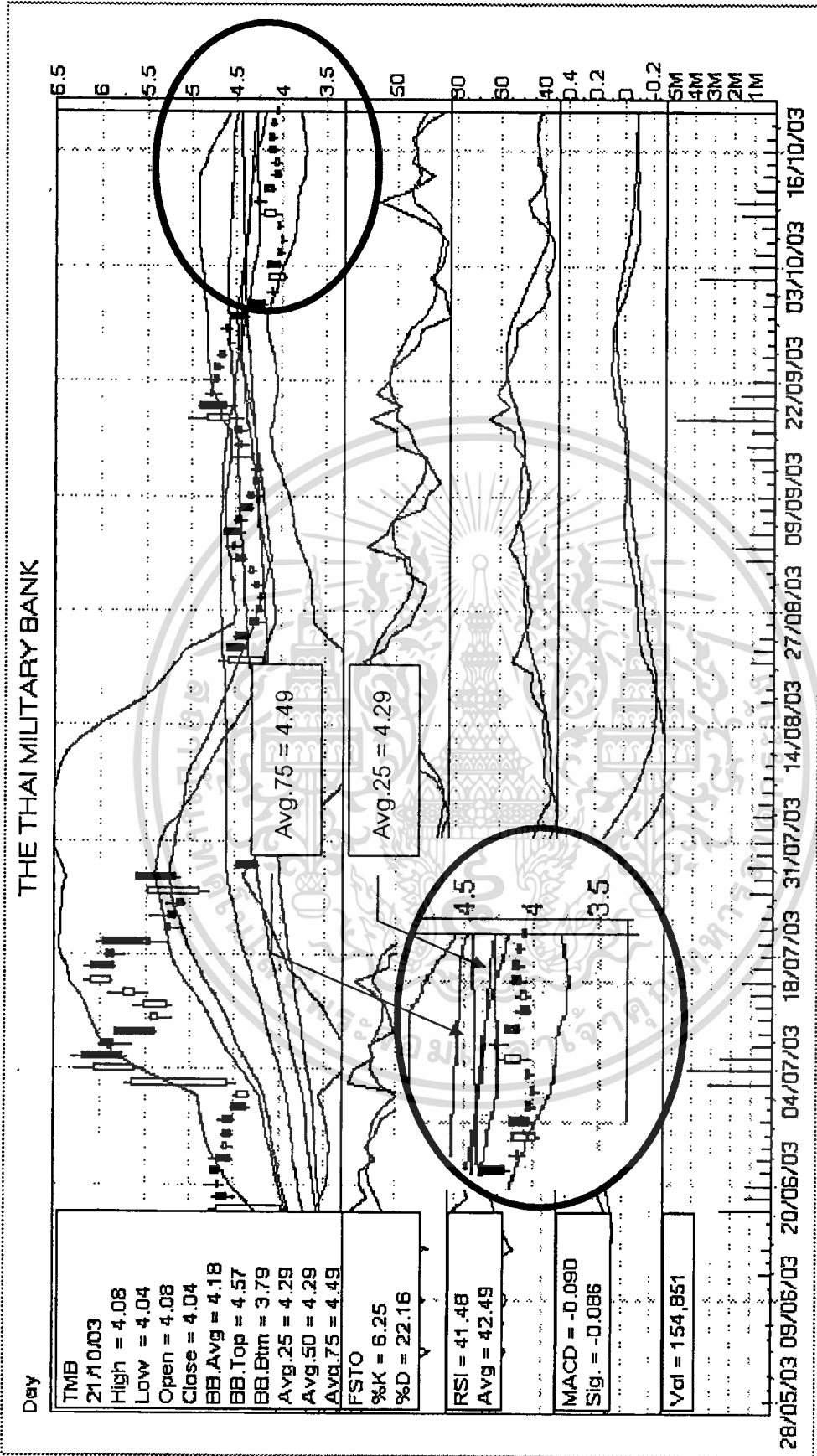
1. ธนาคารทหารไทย (TMB)
2. บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) (TA)
3. บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) (NFS)

การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เป็นการศึกษาถึงปฏิกิริยาจากตลาดที่มีผลต่อหลักทรัพย์ การศึกษาจะใช้ข้อมูลราคา การเปลี่ยนแปลงราคา ตลอดจนปริมาณหุ้นที่เกิดการซื้อขายที่ได้บันทึกไว้ ระยะเวลาที่ศึกษาอาจเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาจัดทำเป็นกราฟ ซึ่งจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ราคากับเวลา ปริมาณกับเวลา เพื่อศึกษาจังหวะในการลงทุนที่เหมาะสมกับประเภทของผู้ลงทุน โดยมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ธนาคารทหารไทย

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของธนาคารทหารไทยแบบรายวัน จากภาพที่ 55 มีผลการศึกษาของดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 4.04 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มเป็นรูปแบบสองยอดด้านล่าง (Double Bottoms) ซึ่งมีแนวรับอยู่บริเวณ 4.00 บาท ดังนั้นควรรอซื้อที่บริเวณนี้
2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) 25 และ 75 วัน (สำหรับแนวโน้มระยะสั้น และแนวโน้มระยะกลาง) มีค่าเท่ากับ 4.29 และ 4.49 บาทตามลำดับแต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีราคาต่ำกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดที่ได้เปรียบ (Positive)

ภาพที่ 55 ตัวอย่างของธนาคารทหารไทย แบบรายวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ค่าเฉลี่ยของโบลลิงเจอร์ แบนด์ (Bollinger Band Average) มีราคาอยู่ที่ 4.18บาท แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีราคาต่ำกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดที่ได้เปรียบ (Positive) แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีราคาถูกกว่าราคาที่ค่าเฉลี่ยของโบลลิงเจอร์ แบนด์

4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 6.25 และ %D = 22.61 และทิศทางของเส้น %K และ %Dมีทิศทางพุ่งต่ำลง แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลงได้อีก ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 1 ควรรอให้ราคาต่ำลง ดังนั้นจึงควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้นและเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) มีค่าเท่ากับ 41.48 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) มีค่าอยู่ที่ 42.49 ซึ่งมีทิศทางพุ่งต่ำลง จึงเป็นการยืนยันการชะลอเวลาในการเข้าซื้อ ดังนั้นจึงควรรอจนกว่าทิศทางของเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI และ เส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) มีการเปลี่ยนทิศทางจากลงเป็นขึ้น

6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) มีค่าเท่ากับ -0.090 และเส้นสัญญาณ (Signal Line) มีค่าเท่ากับ -0.086 ซึ่งหมายความว่าหลักทรัพย์ตัวนี้ใกล้จะเปลี่ยนแนวโน้มจากขาลงเป็นขาขึ้นในระยะสั้น

7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีแนวโน้มลดต่ำลง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขาย 2 วันที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าแรงขายหลักทรัพย์เริ่มลดลงซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ

สรุปผลการศึกษาของธนาคารทหารไทยแบบรายวัน

1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของธนาคารทหารไทยแบบรายวัน ควรรอเข้าซื้อที่ราคา 4.00 บาท ซึ่งเป็นแนวรับตามแนวนอนที่ 4.00 บาทและเป็นจุดต่ำสุดของรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มรูปแบบสองยอดด้านล่าง (Double Bottom)

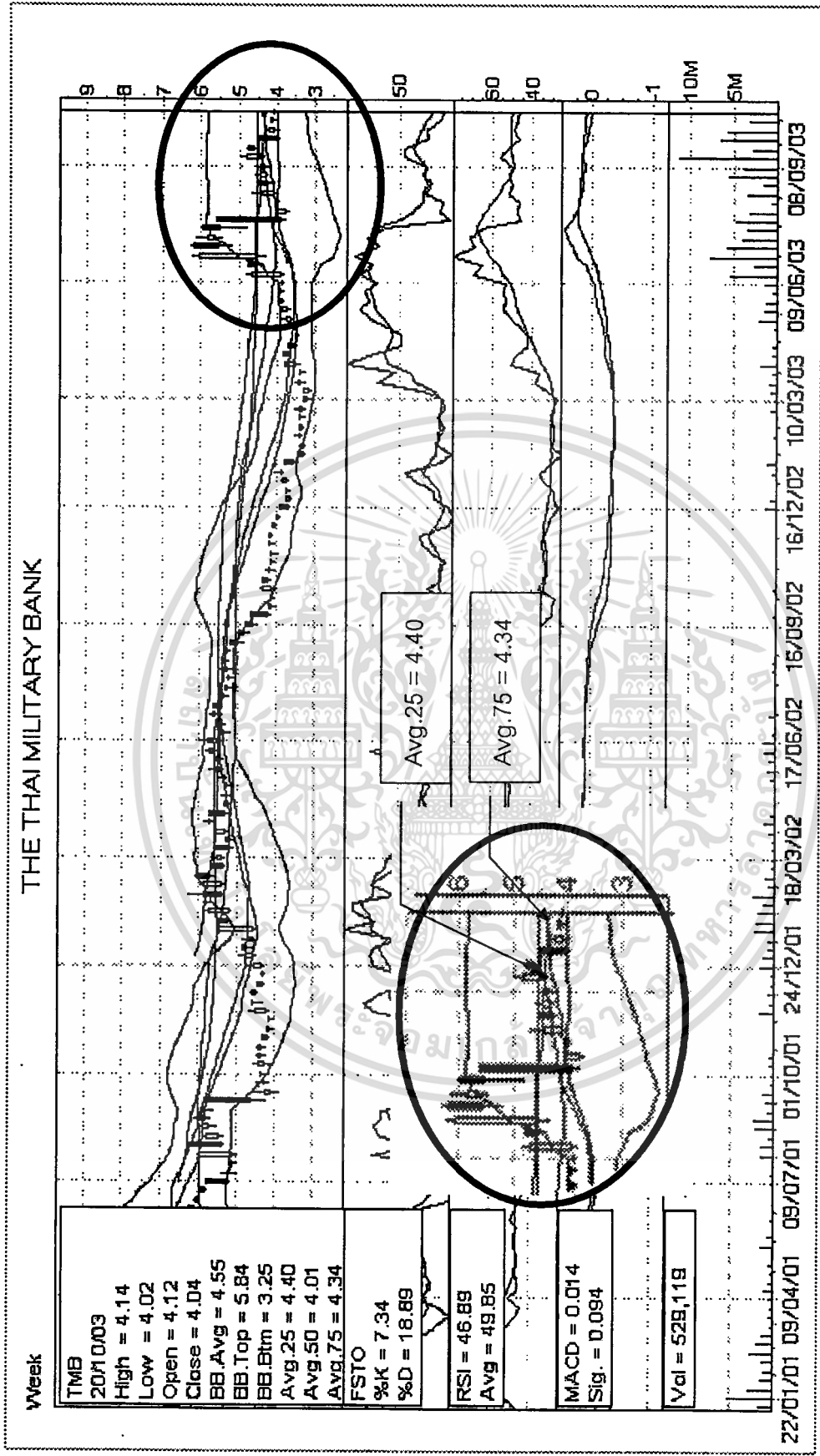
2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคา

- การลงทุนแบบการเก็งกำไรควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ที่ราคา 4.26 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านตามแนวนอนที่ราคา 4.26 บาท แนวต้านที่ 2 อยู่ในช่วงราคาบริเวณ 4.48 – 4.56 บาท เนื่องจากเป็นแนวต้านของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 75 วันที่ราคา 4.49 บาท ค่ากรอบบนของโบลลิงเจอร์ ที่ 4.57 บาท และแนวต้านตามแนวนอนที่ราคา 4.54 บาท (ช่วงราคาของหลักทรัพย์ที่ต่ำกว่า 5 บาทมีช่วงราคาห่างกันระหว่างช่วงราคา = 0.02 บาท)

- การลงทุนในระยะสั้น ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ที่ช่วงราคา 4.48 – 4.54 บาท (เหตุผลเดียวกับข้อ 2.1) ส่วนแนวต้านที่ 2 อยู่ที่ราคา 4.76 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านตามแนวนอนที่ราคา 4.76 บาท

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของธนาคารทหารไทยแบบรายสัปดาห์ จากภาพที่ 56 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 4.04 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มเป็น Double Bottom ซึ่งมีแนวรับอยู่บริเวณ 3.94 บาท ดังนั้นควรรอซื้อที่บริเวณนี้
2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 4.40 และ 4.34 บาท ตามลำดับ แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีราคาต่ำกว่าซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)
3. ค่าเฉลี่ยของโบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) อยู่ที่ 4.55 บาท แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีราคาต่ำกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive) แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีราคาต่ำกว่าราคาเฉลี่ย
4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 7.34 และ %D = 18.89 และทิศทางของเส้น %K และ %D มีทิศทางพุ่งต่ำลงแสดงว่าราคาในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลงไปอีก จึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 1 ว่าควรรอให้ราคาต่ำลงมาและควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้นและเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D
5. ดัชนีกำลังสัมพัทธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) มีค่าเท่ากับ 46.89 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) มีค่าอยู่ที่ 49.85 ซึ่งมีทิศทางพุ่งต่ำลง จึงเป็นการยืนยันการชะลอเวลาในการเข้าซื้อ รอจนกว่าทิศทางของเส้น 14RSI และเส้นค่าเฉลี่ยมีการเปลี่ยนทิศทางจากลงเป็นขึ้น
6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่รวมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) มีค่าเท่ากับ 0.014 มีค่าต่ำกว่าเส้นสัญญาณ (Signal Line) มีค่าอยู่ที่ 0.094 และระยะห่างของทั้งสองเส้นยังมีช่องว่างอยู่ ดังนั้นควรรอให้ช่องมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งเส้น MACD เปลี่ยนทิศทางโค้งขึ้นไปตัดกับเส้นสัญญาณ จึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนเหตุผลข้อที่ 1 คือ รอให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลงไปอีก
7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีแนวโน้มลดต่ำลง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขาย 2 วันที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า แรงขายหลักทรัพย์เริ่มลดลง ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)

ภาพที่ 56 ตัวอย่างของธนาคารทหารไทย แบบรายสัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการศึกษาของธนาคารทหารไทยแบบรายสัปดาห์

1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของธนาคารทหารไทยแบบรายสัปดาห์ ควรรอเข้าซื้อที่ราคา 3.96 บาท เนื่องจากเป็นแนวรับตามแนวโน้ม และเป็นจุดต่ำสุดของรูปแบบสองยอดด้านล่างที่ราคา 3.96 บาท

2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคา

- การลงทุนแบบการเก็งกำไร ไม่นิยมใช้การแสดงผลแบบรายสัปดาห์ ทำการพยากรณ์แนวโน้มของราคา

- การลงทุนในระยะสั้น ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ราคา 4.48 บาทเนื่องจากเป็นแนวต้านตามแนวนอนอยู่ที่ 4.48 บาทและเป็นแนวต้านของเส้นพื้นฐาน (Base Line)

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของธนาคารทหารไทยแบบรายเดือน จากภาพที่ 57 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 4.04 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มเป็นรูปชามโค้งหงาย (Saucer) ซึ่งมีแนวรับอยู่ที่ 3.96 บาท ซึ่งถือว่าเป็นค่าต่ำสุดของเดือนกันยายน 2546 ดังนั้นควรรอซื้อหลักทรัพย์ที่บริเวณนี้

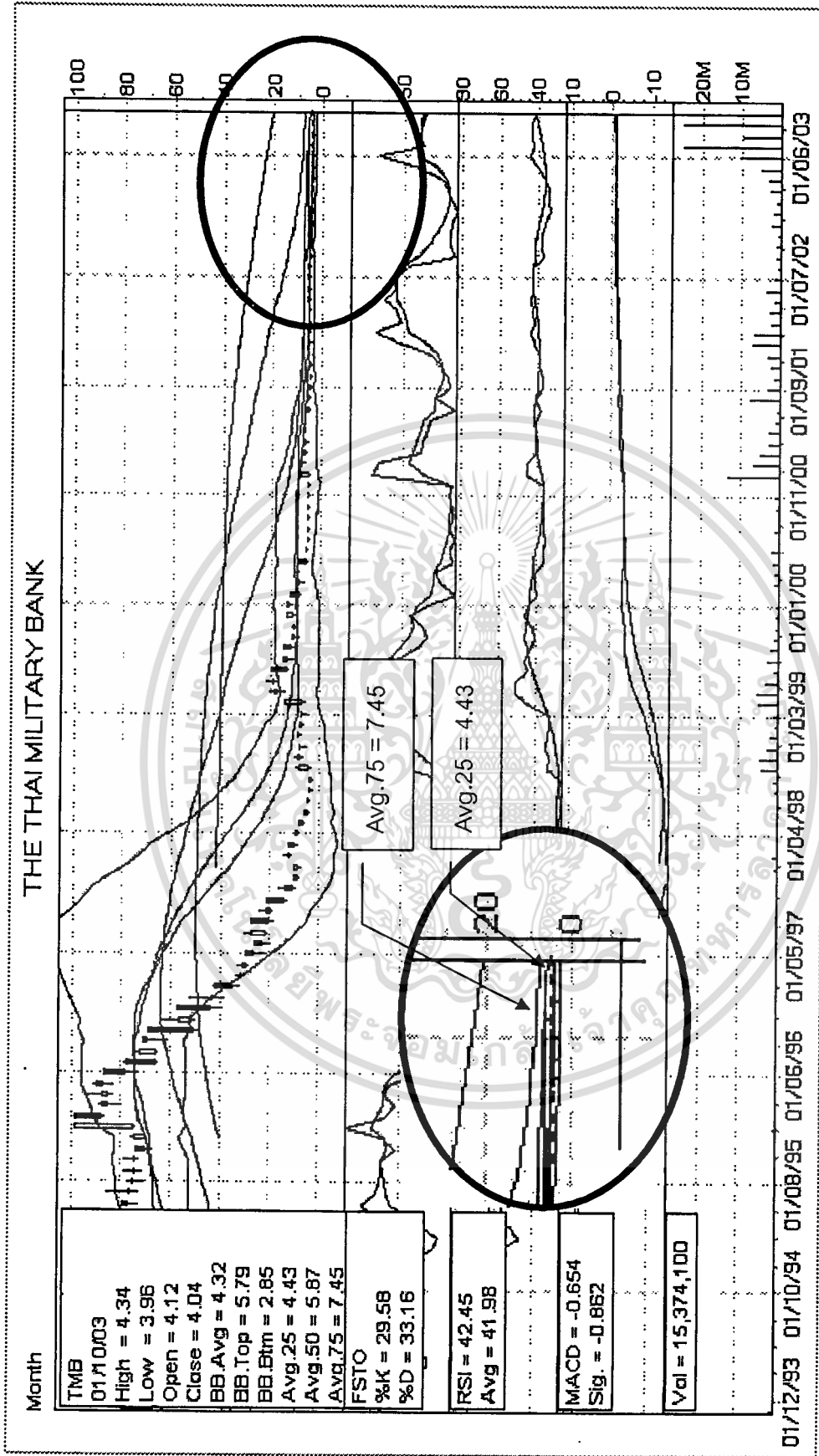
2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 4.43 และ 7.45 บาท ตามลำดับ แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีราคาต่ำกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)

3. ค่าเฉลี่ยของโบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) มีค่าเท่ากับ 4.32 บาท แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีราคาต่ำกว่า ถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive) แสดงว่าราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีราคาถูกกว่าราคาเฉลี่ย

4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 29.58 และ %D = 33.16 และทิศทางของเส้น %K ยังต่ำกว่าเส้น %D แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลง จึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษารายสัปดาห์ข้อที่ 1 ว่าควรรอให้ราคาต่ำลงมาอีกจึงควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้นและเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) มีค่าเท่ากับ 42.45 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) มีค่าเท่ากับ 41.98 มีทิศทางของเส้น 14 RSI ยังคงมีทิศทางพุ่งต่ำลงแต่เส้นค่าเฉลี่ย มีทิศทางพุ่งขึ้น หมายความว่า ในระยะเวลาอันใกล้ราคาของหลักทรัพย์จะมีการปรับตัวสูงขึ้น

6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) มีค่าเท่ากับ -0.654 และเส้นสัญญาณ (Signal Line) มีค่าเท่ากับ -0.862 ซึ่งค่าทั้งสองเส้นยังมี

ภาพที่ 57 ตัวอย่างของธนาคารทหารไทย แบบรายเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าติดลบอยู่ จึงควรรอให้เส้นทั้งสองเส้นเปลี่ยนทิศทางจนมีค่ามากกว่า 0 หรือมีค่าเป็นบวก ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนเหตุผลข้อที่ 1 คือ รอให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลงมา

7. เส้นปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีปริมาณมากอยู่ เปรียบเสมือนเป็นการต่อสู้กันระหว่างแรงซื้อกับแรงขายว่า ฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายชนะ ดังนั้นจึงถือว่าเป็นภาพที่ไม่ชัดเจน (Neutral)

สรุปผลการศึกษาของธนาคารทหารไทยแบบรายเดือน

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของธนาคารทหารไทยแบบรายเดือน เป็นการยืนยันการรอการเข้าซื้อหลักทรัพย์ที่ราคา 3.96 บาท เนื่องจากเดือนกันยายนมีราคาต่ำสุดเท่ากับ 3.96 บาท

ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาแบบรายเดือน โดยมากจะใช้การดูรูปแบบของเส้นราคาในมุมมองของภาพโดยรวม และนิยมใช้ประกอบกับการตัดสินใจลงทุนในระยะปานกลาง ถึง ระยะยาว

สรุปภาพรวมของผลการศึกษาของธนาคารทหารไทยทั้งแบบรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน มีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ TMB แสดงให้เห็นว่าผลวิเคราะห์ทางเทคนิคทั้ง 3 แบบ (แบบรายวัน, รายสัปดาห์และรายเดือน) มีทิศทางและความสอดคล้องกันคือ

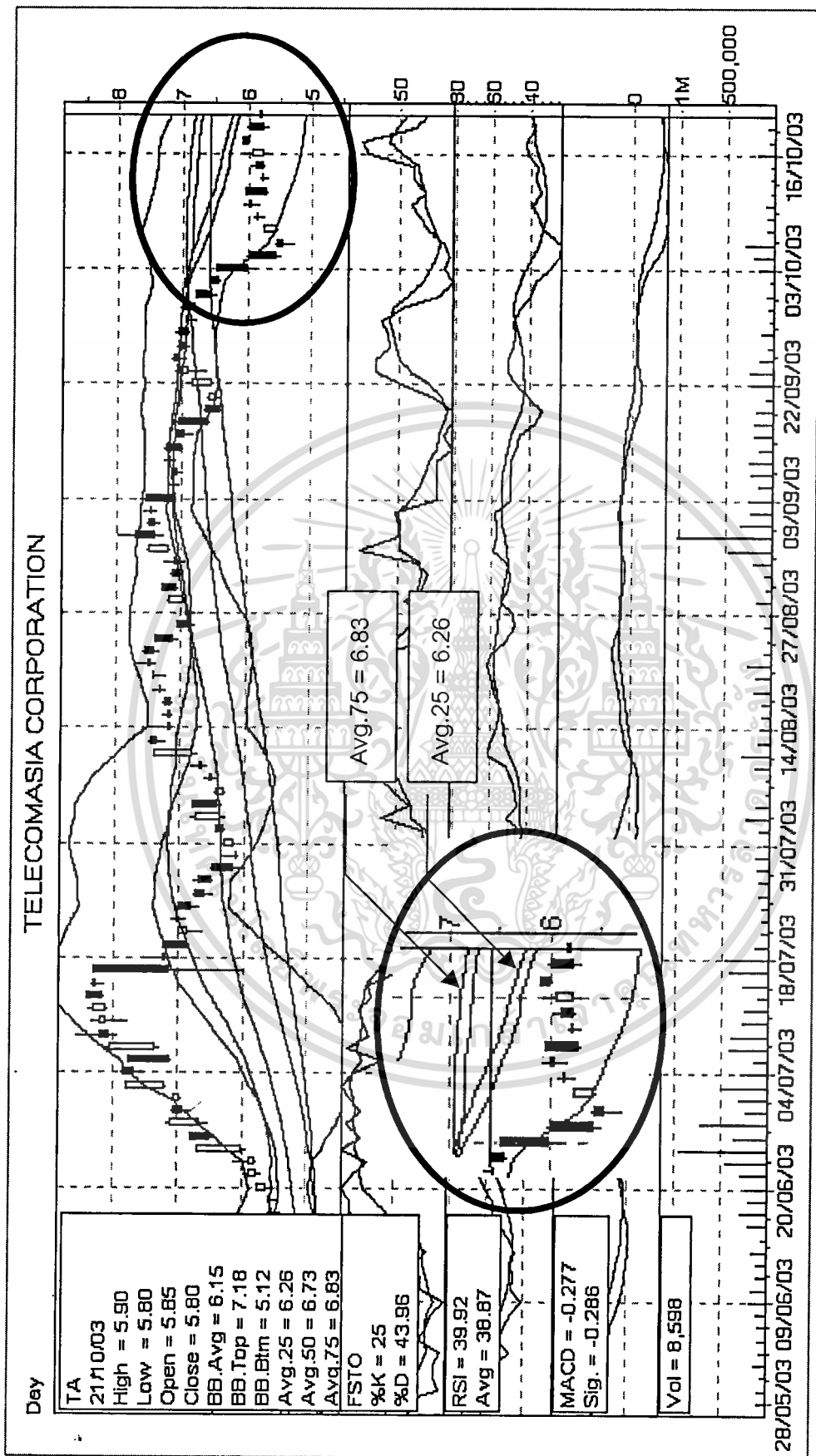
1.1 ควรรอเข้าซื้อในช่วงราคา 3.96 – 4.00 บาท ซึ่งแนวรับของกราฟรายวันที่ราคา 4.00 บาท แนวรับของกราฟรายสัปดาห์และรายเดือนที่ 3.96 บาท

1.2 การพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับการลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรทำการทยอยขาย ตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 4.26 บาท ส่วนแนวต้านที่ 2 อยู่ในช่วง 4.48 – 4.54 บาท และการลงทุนในระยะสั้น ควรทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ในช่วง 4.48 – 4.54 บาท ส่วนแนวต้านที่ 2 ที่ราคา 4.76 บาท

บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายวันจากภาพที่ 58 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 5.80 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มเป็นรูปแบบชาม (Saucer) แบบคว่ำ ซึ่งมีแนวรับอยู่บริเวณ 5.45 บาท ดังนั้นควรรอซื้อหลักทรัพย์ที่บริเวณนี้

ภาพที่ 58 ตัวอย่างของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 6.26 และ 6.83 บาท ตามลำดับ แต่ราคาในปัจจุบัน มีราคาต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)

3. ค่าเฉลี่ย โบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) เท่ากับ 6.15 บาท แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีราคาต่ำกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive) แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีราคาถูกกว่าราคาเฉลี่ย

4. สโตแคสติกส์ (Fast Stochastic) มีค่า %K = 25 และ %D = 43.96 และทิศทางของเส้น %K และ %D มีทิศทางพุ่งต่ำลง แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลง จึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 1 ว่าควรรอให้ราคาต่ำลงมา จึงควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้นและเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) มีค่าเท่ากับ 39.92 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) เท่ากับ 38.87 และเส้น 14 RSI มีทิศทางพุ่งต่ำลง เพื่อจะตัดกับเส้นค่าเฉลี่ย แสดงว่าราคาในปัจจุบันน่าจะมีความต่ำกว่าในปัจจุบันและเป็นการยืนยันในทิศทางเดียวกันกับสโตแคสติกส์ แบบเร็ว (Fast Stochastic)

6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) เท่ากับ -0.277 เส้นสัญญาณ (Signal Line) เท่ากับ -0.286 ซึ่งค่าทั้ง 2 เส้นมีค่าใกล้เคียงกัน จึงควรรอให้เกิดการตัดกันและเห็นทิศทางของเส้นทั้ง 2 ที่ชัดเจนกว่านี้ ณ จุดนี้จึงถือว่าเป็นกลาง (Neutral)

7. เส้นปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีปริมาณที่ไม่แน่นอน และไม่มีปริมาณที่ต่ำ ไม่มีทิศทางที่ชัดเจน จึงถือว่าเป็นกลาง (Neutral)

สรุปผลการศึกษาของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน

1. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของ บมจ. เทเลคอมเอเชีย แบบรายวัน จึงควรรอให้ราคาลดต่ำลงมาอยู่ใกล้กับแนวรับที่ราคา 5.45 บาท ซึ่งเป็นจุดต่ำสุดของรูปแบบขามโค้งคว่ำ

2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ

- การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ราคา 6.00 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านตามแนวนอนและจุดสูงของรูปแบบขามโค้งคว่ำ

- การลงทุนในระยะสั้น ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ที่ราคา 6.00 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านตามแนวนอนและจุดสูงของรูปแบบขามโค้งคว่ำแนวต้านที่ 2 อยู่ที่ราคา 6.90 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านตามแนวนอน

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์ จากภาพที่ 59 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 5.80 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบต่อเนื่องเป็นรูปแบบลิ้ม (Wedge) คือแนวโน้มการต่อเนื่องมีแนวรับตามแนวนอนอยู่ที่ราคา 5.20 บาท

2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 6.48 และ 5.91 บาท ตามลำดับ แต่ราคาในปัจจุบันมีราคาต่ำกว่าซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)

3. ค่าเฉลี่ยโบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) เท่ากับ 5.20 บาท แต่ราคาในปัจจุบันมีราคาสูงกว่าซึ่งถือว่าเป็น จุดเสียเปรียบ (Negative) แสดงว่าราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีราคาแพงกว่าราคาเฉลี่ย

4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 18.52 และ %D = 24.9 และทิศทางของเส้น %K และ %D มีทิศทางพุ่งต่ำลง แสดงว่าราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลงจึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 1 ว่าควรรอให้ราคาต่ำลงมา และรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม โดยการโค้งตัวขึ้นและเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) มีค่าเท่ากับ 44.89 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) มีค่าเท่ากับ 49.94 ซึ่งมีทิศทางพุ่งต่ำลง จึงเป็นการยืนยันการชะลอเวลาในการเข้าซื้อ รอจนกว่าทิศทางของเส้น RSI และ เส้นค่าเฉลี่ยมีการเปลี่ยนทิศทางจากลงเป็นขึ้น

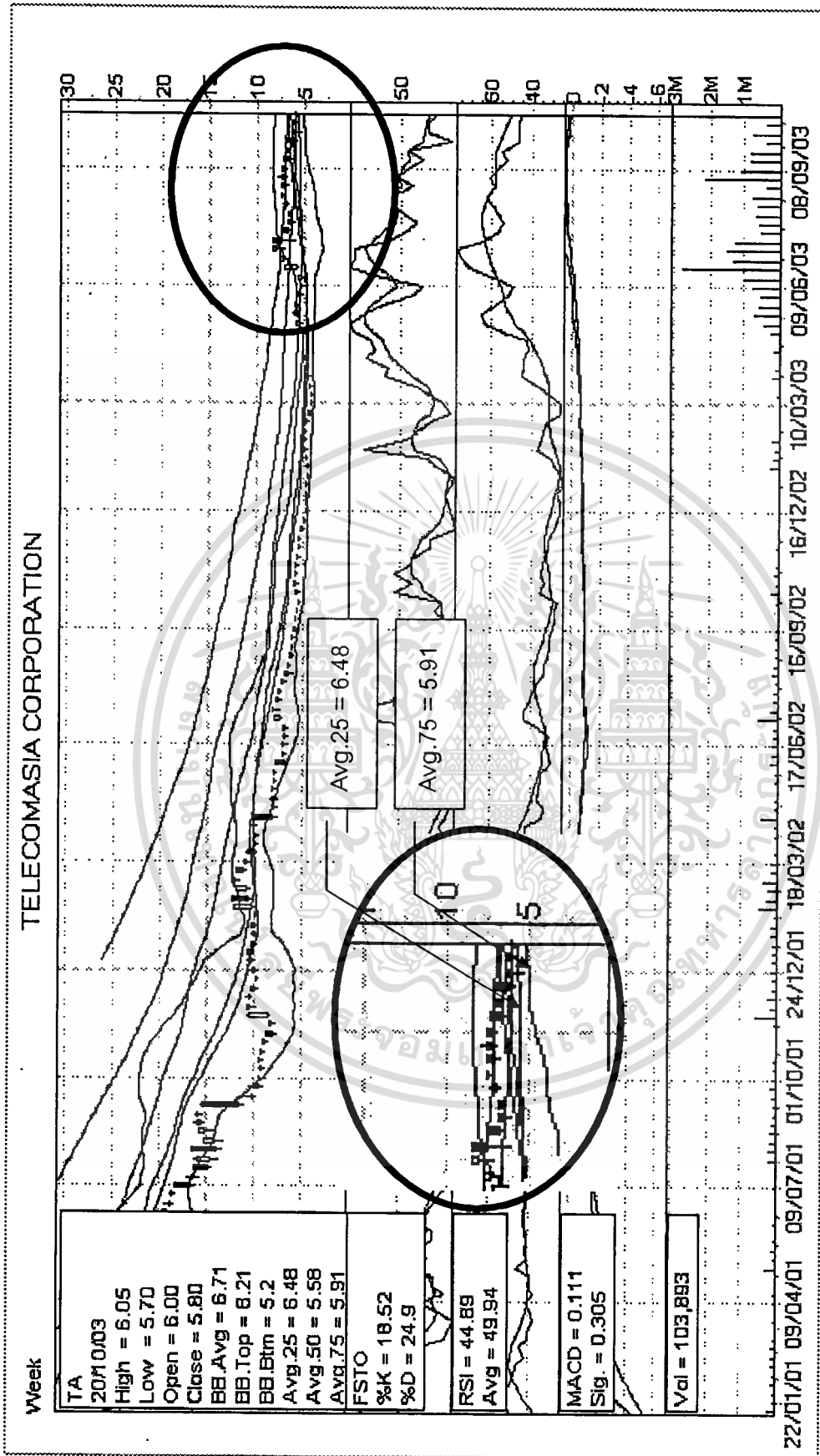
6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) เท่ากับ 0.111 และเส้นสัญญาณ (Signal Line) เท่ากับ 0.305 ซึ่งค่า MACD ต่ำกว่า ค่าของเส้นสัญญาณ ถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive) จึงควรรอจนให้เส้น MACD เปลี่ยนทิศทางโค้งขึ้นไปตัดกับเส้นสัญญาณ ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนเหตุผลข้อที่ 1

7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีแนวโน้มลดต่ำลง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขาย 2 วันที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า แรงขายหุ้นเริ่มลดลง ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)

สรุปผลการศึกษาของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์

1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์ ควรรอเข้าซื้อหลักทรัพย์ที่ราคา 5.20 บาท เนื่องจากเป็นรูปแบบแนวโน้มการลงต่อเนื่องรูปแบบลิ้ม (Wedge) มีแนวรับตามเส้นแนวนอนอยู่ที่ราคา 5.20 บาทและค่าของกรอบด้านล่างโบลลิงเจอร์ แบนด์ อยู่ที่ราคา 5.20 บาท

2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ

ภาพที่ 59 ตัวอย่างของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การลงทุนแบบการเก็งกำไร ไม่นิยมใช้การแสดงผลแบบรายสัปดาห์ มาทำการพยากรณ์ แนวโน้มของราคา

- การลงทุนในระยะสั้น ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 7.50 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านตามเส้นแนวนอนที่ 7.50 บาท

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัท เทลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน จากภาพที่ 60 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 5.80 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มเป็นรูปแบบชาม (Saucer) ใ้คงคว่ำ มีแนวรับอยู่บริเวณ 5.30 บาท ดังนั้นควรรอซื้อหลักทรัพย์ที่บริเวณนี้ ซึ่งถือว่าเป็นจุดต่ำสุดของเดือนนี้

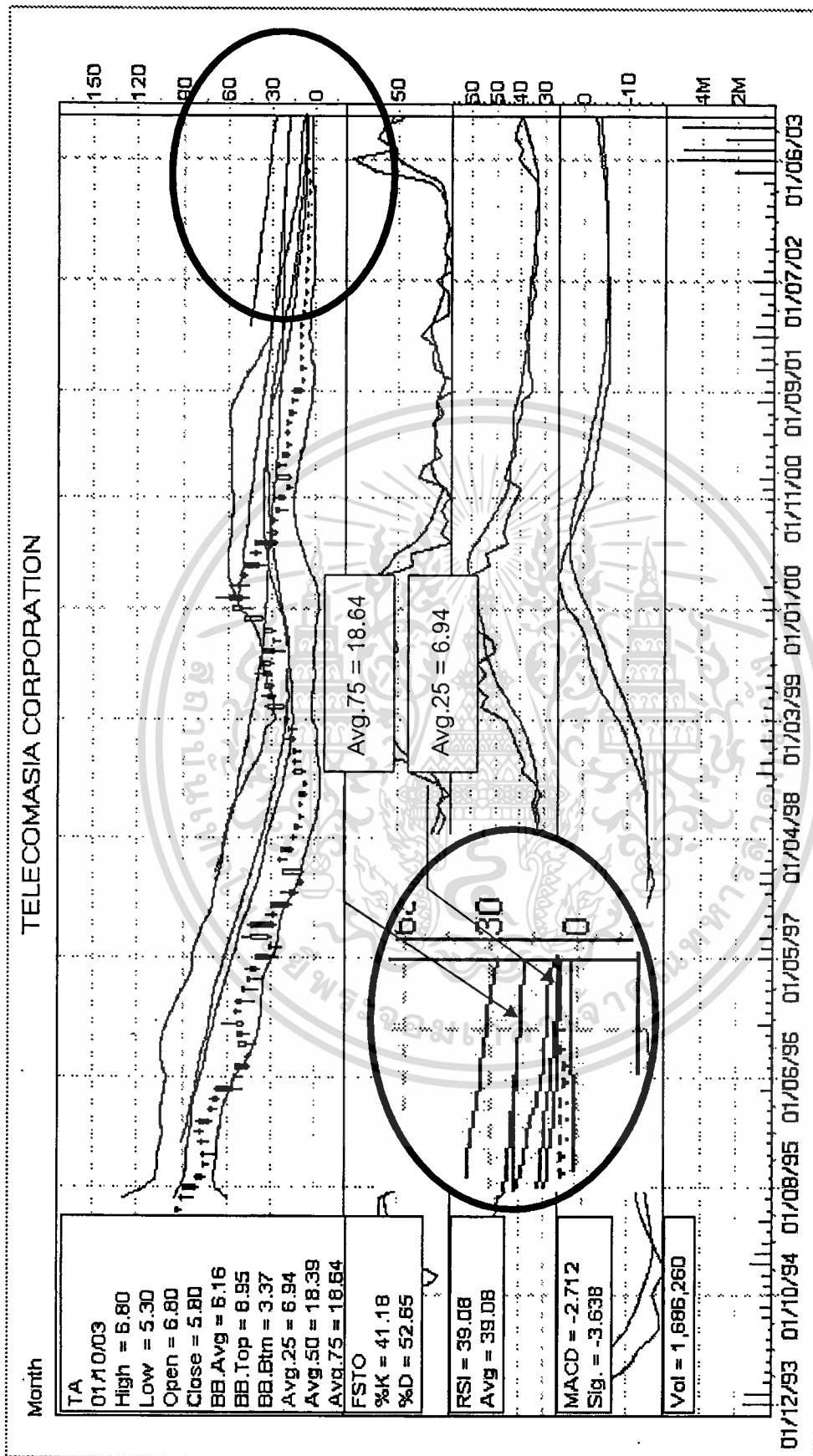
2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 6.94 และ 18.64 บาท ตามลำดับ แต่ราคาในปัจจุบันมีราคาต่ำกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive)

3. ค่าเฉลี่ยโบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) เท่ากับ 8.95 บาท แต่ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน มีราคาต่ำกว่าซึ่งถือว่าเป็นจุดได้เปรียบ (Positive) แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีราคาถูกกว่าราคาเฉลี่ย

4. สโตแคสติกส์ (Fast Stochastic) มีค่า %K = 41.18 และ %D = 52.65 และทิศทางของเส้น %K ยังต่ำกว่าเส้น %D แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลงได้อีก จึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 1 ว่าควรรอให้ราคาต่ำลงมาอีก และควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้นและเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) เท่ากับ 39.08 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) เท่ากับ 39.08 ซึ่งมีทิศทางของเส้น RSI ยังคงพุ่งต่ำลง ตัดกับเส้นค่าเฉลี่ย จึงเป็นการยืนยันการชะลอเวลาในการเข้าซื้อ รอจนกว่าทิศทางของเส้น RSI เปลี่ยนทิศทางจากลงเป็นขึ้นและตัดกับเส้นค่าเฉลี่ย

6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) เท่ากับ - 2.712 และเส้นสัญญาณ (Signal Line) เท่ากับ -3.638 ซึ่งค่า MACD และ ค่าเส้นสัญญาณยังมีค่าติดลบอยู่ ดังนั้นควรรอให้เส้น MACD และเส้นสัญญาณเปลี่ยนแปลงทิศทางจนมีค่ามากกว่า 0 หรือมีค่าเป็นบวก ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนเหตุผลข้อที่ 1 คือรอให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลงมาอีก

ภาพที่ 60 ตัวอย่างของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีปริมาณมากเปรียบเสมือนเป็นการต่อสู้กันระหว่างแรงซื้อ กับแรงขายว่า ฝ่ายใด จะเป็นฝ่ายชนะ ดังนั้นจึงถือว่าเป็นกลาง (Neutral)

สรุปผลการศึกษาของ บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน

1. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของ TA แบบรายเดือน เป็นการยืนยันการรอการเข้าซื้อหลักทรัพย์ ในช่วงราคา 5.30 บาท เนื่องจากเป็นรูปแบบซาม (Saucer) โค้งคว่ำ ซึ่งมีแนวรับอยู่บริเวณ 5.30 บาท และเป็นจุดต่ำสุดของเดือนกันยายน

2. การพยากรณ์แนวโน้มของราคาแบบรายเดือน โดยมากจะใช้การดูรูปแบบของเส้นราคาใน มุมมองของภาพโดยรวม และนิยมใช้ประกอบกับการตัดสินใจลงทุนในระยะปานกลาง ถึง ระยะยาว

สรุปภาพรวมของการวิเคราะห์ทางเทคนิคของ TA แบบทั้ง 3 แบบ (รายวัน, รายสัปดาห์และ รายเดือน) ภาพโดยรวมมีทิศทางและความสอดคล้องกัน ถึงแม้ว่าในรายละเอียดของตัวเครื่องมือใน บางเครื่องมือจะมีทิศทางขัดแย้งกันบ้าง

1.1 ควรรอเข้าซื้อในช่วงราคา 5.20 – 5.45 บาท ซึ่งแนวรับของกราฟรายวันที่ราคา 5.45 บาท แนวรับของกราฟรายสัปดาห์ที่ราคา 5.20 บาทและรายเดือนที่ 5.30 บาท

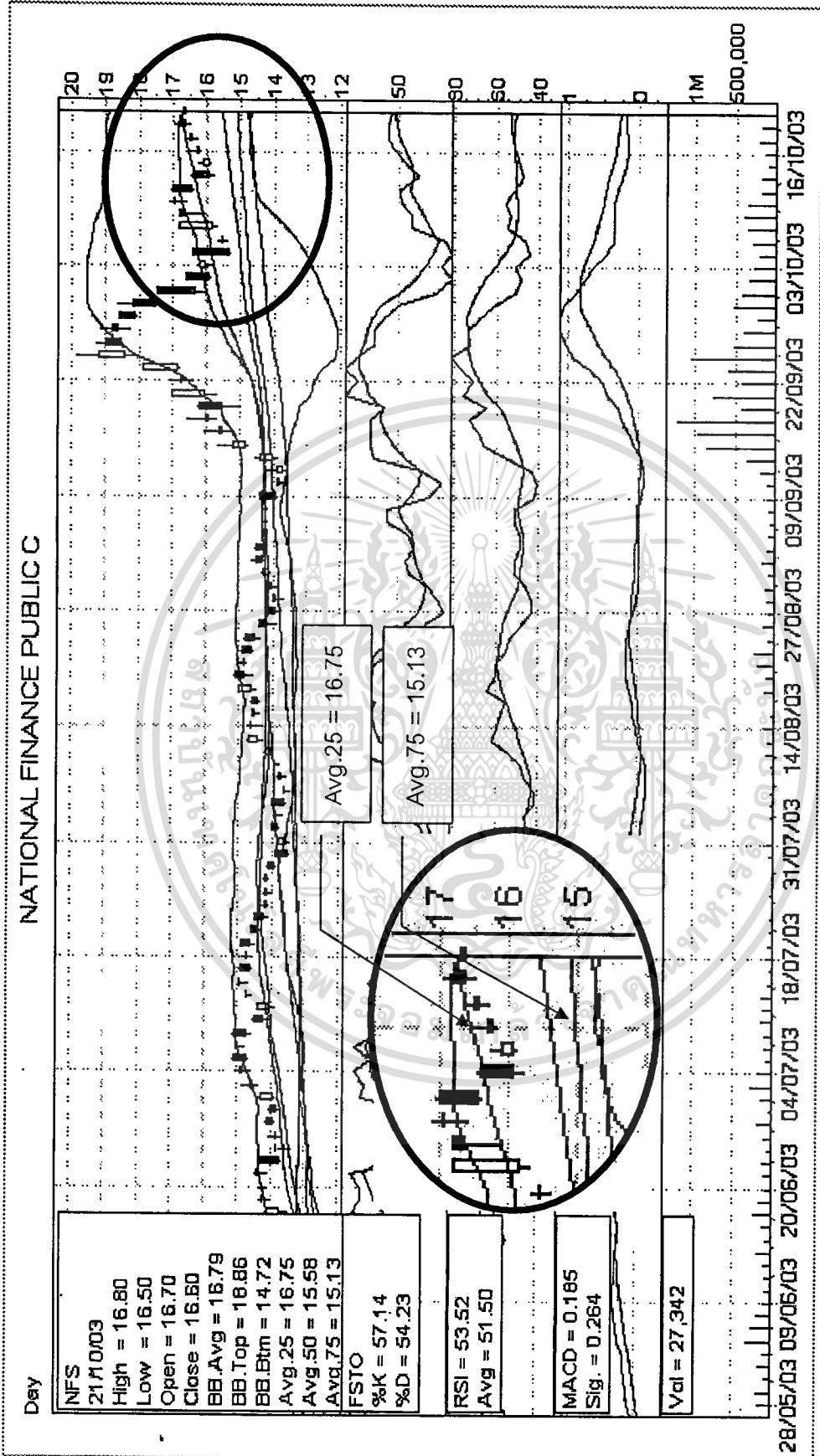
1.2 ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรทำการทยอย ขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ที่ราคา 6.00 บาท ส่วนแนวต้านที่ 2 อยู่ในช่วง 6.90 – 7.50 บาท ซึ่งแนวต้าน ของกราฟรายวันอยู่ที่ 6.90 บาท รายสัปดาห์ที่ราคา 7.50 บาท

บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน จากภาพที่ 6.1 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 16.60 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบต่อเนื่อง สามเหลี่ยมมุมเมย (Ascending Triangle) ตามทฤษฎีของสามเหลี่ยมมุมเมย จะเกิดในแนวโน้มขาขึ้น ดังนั้นเป็นรูปแบบที่ยังไม่ชัดเจน

2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 16.75 และ 15.13 บาท ตามลำดับ ปัจจุบันราคาไม่สามารถผ่านแนวต้านที่ค่าเฉลี่ยที่ 25 วันและแนวต้านตามเส้นแนวนอนที่ 17.00 บาทได้ จึงทำให้แนวโน้มของราคามีโอกาสลดลง

ภาพที่ 61 ตัวอย่างของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ค่าเฉลี่ยโบลิ่งเจอร์ แบนด์ (BB. Average) เท่ากับ 16.79 บาท แต่ราคาในปัจจุบันไม่สามารถผ่านแนวต้านของเส้นค่าเฉลี่ยนี้ได้ จึงทำให้นักลงทุนของราคามีโอกาสลดต่ำลงมา

4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 57.14 และ %D = 54.23 และทิศทางของเส้น %K เริ่มโค้งงอลงและกำลังจะตัดทะลุเส้น %D แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีโอกาสดูต่ำลงได้อีก ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 2 และ 3 ว่าควรรอให้ราคาต่ำลงมาอีกและควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้น และเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) เท่ากับ 53.52 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) เท่ากับ 51.50 และเส้น RSI มีทิศทางที่ขนานกันไปในแนวนอน ซึ่งแสดงว่าราคาของหลักทรัพย์ในปัจจุบัน กำลังเลือกทิศทางว่าจะขึ้นหรือลง ดังนั้นจึงควรรอให้เครื่องมือมีการเลือกทิศทางให้ชัดเจนก่อน

6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) เท่ากับ 0.185 เส้นสัญญาณ (Signal Line) เท่ากับ 0.264 ดังนั้นจึงควรรอให้เส้น MACD โค้งขึ้นตัดกับเส้นสัญญาณและเห็นทิศทางของเส้นทั้ง 2 ที่ชัดเจนกว่านี้

7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีปริมาณที่ไม่แน่นอนไม่มีทิศทางที่ชัดเจน จึงถือว่าเป็นกลาง (Neutral) ไม่สามารถที่จะพยากรณ์แนวโน้มที่ชัดเจนได้

สรุปผลการศึกษาของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายวัน

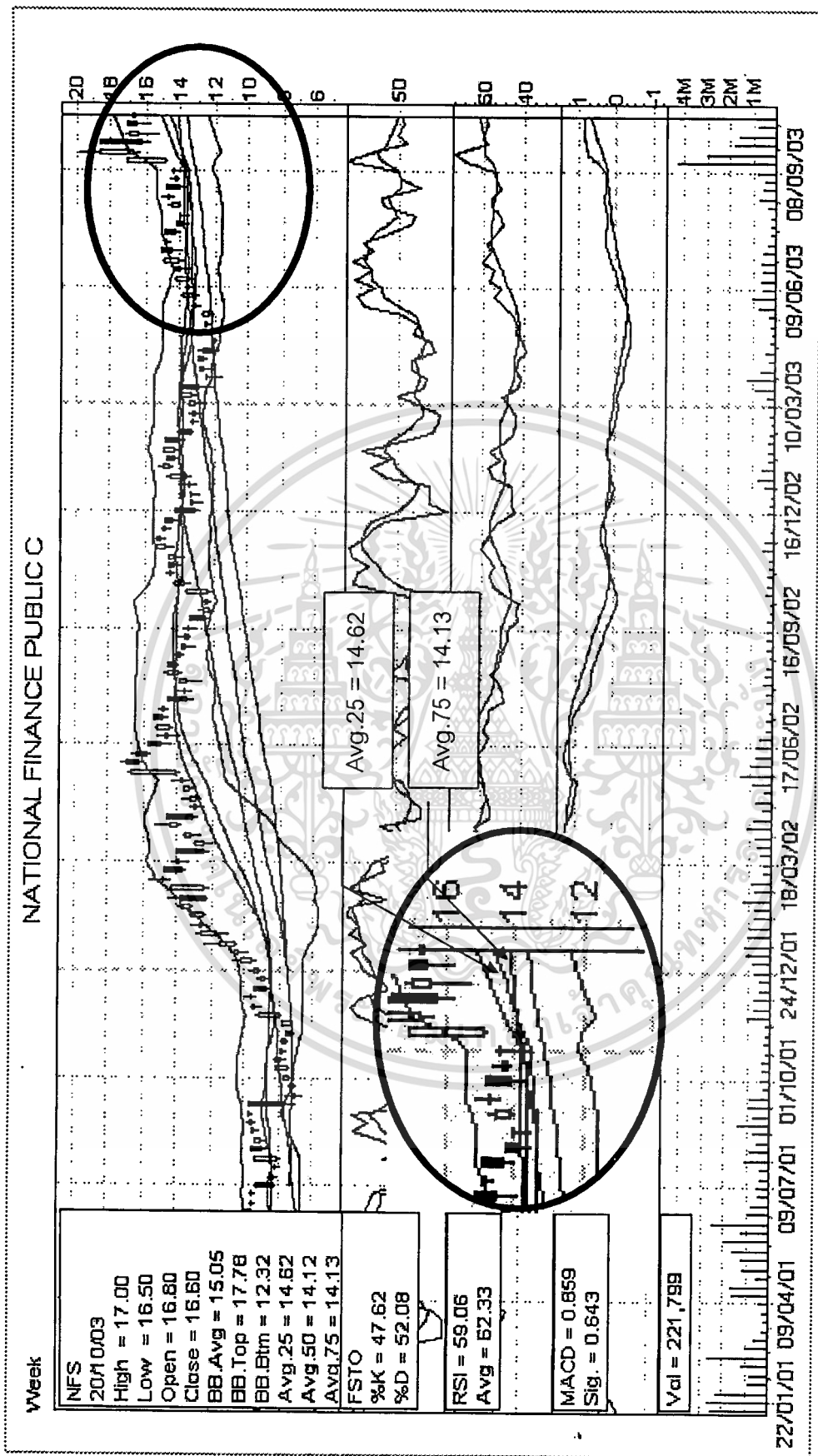
1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ NFS แบบรายวันจึงควรรอให้ราคาลดต่ำลงมาอยู่ใกล้กับแนวรับตามเส้นแนวนอนที่ราคา 15.90 บาท

2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ

- การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรหลีกเลี่ยงและควรรอให้เส้นราคาที่มีรูปแบบที่ชัดเจน
- การลงทุนในระยะสั้นราคามีโอกาสที่ลดต่ำลงมาจากเครื่องชี้ทั้งสโตแคสติกส์และเครื่องชี้

ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทางหรือแยกทาง (MACD) มีแนวโน้มลดต่ำลงดังนั้นจึงควรรอซื้อตามแนวรับตามเส้นแนวนอนที่ 15.9 บาท

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์ จากภาพที่ 62 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ภาพที่ 62 ตัวอย่างของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 16.60 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบต่อเนื่อง เป็นรูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร (Symmetric Triangle) คือแนวโน้มการขึ้นต่อเนื่อง มีแนวรับอยู่ บริเวณ 16.30 บาท ดังนั้นควรรอซื้อหลักทรัพย์ที่บริเวณนี้

2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 14.62 และ 14.13 บาท ตามลำดับ แต่ราคาในปัจจุบันมีราคาสูงกว่า ซึ่งถือว่าเป็นจุดเสียเปรียบ (Negative)

3. ค่าเฉลี่ยโบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) เท่ากับ 15.05 บาท แต่ราคาในปัจจุบันมีราคา สูงกว่า ถือว่าเป็นจุดเสียเปรียบ (Negative) แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีราคาแพงกว่าราคาเฉลี่ย

4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 47.62 และ %D = 52.08 และทิศทางของเส้น %K มีการเปลี่ยนทิศทางจากลงเป็นขึ้น และ เส้น %D กำลังโค้งเปลี่ยนทิศทางจากลง เป็นขึ้น แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีโอกาสจะปรับตัวสูงขึ้น จึงเป็นเหตุผลไปขัดแย้งกับข้อที่ 1 ว่าควรรอ ให้ราคาต่ำลงมาอีก ดังนั้นจึงควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้นและ เกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D จึงเข้าทำการซื้อ

5. ดัชนีกำลังสัมพันธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) มีค่าเท่ากับ 59.06 และเส้น ค่าเฉลี่ย (Average Line) เท่ากับ 62.33 ซึ่งเส้น RSI มีทิศทางพุ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรรอจนกว่าทิศทางของ เส้น RSI พุ่งขึ้นไปตัดกับเส้นค่าเฉลี่ย แล้วจึงค่อยตัดสินใจเข้าซื้อ

6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) เท่ากับ 0.859 และเส้นสัญญาณ (Signal Line) เท่ากับ 0.643 ซึ่งค่า MACD สูงกว่า เส้น สัญญาณ แต่ทิศทางของเส้น MACD มีทิศทางโค้งต่ำลง ซึ่งถือว่าเป็นสัญญาณที่ไม่ดี

7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีแนวโน้มลดต่ำลง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขาย 5 วันที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า ในอนาคตอันใกล้นี้น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงของราคาอย่างรุนแรง มี โอกาสเท่ากันทั้งการเกิดของราคาขึ้นและลง เท่า ๆ กัน

สรุปผลการศึกษาของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์

1. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายสัปดาห์ ควร รอเข้าซื้อหลักทรัพย์ที่ราคา 16.30 บาท เนื่องจากเป็นปลายรูปแบบสามเหลี่ยมสมมาตร ซึ่งเป็นการ เปลี่ยนแนวโน้มขึ้นต่อเนื่อง

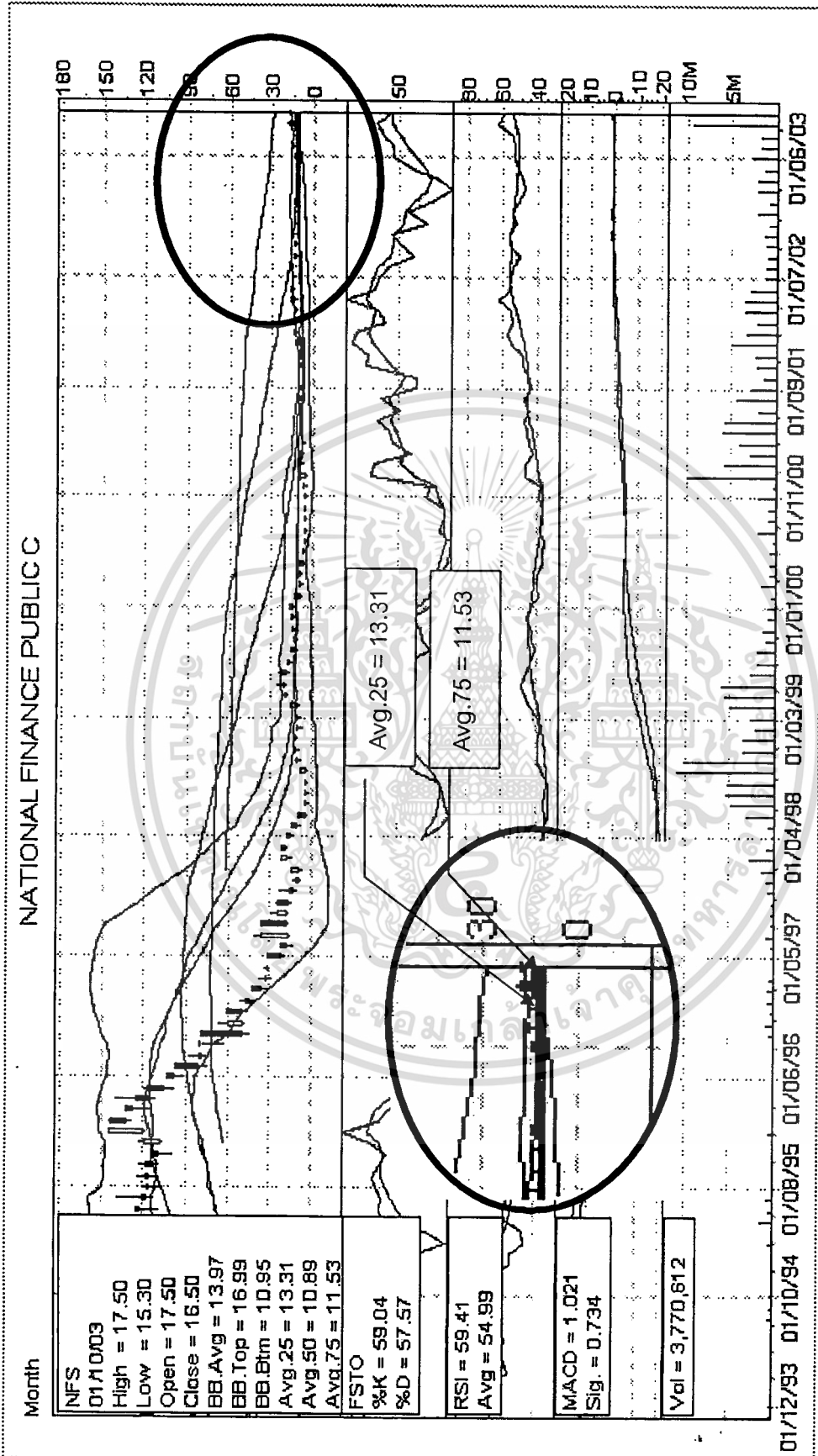
2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ

- การลงทุนแบบการเก็งกำไร ไม่นิยมใช้การแสดงผลแบบรายสัปดาห์ มาทำการพยากรณ์ แนวโน้มของราคา

- การลงทุนในระยะสั้น ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านตามแนวนอนที่ราคา 18.30 บาท และทำการหยุดขาดทุน (Stop Loss) เมื่อราคาต่ำกว่า 15.80 บาทเช่นกัน

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน จากภาพที่ 63 มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีราคาปิดอยู่ที่ 16.50 บาท รูปแบบของเส้นราคา (Price Pattern) มีรูปแบบการเปลี่ยนแนวโน้มเป็นรูปแบบชาม (Saucer) โค้งคว่ำซึ่งมีแนวรับอยู่บริเวณ 15.30 บาท ดังนั้นจึงควรรอซื้อที่บริเวณนี้ เนื่องจากเป็นจุดต่ำสุดของเดือนที่ผ่านมา
2. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) ที่ 25 และ 75 วัน มีค่าเท่ากับ 13.31 และ 11.53 บาท ตามลำดับ แต่ราคาในปัจจุบัน มีราคาสูงกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งถือว่าเป็นจุดเสียเปรียบ (Negative)
3. ค่าเฉลี่ยโบลลิงเจอร์ แบนด์ (BB. Average) เท่ากับ 13.97 บาท แต่ราคาในปัจจุบัน มีราคาสูงกว่าซึ่งถือว่าเป็นจุดเสียเปรียบ แสดงว่าราคาในปัจจุบันมีราคาแพงกว่าราคาเฉลี่ย
4. สโตแคสติกส์แบบเร็ว (Fast Stochastic) มีค่า %K = 59.04 และ %D = 57.57 และทิศทางของเส้น %K มีการเปลี่ยนทิศทางจากขึ้นเป็นลงและกำลังจะตัดกับเส้น %D แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีโอกาสลดต่ำลงได้อีก จึงเป็นเหตุผลไปสนับสนุนกับผลการศึกษาของข้อที่ 1 ว่า ควรรอให้ราคาต่ำลงมาอีกและควรรอให้เส้น %K และ %D มีการเปลี่ยนแนวโน้มโดยการโค้งตัวขึ้น และเกิดจุดตัดกันของ %K ตัดกับ %D
5. ดัชนีกำลังสัมพัทธ์ 14 RSI (Relative Strength Index) เท่ากับ 59.41 และเส้นค่าเฉลี่ย (Average Line) เท่ากับ 54.99 ซึ่งมีทิศทางของเส้น RSI ยังคงพุ่งต่ำลง ตัดกับเส้นค่าเฉลี่ย จึงเป็นการยืนยันการชะลอเวลาในการเข้าซื้อ รอจนกว่าทิศทางของเส้น RSI เปลี่ยนทิศทางจากลงเป็นขึ้นและตัดกับเส้นค่าเฉลี่ย
6. ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบร่วมทางหรือแยกทาง (Moving Average Convergence Divergence, MACD) เท่ากับ 1.021 และเส้นสัญญาณ (Signal Line) เท่ากับ 0.734 จึงควรรอให้เส้น MACD และเส้นสัญญาณ (Signal Line) มีการแสดงทิศทางที่ชัดเจนกว่านี้ โดยรอให้เส้น MACD จะตัดทะลุลงหรือ เส้น MACD เปลี่ยนทิศทางพุ่งขึ้น
7. ปริมาณการซื้อขาย (Volume) มีปริมาณมากอยู่ เปรียบเสมือนเป็นการต่อสู้กันระหว่างแรงซื้อกับแรงขายว่า ฝ่ายใด จะเป็นฝ่ายชนะ ดังนั้นจึงถือว่าเป็น กลาง (Neutral)

ภาพที่ 63 ตัวอย่างของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการศึกษาของ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) แบบรายเดือน

1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ บง. ธนชาติ แบบรายเดือนเป็นการยืนยันการรอเข้าซื้อที่ราคา 15.30 บาท ซึ่งเป็นแนวรับของจุดต่ำของเดือนที่ผ่านมา

2. ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาแบบรายเดือน โดยมากจะใช้การดูรูปแบบของเส้นราคา ในมุมมองของภาพโดยรวมและใช้ประกอบกับการตัดสินใจลงทุนในระยะปานกลางถึงระยะยาว

สรุปภาพรวมของการวิเคราะห์ทางเทคนิคของ NFS ทั้ง 3 แบบ (แบบรายวัน, รายสัปดาห์ และรายเดือน) โดยภาพรวมมีทิศทาง และความสอดคล้องกันถึงแม้ว่าในรายละเอียดของเครื่องมือจะมีทิศทางที่ขัดแย้งกันบ้าง

1.1 ควรรอซื้อตามแนวรับที่ราคา 15.30 – 15.60 บาท ซึ่งแนวรับของกราฟรายวันที่ราคา 15.60 บาท แนวรับของกราฟรายสัปดาห์และรายเดือนที่ 15.30 บาท

1.2 การพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรหลีกเลี่ยงและรอให้เส้นราคามีรูปแบบที่ชัดเจน ส่วนการลงทุนในระยะสั้นควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 18.30 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านของกราฟรายสัปดาห์ เนื่องจากกรรูปแบบของเส้นราคา Ascending Triangles (แบบรายวัน) และ Symmetric Triangles (แบบรายสัปดาห์) พร้อมทั้งเครื่องมือต่าง ๆ มีค่าที่สูงอยู่ ดังนั้นการลงทุนในหลักทรัพย์ตัวนี้ ยังมีความเสี่ยงที่สูงอยู่ จึงควรมีการตั้งค่าหยุดการขาดทุน (Stop Loss) ไว้ที่ 14.80 บาท เนื่องจากเป็นแนวรับตามแนวนอนสุดท้ายของการเปิดช่องว่าง (Gap) ในกราฟรายวัน

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

เนื่องจากสภาวะอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำมาก แต่อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทยอยู่ที่ร้อยละ 2.5% ซึ่งมีความหมายโดยนัยว่า ค่าของเงินในอนาคตจะมีค่าน้อยลงกว่าค่าของเงินในปัจจุบัน ดังนั้นจึงควรหา วิธีการเพิ่มค่าของเงินในอนาคตให้มีค่าของเงินมากกว่าค่าของเงินในปัจจุบัน หรืออย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราเงินเฟ้อของปีนั้น ๆ การที่จะเพิ่มคุณค่าของเงินในปัจจุบันให้มากขึ้นมีวิธีการบริหารเงินอยู่ด้วยกันหลายวิธี แต่ละวิธีนั้นย่อมมีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่แตกต่างกันออกไป แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงการวิธีการบริหารเงินโดยการลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการ เท่านั้น

ในการศึกษาการลงทุนในหลักทรัพย์เชิงปฏิบัติการ โดยการวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นการใช้เครื่องมือทางเทคนิคและการฟอร์มรูปแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน เพื่อหาจังหวะในการเข้าซื้อขายหลักทรัพย์ และพยากรณ์แนวโน้มของราคาในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ TMB แสดงให้เห็นว่าผลวิเคราะห์ทางเทคนิคทั้ง 3 แบบ (แบบรายวัน, รายสัปดาห์และรายเดือน) มีทิศทางและความสอดคล้องกันคือ

1.1 ควรรอเข้าซื้อที่ช่วงราคา 3.96 – 4.00 บาท ซึ่งแนวรับของกราฟรายวันที่ราคา 4.00 บาท แนวรับของกราฟรายสัปดาห์และรายเดือนที่ 3.96 บาท

1.2 การพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับการลงทุนแบบการเก็งกำไรควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 4.26 บาท ส่วนแนวต้านที่ 2 อยู่ในช่วง 4.48 – 4.54 บาท และการลงทุนในระยะสั้น ควรทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ในช่วง 4.48 – 4.54 บาท ส่วนแนวต้านที่ 2 ที่ราคา 4.76 บาท

2. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ TA แบบทั้ง 3 แบบ (รายวัน, รายสัปดาห์และรายเดือน) ภาพโดยรวมมีทิศทางและความสอดคล้องกัน ถึงแม้ว่าในรายละเอียดของตัวเครื่องมือในบางเครื่องมือจะมีทิศทางขัดแย้งกันบ้าง

2.1 ควรรอเข้าซื้อที่ช่วงราคา 5.20 – 5.45 บาท ซึ่งแนวรับของกราฟรายวันที่ราคา 5.45 บาท แนวรับของกราฟรายสัปดาห์ที่ราคา 5.20 บาทและรายเดือนที่ 5.30 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ในการพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 อยู่ที่ราคา 6.00 บาท ส่วนแนวต้านที่ 2 อยู่ในช่วง 6.90 – 7.50 บาท ซึ่งแนวต้านของกราฟรายวันอยู่ที่ 6.90 บาท รายสัปดาห์ที่ราคา 7.50 บาท

3. การวิเคราะห์ทางเทคนิคของ NFS ทั้ง 3 แบบ (แบบรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน) โดยภาพรวมมีทิศทาง และความสอดคล้องกันถึงแม้ว่าในรายละเอียดของเครื่องมือจะมีทิศทางที่ขัดแย้งกันบ้าง

3.1 ควรซื้อตามแนวรับที่ราคา 15.30 – 15.60 บาท ซึ่งแนวรับของกราฟรายวันที่ราคา 15.60 บาท แนวรับของกราฟรายสัปดาห์และรายเดือนที่ 15.30 บาท

3.2 การพยากรณ์แนวโน้มของราคาสำหรับ การลงทุนแบบการเก็งกำไร ควรหลีกเลี่ยงและรอให้เส้นราคามีรูปแบบที่ชัดเจน ส่วนการลงทุนในระยะสั้นควรทำการทยอยขายตามแนวต้านที่ 1 ที่ราคา 18.30 บาท ซึ่งเป็นแนวต้านของกราฟรายสัปดาห์ เนื่องจากการรูปแบบของเส้นราคาเป็นรูปสามเหลี่ยมมุมเมย (แบบรายวัน) และ รูปสามเหลี่ยมสมมาตร (แบบรายสัปดาห์) พร้อมทั้งเครื่องมือต่าง ๆ มีค่าที่สูงอยู่ ดังนั้นการลงทุนในหลักทรัพย์ตัวนี้ ยังมีความเสี่ยงที่สูงอยู่ จึงควรมีการตั้งค่าหยุดการขาดทุน (Stop Loss) ไว้ที่ 14.80 บาท เนื่องจากเป็นแนวรับตามแนวอนสุดท้ายของการเปิดช่องว่าง (Gap) ในกราฟรายวัน

ข้อเสนอแนะ

ในการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยง ดังนั้นผู้ลงทุนควรศึกษาการลงทุนในละเอียดรอบครอบก่อนตัดสินใจลงทุน ประเมินความเสี่ยงของผู้ลงทุนที่สามารถยอมรับได้ และการกำหนดชนิดของการลงทุนให้เหมาะสมการลงทุนในแต่ละหลักทรัพย์ จากผลของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. การลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการณ์นี้ เหมาะสมกับการลงทุนแบบการเก็งกำไร และ การลงทุนระยะสั้น เท่านั้น ส่วนการลงทุนในระยะกลางและการลงทุนในระยะยาวควรให้น้ำหนักกับการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก ส่วน การวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้เพื่อหาจังหวะการเข้าซื้อ และการพยากรณ์แนวโน้มในการขายหลักทรัพย์เท่านั้น

2. การวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงปฏิบัติการณ์นี้เป็นเพียงแนวทาง ๆ หนึ่ง ที่ใช้การศึกษาและผสมผสานกับการใช้เครื่องมือทางเทคนิคต่าง ๆ ในการศึกษาหรือ การนำเครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ย่อมขึ้นอยู่กับความชอบ หรือความถนัดของผู้ใช้เอง การเลือกใช้เครื่องมือที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่อมาให้ผลลัพธ์ที่ต่าง ๆ กันออกไปด้วย ดังนั้นควรมีการศึกษาในเครื่องมือที่เลือกใช้ และทำความเข้าใจละเอียดถี่ถ้วน หรือศึกษาเพิ่มเติมในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ทฤษฎีคลื่นของเอเลียต (Elliott Wave Theory) ทฤษฎีแกนน์ (Gann's Theory) ทฤษฎีคลื่นวัฏจักร (Cycles Theory) และตัวเลขของฟีโบนาคี (Fibonacci Numbers) และการนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการลงทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เซ็ทเทรดดอทคอม. 2546. เริ่มการลงทุน . <http://www.settrade.com>.

ฐิติรัตน์ เขียวหวาน. 2542. การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้เครื่องชี้ทางเทคนิค กรณีศึกษา : กลุ่มสื่อสาร.กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545. ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพมหานคร. ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545. ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์. <http://www.set.or.th>.

ทวีรัชต์ มัททวิวงศ์. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). เทคนิคการวิเคราะห์หุ้นสไตล์ คุณจอย. (ไม่ปรากฏที่พิมพ์).

บุญชู นินเนินนนท์. 2545. การวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพมหานคร: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ป. ดัชนี. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). จิตวิทยาการลงทุน และ การวิเคราะห์หุ้นด้วยปัจจัยทางเทคนิค. (ไม่ปรากฏที่พิมพ์).

(ไม่ระบุปีที่พิมพ์). เทคนิคการวิเคราะห์หุ้นด้วย กราฟแท่งเทียน. (ไม่ปรากฏที่พิมพ์).

เพชร ชุมทรัพย์. 2544. หลักการลงทุน (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศุภมาส สัตตบริภัณฑ์. 2542. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของหมวดวัสดุก่อสร้าง กรณีศึกษา : กลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์.กรุงเทพมหานคร:การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุชัย ไชยรังสีนันท์. 2545. การวิเคราะห์ทางเทคนิค. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ศรีอนันต์การพิมพ์ จำกัด.

EfinanceThai.com. 2546. Stock Graph. <http://www.eFinanceThai.com>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล : นายทิตยต์โชค ก่วยเกียรติกุล
- วันเดือนปีเกิด : 14 ตุลาคม พ.ศ. 2511
- สถานที่เกิด : จังหวัดสงขลา
- ประวัติการศึกษา : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศน์
ปีการศึกษา 2532
- ประวัติการทำงาน : (มีนาคม พ.ศ.2537 – ปัจจุบัน)
บริษัท แอสเสป สตีลส์ (ประเทศไทย) จำกัด

